

கல்கி

KALKI 9-3-1958

30 நாளா
வாழா

பாண்ட்ஸ்

ட்ரீம்ப்ளவர் டால்க்

உபயோகித்தால்

நான்முழுதும் புத்துணர்ச்சி
யுடனும், தறுமணத்துடனும்
இருக்கலாம்

மிகுந்த மென்மையானதும், உறுமணம் வாய்ந்ததான
பாண்ட்ஸ் ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர் உபயோகித்
தால், சிவக்க மோடியை மென்படுத்தும், புழுக்கையான
சாக்களிலும்கூட இனிமையான உணர்ச்சியுடன் இருக்கலாம்.
மென்மையான இந்த டால்கம் பவுடரை உடம்பின்
துவக்கமோண்டால், உச்சித் துட்டும் நிமிர்ந்த
தொங்கி ஓழியும். சாக்க முழுதும் புது மணமாய்
போக இனிமையானதுடன் இருக்க பாண்ட்ஸ்
ட்ரீம்ப்ளவர் டால்கம் பவுடர் உபயோகியுங்கள்.

செம்பிரை-பாண்ட்ஸ் இன்டர்நேஷனல்
(வணிகத்துறைப்பிட்ட பொதுவுடம்
மு.சம். அமெரிக்காவின் இலாகைப்பெற்றது)

கலிக்

பொருளடக்கம்

அரங்கம்

வரிக் கொடுமையின் விஸ்தரிப்பு
நிகழ்ச்சித் தீவிரம்
குடிய மக்கள் வழிகாட்டுகிறார்கள்!

(தலைவர்க்கம்)

விதி

... 3
... 8
... 8

கதைகள்

பாவை விளக்கு
திரியும் திபழம்
பொன்னி எங்கே?
புவிக்குட்டி
அன்பான கண்ணனுக்கு
நீடு திசைத்தது!
காண்டபின் கந்தாரி

அவியன்
பீஷமன்
பிரதன்
ஆர். எஸ். ஞானப்பாள்
எஸ். ரங்கநாயகி
எம். எஸ். கமலா
ஏ. கே. பட்டுசாமி

... 27
... 45
... 57
... 73
... 78
... 85
... 81

கட்டுரைகள்

கட்டுண்ட மாயன்
கன்னியர் வாசகம்
மணமாலை
ஆய்கள் அரசர் ஞானிர் ஞா
அரசாங்கமும் பொருளாதாரமும்
தாட்டு வைத்தியம்
ஹாக்கி வீரர் தலாங்கந்த

எஸ். வி., எஸ்.
ராஜாஜி
காந்தன்
எம். எஸ். கெல்வாமி
க. சத்தானம்
புதிதார்
குண்டமுனி

... 10
... 18
... 20
... 23
... 41
... 55
... 71

புனை மலர்

பொன்னாது பொருமை

அடியம்

... 68

"கலிக்"லில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
உற்பத்திப் பெயர்கள்! எம்பலங்களும் உற்பத்தியே.

நாள் முழுவதும்
நேரத்தியாக கிடுக்க

பெர்லின்
ப்ரென்ச்

லாவண்டர்

ப்ரிலியண்டைன்

உபயோகியுங்கள்

PEARLINE-PARIS PRIVATE LTD., P. O. Box 403, Bombay-1

நியூதனோப்-பாரத் மஹாலக்ஷ்மியில்

பிப்ரவரி

28²

முதல்

சென்னை மற்றும்
தென்னாற்காடு

பஸுந்த
பிக்சர்ஸ்...

ஸ்ரீ ராம பக்த

ஹனுமான்

தமிழ்

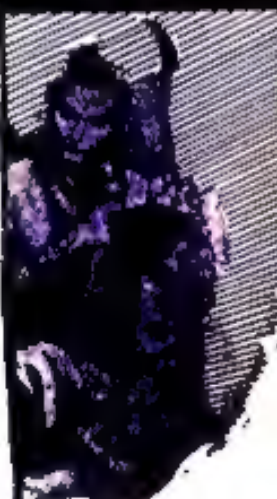
விஸ்வரூப தரிசனகாட்சிகள்
கேளா கலரில்

வசனம் - சிவகாமசுந்தரி
பாடல்கள் - குமரன்
சங்கீதம் - விஜய பாஸ்கர்
எழுத்து - பிலிம்சென்டர்

தயாரிப்பு -
ஹோமிவாழியா ரெகர்ஸ்.
டைரக்டர் -
பாபுபாய் மிஸ்திரி

சுரேஷ் சிவசுந்தரி...

ஸ்ரீ ராமா பிலிம்ஸ். சென்னை - 2.

மார்ச் 17
இதழ் 88

தமிழ்த் திரு நாமம்—மேத
நாமம்—மேத
மேதம்—மேதம்

தேவியம்
மார்ச் 28

வரிக் கொடுமையின் விஸ்தரிப்பு

நேருஜி மார்பித்த மத்திய அரசாங்க மட்டுமே, பத்து மாதங்களுக்கு முன்
டி. டி. கே மார்பித்த மட்டுமேயே தொடக்கி. அதன் அனுபந்தம் என்றே கொள்ளலாம்.
அப்போது அவர் 112 வரி விதிக்கப்பட்டு 100 கோடி ரூபாய் ஆண்டு
தொழும் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்க வசை செய்தார். 90-க்கு மேற்பட்ட இனங்களில்
வசை வரி மாறுதல்களும், 13 இனங்களில் உற்பத்தி வரி மாறுதல்களும், 9 இனங்
களில் தேரடி வரி முறை மாறுதல்களும் செய்யப்பட்டன. அவற்றில் அதிகமான கண்ட
னத்துக்குள்ளானவை செலவு வரியும் செலவு வரியும். அவையெல்லாம் நீடிக்கின்றன.
அதில் விட்டுப் போன தன்கொடைக்கு வரி இத்த வசூல் அனுபந்தத்தில் தேரிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தயொட்டி இத்த மாறுதல்களும் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஒரு வருஷத்தில் ரூ. 10,000-க்குக் கீழ்ப்பட்ட தன்கொடைகளுக்கு வரியில்லை.
அதற்கு மேற்பட்ட தொகைகளுக்குப் படிப்படியாக 4 சதவீதமிருந்து 40 சதவீதம்
வரையில் வரி செலுத்த வேண்டும். பெண்களுக்குக் கல்யாண காலத்தில் அளிக்கப்படும்
தன்கொடையில் ரூ. 10,000 வரையிலும் மனைவிக்கு ஒரு லட்சம் வரையிலும் விலக்களிக்
கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மகன், மகளுக்கு அளக்கும் தன்கொடைகளைப் பற்றிப் பிரம்
தாபம் செய்யப்படவில்லை. உயர் படிப்புக்காகவோ, விவசாயத்தாதத் தொடக்க மூலதன
மாகவோ ஒருவர் தன் மனைவிக்கு தன்கொடை வழங்கினால், அது வரிக்குள்ளாகும்
என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. பரிசீலிக்க வேண்டிய விஷயங்களில் இது ஒன்று.

பணக்காரர்களும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டு போக விடுவதை முடியாது
என்று அரசாங்கத்தின் கொள்கையைப் பிரதமர் அடிக்கடி வலியுறுத்தியுள்ளார். அக்
கொள்கைப்படி பெரும் செல்வவந்தர்கள் என்று கருதப்பட்ட ஜூன்தாரர்களும் ஸ்மல்
தானுதிபதிகளும் ஒழிக்கப்பட்டுப் போயினர். தனிக் செல்வவந்தர்களும் எஸ்டேட் வரி,
செல்வ வரி, செலவு வரிகள் மூலம் குறைந்து கொண்டோர் வருவிறர்கள். கம்பெனி
நிர்வாகஸ்தர்கள் விஷயத்திலும் கூடப் பணக்காரர்கள் என்றும் நினை மாறிக்கொண்டு
தான் வருகின்றது. சம்பிரதாயமாகச் செல்வவந்தர்கள் என மறிக்கப்பட்டவர்கள்
எல்லோரும் வேகமாக மறைந்து விட்டனர். அல்லது மறைந்து கொண்டே வருகிறார்கள்.

உயர் படிப்பிற்கும் பணக்காரர்கள் எண்ணிக்கை குறைக்க குறைவ, கீழ்ப்படியிலுள்ள
வர்கள் செல்வவந்தர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். மத்தியதர வகுப்பினர் அல்லது
மத்தியதர வகுப்பில் மேல் மட்டத்திலுள்ளவர்கள் இப்போது பணக்காரர்களாகி விட்டனர்
யோலக் காண்கிறது. இவ்வகுத்திய பழையவியும் திருத்தங்களும் இதையே வலியுறுத்து
கின்றன. ஏனெனில் இவ் வகுப்பைத்தான் இவ்வகுடி மட்டுமே முக்கியமாகப்பாதிக்கிறது.
எஸ்டேட் வரி விதிப்புக்கு இவ்வகையில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரையில் விலக்களிக்
கப்பட்டிருக்கிறது. இவ் விலக்கு இவ் ரூ. 50,000-க்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில்
பொதிந்துள்ள அத்தியைக் கல்யாணக் காணலாம்.

வருஷத்துக்கு 3000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இப்போது வரி
கிடையாது. இத் தொகை தற்போதுள்ள விலைவாசிகளை வசூலித்து ஜீவனத்துக்கு
யிகவும் அவசியம் என்று கருதப்படுவதாய்தான் விலக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசாங்க
யாக்கி 4 சதம் கிதிப்படி வருஷம் 3000 வருமானம் ஒரு சொத்திலிருந்து கிடக்க
வேண்டுமானால், அதன் மதியு 75,000 ரூபாயாக இருக்கவேண்டும். எனவே எஸ்டேட் வரி
விலக்கை இப்போதுள்ள அளவில் பாதிக்குக் குறைத்திருப்பது 1500 ரூபாய் வருஷ

வருமானத்துக்குக் கூட வரி விதித்து ஓரளவுக்கு தகுபவர்களுவதாலும், மத்திய தர வரவு பிணைப்பு இது அதிகமாகப் பாடுக்கும்.

மேலும் சொத்துக்களை மதிப்பீடு செய்வதில் பணப் பெருக்கம் காரணமாக குறைந்த பெறுமான வரவுகள் சொத்துக்கள் கூட ரூ. 50,000 பெறுமானமுவதான மதிப்பீடு செய்வதில் கூடும். முக்கியமாக தரக்கணிக் தொழில் கதாபாசகர்களும் பட்டணக்களிலும் விவரபர கதாக்களிலும் இம்மாதிரி இவ்வகைகள் நோக்கப்படும். இது விஷயத்தில் வருமான வரி இலாகா அதிகாரிகளிடமிருந்து தெரிவிக்கும் வரவு வரவுகளும் பல விதங்களில் ஏற்பட வாயையும் வாய்ப்பும் உண்டு. இதர காரணங்களுக்கான இவ்வாதிட்டாறும் இந்த ஒரு காரணத்துக்கான வேறும் இம்மாதிரி செய்வாமல் விடுவது தவறு. ரூ. 10,000 வரையிலே வரி போட வாய் என்றும் ரூ. 10,000 சொத்து உண்மையில் வரவரில் வருமான வரி இலாகா அதிகாரிகளிடம் செட்டை நடக்கும்.

மேலும் ஒருவர் மரணம் நடவதற்கு இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் செல்வம் மட்ட தானகளுக்கிடா, தங்கொருடக லுக்கிடா இப்போது எவ்விடம் வரிவிதித்து விடக்கூடும் பட்டிசுத்திதது. இனி இம் விஷயது இந்த வருஷங்களுக்கு முன்னால் செயல்பட்ட தானகளுக்கு மட்டுமே அதிகம் கூடுபும். இவ்வாறும் அதிகப்படுத்த ஏன்வ வரிவிடம் என்பது விவரக்கூடும். வரி இலாகாப்போது ஏமாற்றுவதற்காக 'பொருள வுக்காகச் செயல்படும் பீஜா' தங்கொருடக லிலும் தானகளுக்கும் தரிக் வேண்டியத வாயும் முடிபு கொள்ளுகர். ஆனால் இதன் மூலம் உண்மையான செயல்பட்ட தங் கொருடகமும் தானகளுக்கும் பாதிக்கப்படு மானவகாம் இதை மேலும் ஆராய்ச்சி செய் வேண்டியது அவசியம்.

வரிசொடராமல் ஏமாற்றுவதற்கு தடுக்கிய தங்கொருடக வரி விதிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூடப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவாக வரி செலுத்தவது கடினமையானதுமே தீவர மான வரிக்கள், அவசியமான வரிக்கள் என்று கருதப்படுவதென்பதால் மக்கள் செலுத்தத் தவக்குவதில்லை; ஒழுங்குமுறைப்பதில்லை. தீவரமாத வரிக்கள் என்று கருதப்பட்டவை கூனத்தான் வரிக்கும் மனப்பாங்கம் உரு வாகிறது. அப்போது மட்டுமே எவ்வாறாயி லும் குறிப்பிட்ட வரிவசிக்கொட்டத் ஏமாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணமும் உருகிறது. புது வரி விஷயங்களில் அநீதி அபிச்சலிப்பி பரிசீலனை செய்து அதற்கு வது அவசியம்.

எவ்விடம் வரிவிதிப்பில் அதிகப் பணம் வர வில்லை என்று புறம்பி, அதற்குக் காரணம் தங்கொருடகம் மூலமாக ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. வரி விஷய களில் தான் இவ்வாறிருக்கும். வேறுகான இந்த ஏமாற்றானம் பொருத்தாத, தாட்டிக் வரமும் தீவிரம் இதற்குக் காரணம்.

திம்மதியாக இருப்பவர்களிடம் உண்மேல் வசூலாகக் குறைத்து வரிக்கள் மூலம் அதை ஈர வாகும் பரிந்து விட்டாக மட்டும் 'சோஷ லிஸ்ட்' உருவாகி விடாது. மக்கள் வாழ்க்கை வரம் பெறுத, அவர்களுடைய இன்பம் பெறுதது. அதற்கு தாட்டிக்

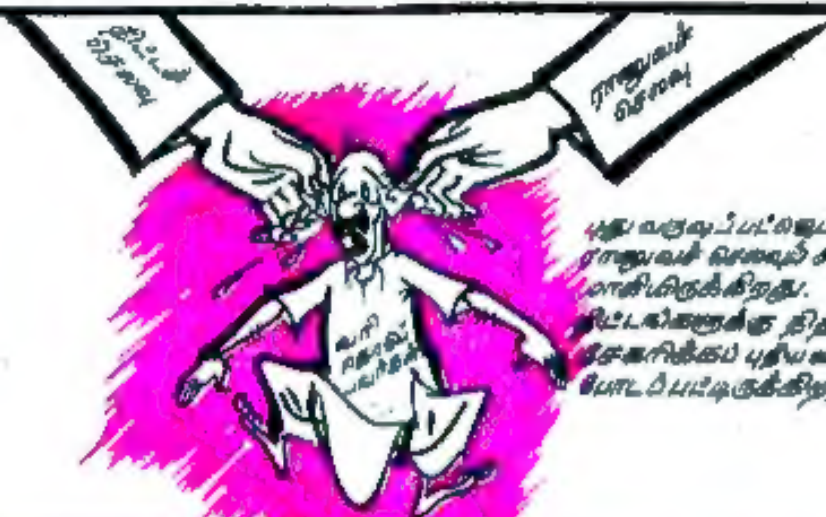
தொழில்வரம் பெருக வேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும். மக்களின் வருமானம் உயர வேண்டும். விவசாயிகள் குறைத்து தொழில் அபிவிருத்தியில் ஓதவீடு செய்கும் வாய்ப்பு வர வேண்டும். வரிப் பணத்தைச் செலவிடுவதில் செலவழித்த விருத்தி செய்கும் வழிவகை செய் செய் வேண்டும். செய் திவகைத்திதல் வாய்ப்பும் இருக்க வேண்டும். வரிவருத்திப்பது எவ்வாறு முக்கியமோ, அதை விட முக்கியமானது வன்மேல் வரவாகாமல் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது.

சிறு செலிப்பு மூலம் எதிர்மார்த்தவக பணம் விடக்கூடும். இதற்குக் காரணம் தாட்டிக் வரமும் தீவிரம். உண்மேல் விஷய தில் இதற்குமேலாகியே இவ்வாறும் தீவிர வேண்டி விருத்திதது. வேண்டியவாத் தீவிர டாட்டிக் அதிகரித்ததாலேவிருத்திதது.

இவை வசூலித்தல் திருப்பிவிடக்கும் அபாய வகை. இவற்றுக்கிடையே ஒரு முக்கிய காரணம் சென்ற மே மாதம் புத்ததிய வித்தாரணம் வரி விதிப்பு. இவற்றின் பணப்பண்களை அரசாங்கம் தங்கு உணர் விக்கி எவ்வே தொன்றுதது. அவ்வது உணர்ந்திருந்தால் எவ்விடம் ஏதாவதும் அதிகம் வேண்டுமோ, அதிகம் முடிபுமோ அவற்றை அதிகம் மூலவாரத்து விவரப்பிர வரிக்கிறது. முக்கியமாக, ஆகி துடிவி விஷ யத்தில் உத்தாட்டிக் தேக்கமும், வெளி தாட்டு விவரபாரத்தில் மத்தியமேல் ஏற்பட்டிருப் பதற்குக் காரணம் ஏதாவதான 'எக்ஸைஸ்' வரி விதிப்பே. இதில் ஒரு சிறு ஏதாவதும் பட்டெட்டிக் இவ்வாறு ஏமாற்றத்தையே விவரித்ததுவது.

எவ்விடம் விஷயத்திலும், செலவாகி, மூலப்பிர வரி, உயர் வரவாகி, போனல் வரி விதித்தல் மூலவிவரத்தில் ஓரளவுக்கேனும் ஏதாவது எதிர்மார்த்தப் பட்டது. இதிலும் ஏமாற்றியதோர் அடைய வேண்டி விருத் திதது. அவ்விதம் மோவலி தேடுக்கடி காரணமாக, திட்டத்தில் சிறு மாறுதல்கள் செயல்பட்டு, ஓரளவுக்கேனும் மாறுதல்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் திட்டத்தில் அடிப்பட அபிச்சலி அரசாங்கத் தொகுதியில் மட்டும் தீவிரவிவரத்தில் போதாது. தனிவாரி தொகுதி எவ்வு கருப பும். 'பிரைவேட்' தொகுதியிலும், அவத் தில் அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புகளை அதிகம் வேண்டியது அவசியம். அவ் வாய்ப்புகளைத் தடைசெய்து வைத்திருப்பதில் ஒரு குறைவே. தனித் தொகுதித் தொழில் கதாபாசகர்கள் தாட்டிக் பொருளாதாரத்துக்கு அவசியம். அவை செய் வேண்டிய பணி மிகக் கூண்டு. அதை அவர்கள் உத்தராகத்தால் செய் வேற்கொண் வேண்டும் எவ்விதவாய் பரிச்சலிக்கும் மட்டும் வரவரிக்க் கூறிவிட்டு, தடைமூலதனில் அவை இவ்விதக் கூறித் தடைகள் ஏற்படுத்தவது மூலப்பாட்டையே குறிக்கும்.

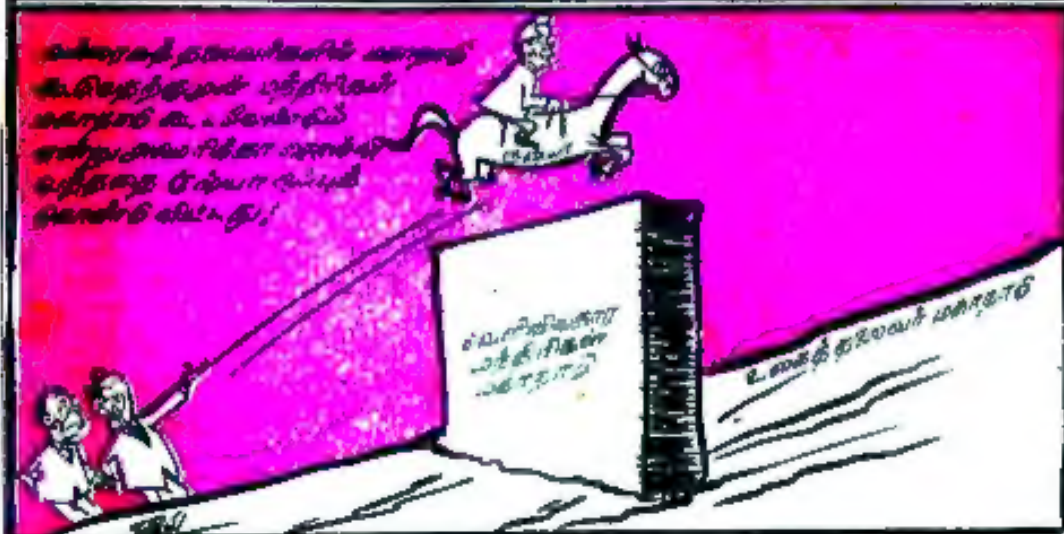
நீதிமூலம் செய் விஷயம் போல் ஏதிக் கொண்டு வருகிறது. இந்த இலாகாவில், அத்தியந்தாட்டிவிருத்து தானும் தானாகக் வரவருகித் தமதுதானும் செலவிட ஏற்றத்

முதுவகுப்புப் பட்டிமன்றம்
ராஜாவை வெல்லத் தந்த
மாளிகைக்கிதது.
பிட்டலகைக்கு நிதி
சேகரிக்கப் புதிய காரியம்
மோட்டி பட்டிமன்றத்திதது!

தமிழக அரசாங்கம் இவ்வளவு பெரிய
விளைச்சலுக்கு தனி உதவி செய்து
வருவதாக ஒரு வசதியிலும், சிறு
செயிப்பத்திட்டத்தை
முடிபுரப் பந்தித்துவருவதாக
மற்றொரு வசதியிலும்
அமைப்பாளர்
விவரிக்கிறார்.

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய
கோட்டைக்குள் சென்றால்
மேற்கு கி. 1 மைல்
வழியில் உள்ள பழைய
கோட்டை கி. 1 மைல்
வழியில் உள்ளது.

சென்னை மாநகராட்சி
மாநகராட்சி நிர்வாகம்
மாநகராட்சி நிர்வாகம்

உணவத்தாலயவர் மகாதாத

துக்குக் காரணம். மேல் தாடுவதில் செயல்படும் ராணுவச் செயல்களால் முத்திரையும் அந்தந்த தாடுவதில் மக்களுக்குத் தொழில் அபிவிருத்தி தருகின்றது. தங்குண்டிய நாட்டில் தனாபாட்டினங்களுக்காகச் செயல்படும் செயலோ, அந்தியச் செயல்களில் சிலகூட இன்னும் வளர்க்கிறது. அமெரிக்காவிலும் ரஷ்யாவிலும் இங்கிலாந்திலும் செயல்படும் ராணுவச் செயல் அந்த தாடுவதில்வேறியவர்களைத் திட்டாட்டியவர்களைத் செய்கிறது. தம் நாட்டில் அந்த தற்போதும்கூட விடையாது. வரிக்கையையத்தான் அதிகப் படுத்துகிறது.

தாட்டும் வறுமையற்ற போத்த வரி வறுமையை 783 கோடிக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. தமது செயலும் 783 கோடிக்கு ஏறி வீழ்க்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு உச்ச அளவுக்கு வறுமையும் செயலும் பெருகி வீழ்ந்தும் போது மக்களின் வாழ்க்கை இப்படி எப்படி வீழ்க்கிறது என்று கணிமொன லுண்டைத் தக்கைக் காணவில்லை என்றே சொல்வது நோன்றும். ரூபாய்க் கணக்கில் பார்த்தால் தாம் வளர்த்திருக்கிறோம். ஆனால் கோடிவிலை ஒதுதலால் ரூபாய்க் கணக்கைக் கொண்டு மட்டும் அளப்பது தவறு.

ருஷ்ய மக்கள் வழிகாட்டுகிறார்கள்!

ருஷ்யாவிலிருந்து மிக முக்கியமானதொரு செய்தி வந்திருக்கிறது. சென்ற ஞாயிற்றுக் கிழமை ருஷ்யாவின் தலைநகரமான மாஸ்கோவில் மாபெரும் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதில் பொதுக் கூட்டத்தில் மக்கள், ஐ. நா. சபைத் தலைவர் தலைபிட்டு, உலக வங்கிகளைக் கவனஞ்செலுத்துவதோடு ரோதிகாவிலும் உற்பத்தியையும் திறந்த முயலவேண்டும் என்று கோரி தந்தி வழிப்பீட்டியிருக்கின்றனர்.

தாக்கு ஆய்வுகளுக்கு முன் பரிபீக் மகா சூத்திரத்தில் தடத்தப் பெற்ற அணுகுண்டு, கவனஞ்செலுத்துவதோடு ரோதிகாவிலும் காரணமாக, அந்தச் சூத்திரத்திலுள்ள பல்வாழ்க்கைக்கான மீள்கை இறந்து போனதும், அந்த இறந்த மீள்கை உட்கொண்டவர்கள் கடும்க் விஷ தோய்களுக்கு உடனடியாகத் தீர்விற்குக் களம். அந்தச் சூத்திரத்தில் சென்ற கொண்டிருந்த ஐப்பாள் தேசத்துக்கியப் மாண்புமிக் கடும்க் விஷ தோய்களுக்கு ஆளானதும், இருபது பேர்கள் உயிர் துறக்க நேரித்ததும் ஞாபகமிகுக்கலாம்.

அணுகுண்டு ரோதிகாவில் காரணமாக உயிர் துறக்க நேரித்த இருபது ஐப்பாள் மாண்புமிக் ஞாபகார்த்த நாளாகத்தான் மாஸ்கோவில் மாபெரும் பொதுக் கூட்டம் சென்ற வாரம் நடைபெற்றது.

ஐ. நா. சபைத் தலைவர்களாக இருந்தவர்களின் நோய்மயிர்க்கு அவர்கள்தான் மிகவும் திறந்த முறையில் பணிபாற்றி யிருக்கிறார். அவருக்கு ஐ. நா. சபையில் இதுவரை யாருக்கு மிகவாக தனிச் செயலாக்கு உண்டு. அந்தச் செயலாக்கைப் பயன்படுத்தி இந்த உலக நேஷனலிசத்திலே பணியை தடத்தித் தருமாறு கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். மாஸ்கோ நகரப் பொது மக்கள் உலக மக்களுக்கு இவ் விஷயத்தில் வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்.

வங்காளம் உலகமில் அங்கவா இந்த விஷயம்முகள் அப்பாட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்? இவ்வாறு உபயோகப்படுத்துவதும் படுத்தாம விருப்பமும் அவர்கள் விருப்பத்தையப் பொறுத் தல்வா இலக்கிறது? அவர்களைத் தடுத்த திறத்தவையு யார்? யூனிக் கு மனி உட்டுவது யார்? இவ்வாறு உலக மக்கள் ஏதென்க் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இவ் விஷயத்தில் இப்படி ஏதே அடிபாடு அக்களப்பக்க வேண்டியதில்லை. அணுகுண்டு, கவனஞ்செலுத்துவதோடு ரோதிகாவிலும் அபிப்

பிராயம் திரண்டால் வங்காளம் பணிதே அகவேண்டும் என்று தமது தலைவர் ராஜாஜி லுண்டி எடுத்துக் கொண்டார். பாரத நாட்டில் தங்க முறையில் அபிப்பிராயம் எழுந்தது. மக்கள் சபையில் ஐப்பாறாகப் நேருஜி ஒரு தீர்மானம் திறந்நேய்தி. பாரத மக்கள் அனைவரும் இவ்விஷயத்தில் ஏதே அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று மேல் தாட்டுத் தலைவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டினார்.

ருஷ்யத் தலைவர்கள் ராஜாஜியுடன் கைத்த பெரிய தோது தாக்கம் அணுகுண்டு ரோதிகாவில் திறத்திடத் தயாராக இருப்பதாக உலகமில் கொண்டார்கள். அமெரிக்கா, இந்தத்துத் தயாராவியில். இந்த நிலைமையாற்றுவது எப்படி என்று உலக மக்கள் குழப்பமடைந்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் மாஸ்கோ நகர மக்கள் வழிகாட்டி விட்டனர்.

இது தவிர கிட்டிலிலும் இப்பொழுது தாளுக்கு தாம் அணுகுண்டு ரோதிகாளுக்கு எதிராகப் பொதுவாக அபிப்பிராயம் திரண்டு வருகிறது.

கிட்டிலுப் பார்ப்போமென்றால் தொழிற்சாட்சி அங்கத்தினர் விவிலியை எப்பவர், "மற்ற வங்காளம் திறத்தவதற்கு முன் கிட்டில் கவனஞ்செலுத்துவதற்கு முன் கிட்டில் கவனஞ்செலுத்துவதற்கு ரோதிகாவிலும் உற்பத்தியையும் திறத்திடட்டாம். உலக அரசியலில் அபிவிதமான செயலாக்கைப் பெற்று விடும்!" என்று சொல்லுகிறார்.

அணுகுண்டு ரோதிகாவில் திறத்தும் விஷயமாக ருஷ்ய சிவ தாட்டினால் வங்காளத் தலைவர்கள் கூடிப் பேச வேண்டும் என்று சொல்லி வந்தது. ஆனால், "தலைவர்கள் கூடிப் பேசுவதால் பயன் ஒன்றுமில்லை. முதலில் ஒப்பொரு வங்காளம் அந்திய நாட்டு மத்தியில் கூடிப் பேசி, எந்த எந்த விஷயத்தை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று அட்டவணை தயாரிக்க வேண்டும். பிறகுதான் தலைவர்கள் பேச்சைப் பற்றிச் சித்திக்க வேண்டும்" என்று அமெரிக்கர்கள் சொல்லி வந்தனர்.

உலக மக்கள், "இந்தத் தலைவர்கள் என்ன ராஜாக்களா? இவர்களுக்கும் மத்தியில்க்கத்தானா? இவர்களே கூடிப் பேசுவதற்கென?" என்று கேட்டுவந்தனர். ஆனால் பெருவாரியான மக்கள் இது அமெரிக்கா போட்டு வரும் முட்டுக் கட்டை என்று கருதி வந்தனர். ருஷ்ய இந்த முட்டுக்கட்டைமையும் ஏற்றுக் கொண்டது

கி.ராஜேந்திரன்

எழுதும்
பொங்கிவரும்
பெருநிலை

எண் 13

கல்கி

புத்தாண்டு மலரில்...
ஆரம்பமாகிறது

விட்டது. இந்த மந்திரிகளின் மகாநாட்டுக் கூச் சம்மதித்து விட்டது. ராஜதந்திரக் கவி விய் குஷ்பா மந்திரேரு யெதிரி பெற்று விட்டது என்று சொல்லலாம்.

மாவகோ பொதுக்கட்டத் தீர்மானத்தைவும் சில தாட்சணிக் குழுக் குஷ்பத் தயைவர் ராஜாஜிக்கு எழுதியிருந்த கடிதங்களையும் படித்தவர்கள் குஷ்பா உண்மையிலேயே இந்தச் சோதனைகளை நிறுத்தவேண்டும் என்று விரும்புகிறது என்பதை உணர்வார்கள். இனிமேல் மேற்கத்திய வங்கலககன் தயங்கி

எனக் அவற்றின் செயலாகக் குறைந்துவிடும். இந்தச் சோதனைகளை நிறுத்த இப்பொழுது குஷ்பாவை விட மேற்கத்திய வங்கலககன் ஆர்வம் காட்டி, செயலிலும் இறக்க வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு வழியில்லை!

மேற்கத்திய வங்கலககனுக்கு இந்த ராஜதந்திரம் ஞானோதயமமாகும் என்று நாம் நம்பியவாமா.

உலக மக்கள் அனைத்து குண்டு விஷக் காத்திரியிருந்தும், நீவிரூத்தும் காப்பாற்றும் படுவாரிசனாக.

என்குத் தொழிலின் பொன்னிழா

தீர்மானம் காங்கிரஸ் என்னும் ஆங்கில ஆஸிரியர் ஒரு பிரசங்கத்தில் "எவனெருவன் என்னை உற்பத்தி செய்கிறானோ அவன் சீக்கிரத்திலேயே தங்கத்தை அடைவான்" என்று சொன்னார். என்குத் தொழிலின் முக்கியத்தை விளக்கவே அவர் அவ்வாறு சொன்னார். அவர் சொன்னதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு இந்திய பார்வக் கணவானுக்கு இதைச் செய்து பார்த்தாவென்க என்று ஆர்வம் பிறந்தது. தம் நாடு திரும்பியதும் எங்கே இரும்புக் கனிப் பொருள் இருக்கிறதென்று ஆராய்ந்தார். ஜெம்ஷெட்பூர் என்று இப்போது வழங்கும் பிரதேசத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலைக்கு வாய்ப்பு உண்டது என்று உணர்ந்த ஒரு தொழிற்சாலைகளை நிறுவினார். இது நடந்தது 1908ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம். அப்போ தின்குத்து படிப்படியாகத் தொழிற்சாலை முன்பேற்ற மடைந்து, பல

இன்னங்களால் சமாளித்து, ஆஸிரியலேயே மிகவும் பெரிய ஆலையாக டாடா இரும்பு என்குத் தொழிற்சாலை செயலாற்றி வருகிறது. ரூ. 120 கோடி வரையில் கிடு முகம் செய்யப் பட்ட இந்தத் தொழிற்சாலை இப்போது 50 ஆண்டு பூர்த்தியடைந்து அதன் பொன்னிழாவைக் கொண்டாடுகிறது. இதைத் தவக்கி வைத்த பெரியார்தான் ஜாம்பொட்டி டாடா என்னும் தொழிலதிபர். அவர் காலத்தில் அவர் மனோரம் முற்றிலும் பூர்த்தி மடைவாயிடினும், அவர் கருத்திட்டமும், போட்ட அட்வைஸாரும் நினைவாக தீன்று நாட்டிற்று அவர்களையும் விளக்குகிறது. பொன் விழாவைத் தவக்கி வைத்த பிரதமர் நேருஜி, ஜாம்பொட்டிக்கு அஞ்சலி செலுத்தி மரியாதை செய்தார். அவருடன் நாளும் சேர்ந்த இந்திய என்குத் தொழிலின் முதற் கந்தாபனத்தை வாழ்த்துவோமாக.

சிறந்த நாடகத்துக்கும் மேடைத் தயாரிப்புக்கும் பரிசுகள்

நாடகத்துறையில் அப்போதைக்கப்போது இரண்டு பரிசுகள் வழங்கக் கீத நாடக அகாடமி தீர்மானித்திருக்கிறது. சிறந்த நாடகங்களுக்கும் மேடையில் நடிக்கப்படும் சிறந்த தயாரிப்புகளுக்கும் இரண்டு பரிசுகள் வழங்கப்படும். இந்திய பாஷைகளில் புதிய நாடகங்கள் எழுதுவோருக்கும் நாடகங்களைச் சிறந்த முறையில் மேடையில் கொண்டு வருவோருக்கும் உற்சாகமளித்து, நாடகத்துறையில் முன்பேற்றம் ஏற்படும்படி செய்வதே பரிசு வழங்குவதன் நோக்கமாகும். இவ்வருஷம் தமிழ், தமிழ் மொழிகளில் வெளிவாரும் நாடகங்களும் மேடைத் தயாரிப்புகளும் பரிசேனை செய்யப்படும்.

மிகச் சிறந்த நாடகம் எழுதிய ஆஸிரியருக்கு ரொக்கமாக ரூ. 2500/-ம், தங்கத் தோடாவும், ஒரு சான்றையும் பரிசாக வழங்கப்படும். சிறந்த மேடைத் தயாரிப்புக்கு ரொக்கமாகக் கொடுக்கப்படும் ரூ. 2500/-ஐத் தவிர, மேடையில் நடித்துக்காட்டும் செயலுக்காகவும் ரூ. 2500/- வழங்கப்படும்.

எழுத்துப் பிரதிகளைச் சமர்ப்பிக்கும், கடைசி நாள் 1958 மே மாதம் 15-ந் தேதி வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்கான விதிகளை, புரோகிராம் ஆபீசர், சங்கீத நாடக அகாடமி, 70, ரீகல் பில்டிங்ஸ், புது தில்லி. (Programme Officer, Sangeet Natak Akadami, 70, Regal Buildings, New Delhi.) என்ற விவரத்தினைக் கருத்துப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

அருள்வாக்ஞ

பழங்காலத்திலே 'ஆறியொரு கடமை' இருந்த வந்ததைப் பற்றி எல்லோரும் கேட்டிருக்கலாம். விவரத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கு அரசாங்கத்துக்குச் செலுத்த வேண்டியது என்பது மூன்றாம் ஏற்பாடு. இந்த ஏற்பாடு இருந்த வகையில் பஞ்சமே தான் காட்டி யிடுகிறார். காரணம் விவரத் தாளியம் அத்தனையும் தாள்வமாகவே இருந்தது. எது வேண்டுமானாலும் தாளியத்தைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். வெள்ளிக்காரன் ஆனதால் பட்ட பிறகு தான் தாளியம் பணமாக மாறினது. இக்கிலிப் படிப்பு நடமாட ஆரம்பித்ததும், வீடு வாசல், நிலம் என்பவற்றையும் சரட்டிப்பிட்டுக்கொண்ட மாற்றிக் கொண்டு விட்டனர். தாளியம் பணமாக மாறிவிட்டால் வெளி நாடுகளுக்கெல்லாம் கொண்டுபோவது கடினமாயிற்று. தாளியச் செழிப்பு கருக்கலாயிற்று. இதனால் சாப்பிடக் கூடத் தாளியமில்லாத தனிப்பு தாண்டலுமாயிற்று.

பணத்தில் அவசியம் இல்லாத காலத்தில் வாழத் தயக்கம் மிக மிக எளிதாக வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். அவரவர்களின் நெல் அவரவர்களிடம் இருந்தது. சாப்பாட்டுக்கு நிறைய இருந்தது; மிச்சமும் திரும்ப இருந்தது; தானம் பண்ணியே தீர வேண்டிய நிலைமை இருந்தது. மண் பாசனம், கால் சட்டி, ஒளி, பாக்குப் பட்டை, கருகமணி, பரிசாரம் இவைகளை வயத்துக் கொண்டு நல்லுக்க கால்கொய் நடத்தினார்கள். வாங்கும் வாரியும் பொருளையெல்லாம் கொடுக்கொண்ட அவசியமில்லை. தீய்மையுடன் வாழ்க்கை நடத்தது. அது தெரியும் செழித்தது. இத்தனையும் தீய்மையாக மாறினதும் பட்டி மேலிட்டது. தாபமும் அருகையும் அறிவையிற்று. ஆசாரமும் அனுஷ்டானங்களும் மறைந்தன; தரித்திரம் குந்தி கொண்டது. இது தான் உலகின் இன்றைய நிலை:

தென்புலத்தார் நெல்லை

விருத்தெலக்கல் நானெக்குக்கு

நும்புலத்தாறு ஒப்பல் நிலை.

என்பது வஞ்சுவர் வாக்கு.

தேவ பித்துக்கள், கடவுள், அறிதிகள், பத்துக்கள், தான் என்னும் துத்து வகையினருக்கும் செல்வியைண்டிய கடமைகளைத் தவறாது செல்வியே நிறைந்த அறமாகும். இதுதான் மேற்படி குறளின் கருத்து. இதே கருத்துக்கள் உபநிஷத்துக்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதன்படி வாழ்ந்தால் நம்மையே பிடித்துள்ள துள் பங்கை நீக்கி, சாத்திபெருகும்.

—ஸ்ரீ கங்காபாளையம், சென்னை கங்காபாளையம்

கட்டுண்ட மாயன்

எம். வி. எம்.

இருபது இருபது மோகங்களைக் கண்ட
எனக்குக்கு அப்பால் வான மண்டலத்தில்.

அவன் தன்னை, வானம் எனப் பெரும்
தெருப்பின் மோகமாய் விளங்குவது.

அவனுடைய உருவம் அனல்-தவிர பீரம்
மாண்டமாய் உருவம்.

மனிதர்கள் எவ்வளவு நோக்கக் கூட
இருக்கிறார்கள்!

ஆனால் ஓர் அநியாயப் பார்த்தீர்களா?

இந்த மானிட மாதத்தில் எங்கும் பனி உதிர்
வதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். ஒரு சின்னஞ்
சிறு பூன். அதன் பூக்கள் தனியே, ஒரு
சின்னஞ்சிறு பனித் துளி.

அந்தப் பனித்தூள், வானமும் எட்டி ஓடி
வாது. நெருங்க ஓடிவந்த அந்த மானிடமும்
எதிரவகித்த தாக்குள் அடக்கி வைத்துக்
கொண் டிருக்கிறது! அந்தப் பனித்தூள்,
அந்தக் கதிரவகித்த தன்மைத்துள் எங்குவது
இன்பமாய்க் தங்குகிறது! — இவ்வாறு மனி
தனத்திரர் ஓர் இடத்தில் உருகினார்.

சுவித்திரதாஸ் துய்த்தாநியோனாநி இன்
செரு வித்திதும் இவ்வியைத்ததர் சென்
கொ மன்கமா?

'இத்தப் பனித்தூள்குள், அந்தப் பீரம்
மாண்டமாய் சரிவ் சத்தி காய்த்த பகைவர்
எங்குவது வானமாய், தன் உடலைக் கருக்கிக்
கொண்டு வந்து உட்கார்ந்து விட்டான்!' என்றும்
கொக்கமாய் மன்கமா?

அண்டவன்? இவ்வாறு இடம் எது?

அவன் சத்தி பரவாத இடம் எது?

வான மண்டலம் ஓதல் படி பூண்டு வான
யின் எங்கும் தீவறத்திருக்கிறது. அவன்
உணரத்தான் தன்மைய் ஓடிவந்தான்!

பெரும் குருகனிக் காற்று அடிக்கும்போது,
அது விசைக்கும் உற்பாதகனியைப் பார்க்கும்
போது இந்தக் காற்றுக்கு இவ்வளவு சத்தி
எப்படி வந்தது என்று நினைக்கிறோம்! அப்
போது அண்டவனின் பவகரை சத்தியை
நினைத்து மன்கிறோம்!

அதே காற்று மெல்லத் தங்கித்து தெவத
வாக் வரும்போது. 'என்ன கடி!' 'எத
தகைய இடம்!' என்று கூறி மெழுகிறோம்!
ஓரே சத்தி உற்பாதம் விளைப்பதாகவும்,
இனிமை விளைப்பதாகவும் இருக்கும்! இவன்
கப்பப் பார்த்து நம் குக்குளிகள் அண்டவ
னின் விசைகள் எவ்வளவு!

இவ்விதம் பவகிதமாக நம் குக்குளிகள்
அனுபவித்தார்கள்!

தெவர்களும், அனரர்களும் ஒரு குகை அகிர்
தம் சென்றிக் உடலைக் கடைத்தார்கள். வான
மேரு பரிவதமே வந்ததாயும், வானம் வன்

தும் பான்மையே விருவையும் கொண்டு
கடைத்தார்கள்!

தெவர்கள் வார்? அனரர்கள், வார்? என்
எனம் 'அவனோ' வக்கமா? ஆகவே, உடலைக்
கடைத்தது எங்கும் தீவறத்த, சரிவகத்தி
காய்த்த இவ்வளவு என்றுதானே கொண்
கொண்டும்!

இவ்வளவு பெரிய உடலைக் கடைத்த ஆண்ட
வன். இது என்ன அநியாயம், பரிவாதவின்
விட்டும் சென்றிதது பாகவனாக வந்து அவன்
மீரட்டாக்கும் உருட்டாக்கும் பவத்து தவிர
கடைதும் வரித்திக் கட்டுண்டு விட்டிருக்கிறார்!

உடன் கடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நினைக்கும்
போது அண்டவனின் பெரும் சத்தியின் தீவறு
வருகிறது. பரிவாதவின் விட்டிக் கட்டுண்டு
விட்டும் காட்சியை நினைக்கும்போது, அவன்
வரிவாரக்கும் வரிவாரும் வரும் பான்மை
நினைக்கு வருகிறது!

இவ்வாறு சின்பிதிராதத்தில் வரும் ஆய்ச்சி
யர் மனிதம் கருவகித்துப் பாருகிறார்கள்.

உடவனாய் வந்தாக்கி

வாகவியை வன்குக்கிக்

கடங்கவன்கள் பகைமொருவன்

உடவயித கவகிவினைவே

கவகிவனாக பரிவாதவார்

கடைதவரிதும் கட்டுண்டவ

கவகிவனாக வரிவியாய்

வரிவியோ, மருக்கவத்தே!

பெரு அய்ச்சியர்களுக்கு, அண்டவனின்
இரண்டு ஓற்றும் மாறுபட்ட தன்மைகளை
நினைக்கும்போது, 'அண்டவனே இது என்ன
மாயம்! இது எங்களுக்குப் புரிவாத அநியை
வராக இருக்கிறது!' என்று தெருகுகிக்
கெட்டுகிறார்கள்.

இந்த நினைவைப் பார்க்கும்போது, இந்தப்
பாடலைப் படிக்கும்போது, ஆழ்வாரர்களின்
நினைதான் நம் நினைவுக்கு வருகிறது.

'நினைவைப் போற்றுவும்!' 'மாயவனாய்
போற்றுவும்!' என்று இவ்வளவுவன ஆரம்
பத்தில் படிப்ப பரிவ வகி இவர்களை,
ஆய்ச்சியர் காரியமாக, ஆழ்வாரர்கள் நினைவில்
தங்கு பத்தி பரவகத்தொடு வன்கவனின் திரு
விளைபாடகனியைப் பாடும் அற்புதப் பான்மைய்
பார்க்கிறோம். சரிவ் சடிய சமரக லாவி
இவர்களை வன்மபத உணர்த்து பெருமீதம்
அடைகிறோம்!

சரிவ் வன்கவைய் போருத்திய அந்த சனியை,
பரிவாதவைய் போக இத்த தாக்கு
அடிக்கின் இவர்களை அடிக்கக் கட்டிப்போட்டு
விட்டான். இந்தப் பாடலைப் பாடப் பாட,
அன்று ஆயிரபாடியின் ஆய்ச்சியர் வன்கவனின்
பவ்வறு விளைவைத் துய்த்தாநி போன்ற
இன்பத்தகைய தாம் பெறுகிறோம்!

பனித்தூள்குள் கதிரவன் வந்தாநியோவன்,
இத்தப் பாடாக்கும் வன்கவன் வந்து நம்
வன்கவரிதும் தீவறத்து விருகிறார்!

ஆய்ச்சியர் கடை இருவன்கவைய் காட்டி
வகி லுவிவா விது அற்புத வன்கவன்குடல்
அட்டைத் தித்திரமாத வழங்கிவிருக்கிறார்.

நிரூபணம்

எம்மி 12-7-58ம் தேதி இதழில், 24ம்
பக்கத்தில் பிரசுரமாயிவரும் விவரப்பரத்
தில் விவரப்பரதாரசின் பெயரை விசில்
இத்தியா விசிடெட் என்று நிரூபித்
தாக்கியும்.

தேநீர் அருந்த
வேண்டிய வேளையில்...

பார்லேயின் மொனாகோ

இந்தியாவிலே முதல்கடையாகத் திறக்கிறத்தாலான
ஸால்டட் ஸனாக்ஸ்

மொனாகோதான், இலேசானது,
முத்தப் புதியது, இலேசாக உப்புக்
கரிக்கும் குடியுடன் கூடிய
பிக்செட்டுகள்.

பார்லே பிராடக்ட்ஸ் மானுஷ்யாக்களின்
எம்பெலி தேரேயெட் டீட்., பம்பாய்.

20

இருவனிடம் ஒரு ஸ்ம்மையை அடைந்து அதற்குப் பிரதி உபகாரம் செய்வது சாமான்யம். ஒரு உபகாரமும் பெருமல் செய்யும் உதவியே மிகச் சிறந்த செயலாகும். அத்தகைய செயலுக்கு ஈடாகக் காட்டும் பொருள் வேறெதும் இல்லை.

செய்யாமல் செய்த
உதவிக்கு வைபவமும்
வானமும் ஆற்றல் அரிது.

அதற்கு ஈடான நற்பொருள் இய்வுவகத்திலும் இல்லை, மேலுலகத்திலும் இல்லை.

ஒரு ஸ்ம்மையைப் பெற்று அதற்குக் கைம்மாறாகச் செய்யும் ஸ்ம்மை பெரிதாக இருக்கலாம். ஆனால் ஏதும் பெருமல் தானாகச் செய்யும் உதவி எவ்வளவு சிறிதாயினும் அதவே அதிகச் சிறப்புடையதாகும். அதற்கு என்ன பிரதி உதவி செய்தாலும் ஈடாகாது.

கீடன் தீர்க்கும் வகையில் அல்லாமல் தானாகச் செய்யும் உதவியின் மேன்மையைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு, உதவி செய்ய வேண்டிய சமயத்தைப் பற்றிச் சொல்லுகிறார்.

காலத்தி னால்செய்த
நன்றி சிறிது எனினும்
நூலத்தின் மாண்பு பெரிது.

[உதவிக்கு-உதவிக்கு]

செய்யும் சமயமே செய்யும் காரியத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த அம்சம். ஆன்

படியால், "வேற்றுமை மயக்கம்" புகுத்தி அழகாகக் 'காலத்தினால்' என்ற பாடினார். உதவியின் அளவை கோக்காமல், செய்த சமயத்தை கோக்கினால், சிறிய உதவி பெரியதாகிறது. சிறிதாயினும் பெரிது என்கிறார். எவ்வளவு பெரிது? உலகப் பரப்பை விடப் பெரிது!

உதவியைப் பெற்றவனுக்கு அவசரம் தீர்ந்ததும் உதவிபெற்ற நிகழ்ச்சி மறந்து போகும். ஆனால் நமக்கு ஒருவன் ஏதேனும் ஒரு தீமை செய்தால் எவ்வளவு காலம் சென்றாலும், அந்தத் தீமையின் கஷ்டம் தீர்ந்து போனாலும், மனத்தில் தீமையை மறக்காமல் வைத்தக் கொண்டு கஷ்டப் படுகிறோம். இது இயற்கையில் உள்ள குறைபாடு. மூலியார் சொல்லுவது என்னவென்றால் செய்த நன்றியை எப்போதும் மறக்காதே. தீமை யாரோடும் செய்தால் அதை அன்றே மறந்து விடு. இது உனக்கே ஸ்ம்மை என்கிறார்.

நன்றி மறப்பது
நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

நன்றல்லதை மறப்பதற்கு மூலியார் அதிக- காலம் கொடுக்க வில்லை. "அன்றே" என்று சொன்னார். 'நன்று' என்றால் 'உனக்கே நல்லது, அறிவாய்' என்று பொருள்.

ஒருவர் நமக்கு மாண்புதரப் போல் பொறுக்க முடியாத நிலை செய்வான். அதனால் நமக்குப் பெருந் துக்கம் உண்டாகிறது. அச்சமயம், நாம் செய்ய வேண்டியதை முனிவர் சொல்லுகிறார். அவன் நமக்கு ஏதே னும் ஒரு நன்மை அதற்கு மூன் செய் திருப்பான். அதை நினைவுக்குத் தந்து கொண்டால் அவன் இப்போது செய் யும் நிலையினால் வந்த துக்கத்தை மறப்பதற்கு உதவும். இந்த முறை யைக் கைக்கொண்டு பொறுமையை வளர்த்துக் கொள் என்கிறார்.

கொன்றன்ன இன்று
செயினும் அவர்செய்த
ஒன்று நன்(று) உன்னக் கெடும்.

பிறர் செய்த நிலையினால் மனத்தில் துக்கம் உண்டாகிறது. அது ஒரு நோய் சினை. நம் உள்ளத்தில்தோன்றிய நோய் நிலைக்கு மருந்து சொல்லுகிறார். வயிற்று வலிக்கு மருந்து சாப்பிடுவது போல் உள்ளத்தின் வலிக்கு உள்ளத் தில் செலுத்தும் மருந்தைச் சொல்லு கிறார். நிலை செய்தலன் ஏதேனும் நமக்கு ஒரு நன்மை செய்திருப்பான், அதை நாம் நினைவுக்குத் தந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த நினைவு உள்ளத்தில் உண்டான நோயை உடனே தீர்க்கும். செய்து பார்த்தோமானால் வன்னுவர்

எவ்வளவு தெரிந்து சொல்லுகிறார் என்பதைக் காண்போம்.

நிலையைப் பொறுத்துக் கொள் வதும் அதனால் உண்டாகும் துக்கத் தைத் தாங்குவதும் கஷ்டம் என்பதை வன்னுவர் அறிந்து அவருடைய தனிப் பாணியில் மருந்தைச் சொல்லுகிறார். 'நிலையைப் பொறுத்துக் கொள்' என்று மட்டும் சொல்லியிட்டால், எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடி யும் என்றதான் மக்கள் சொல்லு வார்கள். ஆகையினால் சொல்லுகிறார்: "அவன் மூத்தி உனக்கு ஒரு நன்மை செய்திருக்கிறான் அல்லவா, அதை எண்ணிப் பார், உன் துபரம் திரும், பொறுமை உண்டாகும்" என்கிறார்.

'ஒன்று நன்று' என்கிறார். ஒரே ஒரு சிறிய உபகாரம் செய்திருப்பான் அல்லவா? அதை நினைத்துக் கொள். போதும் என்றவாறு 'ஒன்று' என்கிற சொல் 'நன்று'க்கு முன்னால் வைத் திருப்பது இந்தப் பொருள் வேகம் தருகிறது.

மன துட்ப சாஸ்திரம் தற்காலத் தில் வளர்ந்திருக்கிறது. இந்தக் குற னில் வன்னுவர் சொல்லியிருப்பதை ஆராய்ந்தோமானால் அந்தச் சாஸ் திரத்தில் வன்னுவர் எவ்வளவு சிபுனார் என்பதைக் காண்போம்.

In aid of the GOKHALE INSTITUTE OF PUBLIC AFFAIRS, Bangalore

Benefit Music Recital by

Srimathi M. S. SUBBULAKSHMI

Sri R. K. VENKATARAMA SASTRI	... Violin
Sri V. NAGARAJAN	... Mridangam
Sri KOTHANDARAMA IYER	... Ghatam

ON SUNDAY, 18th MARCH 1956 at 4 p. m.

at the specially erected pandal in the City Institute Compound
CHAMARAJPET, BANGALORE CITY

RATES: Rs. 500/-, 250/-, 100/-, 60/-, 25/-, 10/- & Rs. 5/-

Tickets available from: Gokhale Institute of Public Affairs, N. R. Colony, Basavangudi • Karnataka Publishing House, Fort, Bangalore • Kalyan Pharmacy City Market Frontage, Bangalore City • Mallethwaram Sangeetha Sabha, Mallethwaram S. V. Ramaswami Iyer, 'Kalki' Agent, 59, Lakshmana Mudaliar Street, Bangalore

வெட்டிமேனாடி

சிறிய வங்கி

பி. சி. ஜியன் கொடுமைவைப் பற்றி ஏழை சைவத்தொழிலாளி எழுதிய கருக்கமான கடிதத்தை 23-2-58 க்க்கி இதழில் கண்டோம். பி. சி. ஜியனுக்கு வரும் துன்பங்களை மேலத ராஜாஜி அவர்கள் பன மேற்கோள்களையுடன் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துரைத்தும், கச்சி பத்திரிகையில் அமெரிக்க டாக்டர் கணீசன் விளக்கங்களைப் பிரசுரித்து ஏசுரிக் கைகள் விடுத்தும் விடாப்பிடியான பி. சி. ஜியன்மும் இக் கவிவக வரம்பை நடமாட்டிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வேகாவது இந்தக் கொடுக்கப்பட்ட கருத்துக்கு மக்களின் வாய்ப்பைத்தான் செலவு செய்வாய்க், நம்ம வழியில் செலவு செய்து இந்நியாயின் பெருமையை உலர்த்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

திருவெங்கடாசுரம்
23-2-58
சங். கங்கனன்

இரு கண்கள்

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியாரி அவர்களின் அருள் வாக்னும், தலைவர் ராஜாஜி அவர்களின் வக்னாவர் வாசகமும் எங்களுக்கு மன அமைதியை உண்டாக்குகின்றன. 'கச்சி'யில் இவை சிறந்த இரத்தினம் கருக்கங்களைக், இரு கண்களைக் மீள்குகின்றன. மனப் பன்

சூர்ட்ஸ் அகாடமி (Kord.)
கந்தாபீதம்: 1950

42, புரணசங்ககம் கதாரோடு, மதராஸ்-1

★

ராஜா அண்ணாமலை மன்றத்தில்

சனி ஏப்ரல்

8-3-58 & 9-3-58 மாலை 8 மணிக்கு

விவாதி கணேசன் & பார்ட்டி அளிக்கும்
வீரபாண்டிய கட்டபெழும்பன் (பாடகம்)

18-3-58 சனி மாலை 8 மணிக்கு

மனோன் அண்டு பார்ட்டி அளிக்கும்

இலங்கைஸ்வரன் (நாடகம்)

18-3-58 ஞாயிறு மாலை 8 மணிக்கு

குமாரி எ. வி. சரோஜா (பாடகாட்டியும்)

21-3-58 வெள்ளி மாலை 8 மணிக்கு

S. V. சதாஸ்திரமம் & பார்ட்டி அளிக்கும்

மல்லியம் மங்கனம் (நாடகம்)

29-3-58 சனி மாலை 8 மணிக்கு

T. K. S. சமோதரன் & பார்ட்டி அளிக்கும்

இராஜராஜசோழன் (நாடகம்)

— டி.கெட்டுகள் விவரம் —

சென் (Donor) ரூ. 80, 40, 20, 12, & 8

தினசரி டி.கெட்டுகள் ரூ. 10, 5, 3, & 2

பாடு. இவ்வங்கப் பெற்றுப் புனித வாழ்வு வாழ்த்து ஆன்மா எடுத்தறம்கடைய இவை உகந்தக் கருவியான அமைந்துள்ளன.

இதன்மை

27-2-58

சி. செல்வத்தனா

சூரியன் அருமை

சூரியனின் அருமை மறைவானதில் தன்னுடன் தெரிவித்து. ஆனால் வெய்யிற் காவத்திலோ, சிலருக்கு அநிமோசன் வருகிறது. ஏழைமக்களுக்கு அந்த வெய்யில் வருவதில்லை. சூரியன் தன்னுடன் பிரகாசித்தால்தான் மறைவெய்யும்; மக்கள் எபீட்சமான வாழ்வுமுடியும்.

ராஜாஜி அவர்களும் சூரியனப்போய் பிரகாசித்து வருகிறார். மறைவானதிலே சந்தியை உகனபொழுது அவரது தேவை ஏற்படுகிறது. வெய்யிற் காவத்தில் சிலருக்கு வருவதுபோல, சுவதங்காரர்களுக்கு அவரது உபதேசம் கட்டத்தான் செய்கிறது. அவர்கள் வருகிறதே என்று கத்துகிறார்கள்! அவரது அறிவுறாட்டுக்குத் தேவை. அந்தக் கர்மவோடுக்கு இடமுண்டியும், புதும்சியும் ஒன்றுதான்.

தாராபுரம் புதுர்

21-2-58

டி. பி. ராஜசேகராவன்

பொன்னி வங்கி?

சென்ற க்க்கி 2-3-58 இதழில் ஆரம்பமாகிவிருக்கும் "பொன்னி வங்கி?" என்ற கதை தேன் கொட்டும் தீத் தமிழில் தோய்த் தெருக்கப்பட்ட கற்பனைக் காவியம்.

காவேரியில் நிரோட்டத்தையும் தினக்கைவைக்கும் வர்க்கைத் தெனியு. அதன் அருகமர்ந்து அவ்வளவும்க் காத்தவர்களின் கதை கருத்தைக் கவகிறது.

திரு பரீதனின் கற்பனை கருவுகளை அடிக்கடி வெளியிட்டு எக்கன் தமிழில் பரிசைத் தகைப்பிக்கென தம்புகிறோம்.

தஞ்சாவட்டி

28-2-58

ஆ. சங்கரனும்

மேயிப்பிணைத கவி மனை

தேனும்பெட்டை 48-வது டிசுன்கிசர் சேர்த்த கவிவாய்புரம் தெருக் (சந்திரன் ரோடிக்குத் திரிவது) கோடியில், மேற்குப் புறத்தில் உள்ள பெரிய கானி மனை வெய்யிலும்கு அருகையாகப் பன ஆன்மோசன இருக்கின்றது. மேற்படி கானி மனை, கானி தேரங்கனில் குழந்தைகள் அகத்தப்படுத்தும் இடமாகவும், கற்றுப்புறக் குடிசைகளில் இருக்கும் பெண்கள் எல்லா இடங்களிலிருத்தும் சேசுரிக்கும் மாட்டுச் சாணத்தைச் சேர்த்து வைத்து வறட்டி தட்டுமிடமாகவும், குடிசைவாய் மக்களும் தெருவுக்குச் சம்பந்தமில்லாத இடங்களில் குடிவிக்கும் ஜனங்களும் தங்கள் எழுமை மாடுகளை நிரத்தரமாகக் கட்டி வைக்க மாட்டுக் கொட்டியவாகவும், பன பெண்கள் மாலை தேரங்கனில் திறத்தபடி, திறத்த வெய்யில், கிண்கள் இன்றி. பின் விதபிணை செய்ய நல்ல இடமாகவும் உபயோகப்பட்டு வருகிறது. நிரத்தரமாக மாடு

விளக்கம்: கட்டி வைத்திருப்பதாக எப்போதும் தூர்நாற்றம் விடுகிறது. கொக்கிவிடும் கயிற் திரவமும், படைபெய்துமே தான் ஒருவ விடும். எந்த நேரத்தில் விளக்கி வருவதோ எந்த பலம் இருக்கிறது. இதைக் குறித்து சொப்பிரைஷன் கொதார அதிகாரிக்கும். மற்றவர்களுக்கும் எத்தனையோ கட்டிகள் எழுதியும், மனங்கள் அனுப்பியும் பா விக்கிற. மேலே குறிப்பிட்ட காலி மனவர ஏன் "குழந்தைகள் பூக்கள்" வாச நாற்குக் கூடாது? அது பண்ணிக்கட்டி கட்டும் கட்டி சிறந்த இடம். கொதாரத்துக்கு ஊர் உண் டாக்கும் காலிமனவன், சம்பந்தப்பட்ட அநி காரிகள் கவனிக்காமல் கம்மா இருக்கக் கூடாது. இனிமேலாவது, அவர்கள் உணவு யாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

கேள்வி 1 "கவிசாஸ்புரத் தெருவாடு" 17-2-58

மிக்ரோ போட்டர் கவிப்பாடிகள்?

இக்கதைய நினைவில் மிக்ரோய் வாழ்க் ளவன் இன்றியமையாத ஒரு சாதனமாக விளங்குகிறது. குறிப்பாக, நம் தமிழ் நாட் டியே அறிவிக்கும் முறைமையை மிக்ரோய் விளக்கத்து வருகிறது. தொழில் வளத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டும், நாட்டின் முந்தெனும் பாச விவசாயத்தை வளர்த்துக் கொண்டும் வருகிறது. ஆனால் இக்கதைய மிக்ரோயைப் பரப்பும் பணியிலே எழுப்பியிருக்கும் சாதனத் தொழிலாளர்களின் காழ்ப்பு இன்னும் வளம் பெறவில்லை. மனமுயன்றும், இடமென்றும், இரவு பகலென்றும் பாராமல் வலுவானவர்தான் உருவாகும் சென்னை ராஜ்ய மிக்ரோ போர் டிள் சீத் பணிபுரையும் அறியாமலும் வாழ்க் கைத்தந்தை உயர்த்தி, அவர்களின் அடிப் படையே நோக்கிக்கொண்டு வருகிறது. தொழி ளாளர்களின் உயர்வுகளை மகர வைத்து, இன்னும் வளக்கத்துடன் பணிபுரற்றும்படி செய்பவ மிக்ரோ போர் கு தாமதமின்றி முயற்சும் என்று நம்புகிறேன்.

வினாபுரம் 15-2-58 வி. முத்துமுகேசன்

"அந்நிதர் கவிப்பாடு"

பேராசிரியர் அ. சிவசுந்தரமணம் அவர்கள் கவிப்பாடு இக்கதையச் செல்லுதலின் சீத் அளித்து வந்த "மன பாவம்" "பாணிகள் மகாநாடு" "பாணிகள் பெண்" என்ற முன்று இக்கதையக் கட்டுரைகளை நான் கட்டி நன்றி வாழ்க்கைகளை அக்கதையுடன் படித்து வந்தோம்.

பாணிகள் உதாரணமாகக் கொண்டு, மனம் சௌகரியத்துக்கு ஓர் சிறந்த உண் கையை உணர்த்தியுள்ளார். பாணிகள் பணிக் கருவியாகுமே, பணிக் உபயோ கத்துக்களில் படைத்த குயவனப்போல், மானிடர்களோடு நம்மை, நாட்டுக்குத் தேவையான கடமைகள், நாம் செல்வ வாகக் செல்வக் குயவராய் கட்டிப் படைத் துள்ளார். நம் குயவனப்போலே முன்ன னிக்கு வர முயலவேண்டுமே நன்றி, குயவர் யிது குயவர் பொருளை கொள்வதோ,

பாவனிடம் பக்கி சென்றும் அவன் அருகில் போதுமான மனம் தீரவில்லை பவன்களாகும். இந்த அநிதர் கவிப்பாடு உணர்த்தும் பணியை மனங்கள் அருகில் கொண்டதன் முயற்சுதத்து வருவது கருத்து மேலாகக் கட்டித் தொண்டியுதித்து வருகிறோம். இந்த வருவது கருத்து முயற்சு சாதன போரில் நினைக்கிறது. அவர்களை பகிர்ந்திருப்பவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டு. இப்போது அவர்கள் நம்மதர வாச அருகேயே வாசத்தாக வருவார்களே யென்குத்துச் சாதிக்கிறிருக்கிறோம். சென்னை மிக்ரோயைத் தயாரிக்கப் பட்ட இந்த அருகேயே வாசத்தாக வேண்டிய பகிர்ந்திருக்கிறோம்.

வினாபுரம் 15-2-58 வி. முத்துமுகேசன்

கட்டிப் பணியை வள இக்கதைய படைத்தார் ஸ்ரீரத் திருக்காமம், அவர்கள் கட்டிப்பணியை உணரவேண்டும் வளபகிற் பேராசிரியர் நம் கட்டுரைகளில் பாணிகளையும், குயவனையும், உபயோக உபயோகமாகக் கொண்டு தென்னை தெனிய விளக்கியுள்ளார்.

கேள்வி-28 19-2-58 ரா. வெய்யங்குடி ரா. சரஸ்வதி

நம்ம இடத்துச் சம்பந்தம்

'கேள்வி' இதழில் பிரவரர் இரண்டாந் தெரிந்த இடத்துச் சம்பந்தம் விமர்சனம் பார்க்கிறேன். மிகவும் மனமுண்டு. ஆனால் சம்பந்தம் என்ற தலைப்பினால் சரி என்று எழுதி விருத்தத்தைக் கண்டிடும். மதுரைத் தமிழ்ப் பேரவையிலே 1956-ம் பக்கத்தில் சம்பந்தம்-சம்பந்தம் என்ற விளக்கியிருக்கிறது. நல்ல இடத்துச் சம்பந்தம் தலைப்பு சரிதான் வள பகிர்ந்திருக்கிற தென்கிட்டுகளை.

கேள்வி 27-2-58 ரா. சி. கவுடாரது

[சம்பந்தம் - சம்பந்தம் என்ற வார்த்தை சம்பந்தமாகத் தந்த விளக்கத்துக்கு தந்த. -குருப்பி]

கனிவுடமையே பண்புடைமை

கு

வீண மறந்து விடுதலக் கொண்டிருக்கும் அச் சிறுமி ஒரு நாள் தேவாரம் என்ற இடத்தில் தனது பிஞ்சுக் கரங்களில், ஒன்றில் அவள டிக்கட்டுடனும், மற்றொன்றில் துணி மூட்டை யுடனும், கண்கள் கவலையுடைய எங்கள் பள்ளிக் குழந்தைகள். அவளை வழி அனுப்ப வந்த தந்தை. "குழந்தை, விடுமுறை வழித்து நின்றுக்கொண்டிருக்க தன் பள்ளிக்குத் திரும்பு

கிறாள்: அவளை நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டு" "மெனக் கேட்டுக் கொண்டார். பொங்கி வரும் கண்ணீரில்லையே புகழ்ச்சியைப் பரவாமலுத்துக் கொண்டு அவள் விடை தந்தாள்.

அன்புடன் இரு கரங்கள் அவளை அழைத்துச் சென்று துள்ளுவது அமர்த்தின. வெளியே மின்னெனத் தொகுந்த மழையும் அழிய வொழியும்கூட, பசுமையான கிராமங்கள், அவற்றில் வரவாறுகளை அன்பும், கனியும் திறைத்த சொந்தங்கள் கூறக் கேட்டு அச்சிறுமி தன்னை மறந்தாள். பெற்றோரின் பிரிவையும் மறந்தாள். பெற்றோரின் பாசத்திற்கு அப்பாதும் அன்பையும் கனிவையும் காண முடியுமென்பதையும் உணர்ந்தாள்.

இதுபோன்ற மனம் தெரிவும் வழியனுப்புகின்றதும், பிரித்தவர் கூறும் ஆனந்தக் காட்சிகளையும் எங்கள் கீர் வகுட போக்குவரத்துத் தொழிலில் பல தடவை கண்டிருக்கிறோம். நிர்வாகத் திறமை மட்டும் போதாது, கனியும் பண்பு வேண்டும் என்பதை எங்கள் அனுபவ மயப்படுத்தின.

கொடிக்கண்களான பிரயாணிகளை ஏற்றிக் கொடுக்கும். ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். நாட்டின் பல பாகங்களில் சங்கிலி போல் இணைத்திருக்கிறோம். ஆயிரமும் இச்சாத்தினங்களால் மட்டும் நாங்கள் பெருமை அடைவதில்லை.

"டி. வி. எம். கந்தாபுரத்தாள் தம்மை மனிதர்களையப் போற்றிக் கனிவுடன் கௌரவிக்கிறார்கள்" என்று எங்கள் பிரயாணி ஒருவர் கூறினார். அவருடைய புகழுகரையத்தான் நாங்கள் போய்வெப்போல் போற்றுகிறோம். எங்கள் சாதனைக்கு அத்தாட்சியாகவும் வணங்குகிறோம்.

ச த ர் ன் ரோ ட் வே ஸ்

பிராவேட் லிமிடெட், மதுரை

(சு. கி. எம். கருணாநிதி)

தொழிலாளருக்கு ஒரு நற்செய்தி

—கொழும்பு, பிப்ரவரி 15 1946.

ஸ்ரீ எம். தொண்டமான் தலைவராகக் கொண்ட இயக்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் செய்த அரும் பெரும் முயற்சிகளில் பலமுடையார் தேயிலைத் தொட்டிகளில் வேலை செய்பவர்களுக்காகவே இத்தியத் தொழிலாளருக்கு வரியாதிக வலத்தின் மாதம் பன்வீரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாமலும் பென்ஷன் கிடைக்க விடுக்கிறது. ஆயுள் முழுமையும் மருமியும் வெல்வீதும் ஒருமையாக உதவாது ஓடாத தேய்த்த இத்தத் தொழிலாளர் வலோதிகமடைந்தால் சம்பெடுத்த மாங்கொட்டைகளைப் போல் வலிப்பாரத்த திகைமையில் ஒப்பப்பட்டு வருகிறார்கள். சில தொட்டிகளில் இப்படியப்பட்ட வலோதிகத் தொழிலாளருக்கு ஏதோ பெயரையில் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்களே தவிர அத்தத் தொகை உடலில் வலிர் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கப் போதுமானதாக விலும். தொட்டிகளில் இருக்கும் மதற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பென்ஷன், பிராமிட்டப் பண்டு, சிராடிபுட்டி முதலிய பல சலுகைகள் இருக்கும்பொழுது நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பைப்போ விருப்பவர்களும் உதவாதுக் கொடுப்பவர்களும் தொழிலாளருக்கு மட்டும் ஏன் இத்தச் சலுகைகள் அளிக்கக் கூடாதென்று காலிரல் நீண்ட காலமாகப் போராடி வந்தது.

சென்ற வருட இருதிரியப் பென்ஷன் உரிமை உள்பட சில கோரிக்கைகளாக இயக்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் து பெரிய வேலை திறத்ததை நடத்தியது. அந்த வேலை திறத்தம் சம்பந்தமாக கோரிக்கைகள் கைத் தொழில் கோர்ட்டின் விராணைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. சென்ற வாரம் நடத்த கைத்தொழில் கோர்ட்டு விராணையின் ஸ்ரீ என். தொண்டமான், ஸ்ரீ எம். பி. அமரலிங்கம், ஸ்ரீ எம். பி. கத்திரம் ஆகியவர்கள் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஆளுகை விராணை மாட விராணைத்தின் தொட்டி முதலாளியார் சம்பெணைப் பிரதிநிதிகள் தொழிலாளர்கள் பென்ஷன் உரிமையை ஒப்புக் கொண்டனர்.

ஒப்பு பெறும் தொழிலாளருக்கு மாதத்தோறும் பன்வீரண்டு ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் இருபத்தைந்து ரூபாய்க்கு மேற்படாமலும் பென்ஷன் கொடுக்க ஒரு தற்காலிக உட்காணு ஏற்பட்டது. இந்த உட்காணட்டைச் சம்பெணை தீர்வாக வை வர்ஜிதம் செய்தவுடன் அதை அனுசரித்துக் கைத்தொழில் கோர்ட்டு தனது தீர்வைப் வெளியிடுவதென்று முடிவாகி விடுகிறது. இந்த ஏற்பாடு வேலை திறத்தத்தில் சம்பந்தப்பட்ட தொட்டிகளுக்கு மட்டும் தானென்றும் பென்ஷன் கோரிக்கையைக் கொண்டவனின் முதலாளியார் சம்பெணை அக்கிரித்தபின்னர் வை தொட்டிகளிலும் இது கடைப்பிடிக்கப்படுமென்று திரு தொண்டமான் உறிஞர்.

பி.ரீதப்பாண்ட தமிழன்பர்கள் எத்தக் காலியத்தைத் தொட்டாடும் குறைவின்மீதச் சிறப்பாக நடத்தி முடிப்பதில் பெயர் பெற்றவர்கள். இதற்கு ஒரு உதாரணமாக விலை விலு வட இயக்கைச் சந்தை வைவார் வாழப்பாணம் திருநெல்வேலி இத்து காலியர் சங்க மண்டபத்தில் மூன்று தினங்கள் வரை விக் அதுதமாத நடத்திய விராணை வைவாலியின் உற்சவம். இந்த மூன்று தினங்களிலும் மண்டபத்தில் இவ்வமாரி பொழித் தாரங்கள், ஒவ்வொரு நாளும் ஏழெட்டுக் கர்வோகம், எழத்தக் கலா மெதைகளின் திறல் நங்கு பரிமளிக்கக் கூடிய விதமாக இந்த உற்சவம் அமைத்திருந்தது பெரிதும் பாராட்டத் தகுந்தது. இதன்போன்ற சந்தை விழாவுக்கு அடிச்சடி ஏற்பாடு செய்தால் இளம் பாடகர்களுக்கு வகைமளிப்பதா விருப்பிதாடு சந்தைக் கலை இத் நாட்டின் கோவை மூதையின அபிவிருத்திபடையவும் உதவியாகிக்கும்.

விவாகப் பீரூம் உற்சவத்தைப் பலரும் மெகைம் வண்ணம் நடத்திய வட இயக்கைச் சந்தை வைவின் தகவல் திரு என். பி. சோமசேகரம், காலியதலிவாண கலிவரசனே, கொர்ணையிலும் ஆகியவர்களின் பெரும் முயற்சியைப் பாராட்ட வேண்டும். — ரஜலி

உற்சவம் செழித்திருக்க

புது வலியை அளக்கும்

வை-கொஸேட்ஸ்

குறைவாக உபயோகிப்பவர்கள் விருது கடிபுட்டுதல் கல் விருது

மெடுக்க குவரது புது சேலம்

வாழ்க மணமக்கள்

இவ்வாறு இரு வரும், தம்பையர் சேகர்
மீது புகார் செய்து, தனித்தனியாக நீதி
மன்றத்திற்குள் செல்கின்றனர். இது
மேலும் ஒரு தம்பையர் தட்புறப்புகார்.

மேலும் இவ்வாறு செல்பவர்களில்
ஒருவர் திரு. எம். ஏ. மணசுந்தரன்
என்றவர். இவர் சென்னை நீதிமன்ற
செல்வதில் உள்ளார்.

திரு. அ. தங்கவேலு புகார் செய்து
தனித்தனியாக நீதிமன்றம் செல்கின்றனர்.
மேலும் புகார் செய்து, தனித்தனியாக
மேலும் செல்கின்றனர்.

மேலும் புகார் செய்து, தனித்தனியாக
மேலும் செல்கின்றனர். இவ்வாறு
தனித்தனியாக செல்கின்றனர்.

மேலும் புகார் செய்து, தனித்தனியாக
மேலும் செல்கின்றனர். இவ்வாறு
தனித்தனியாக செல்கின்றனர்.

மேலும் புகார் செய்து, தனித்தனியாக
மேலும் செல்கின்றனர். இவ்வாறு
தனித்தனியாக செல்கின்றனர்.

மினா மாலை

பீடத்தில் நோன்றும் காதல் அதிசீகிரம் வளர்ந்து விடும்; பூர்த்தியடையும் தருணத்திற்குள் அந்தக் காதலர்களுக்கும் தடைகளும் இடைபடுதல்களும் ஏற்பட்டு, 'இடைவேளை'க்குப் பிறகும் படத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் எண்ணத்ததைத் தூண்டி விடுவது தமிழ் படத்தில் கையாலும் வழக்கம்.

ஆனால் இவ்வாறாக அளிக்கும் "மினா மாலை" ஓர் அதிசயமான படம். வனிதாவுக்கும், சோனாக்கும் அவர்களையும் அறிவாமல், காதல் உண்டாவிறது. ஆனால், அவர்கள் காதல் பூர்த்தியாவதற்குத் தடைபாடு இருந்தது என்ன என்பது தமக்குப் புரியவில்லை. சின்னஞ்சிறு வயதில் இவ் தெரியாப் பருவத்தினரால் விஞ்ஞதால் அவர்களை மனமாழியின் மனத்துவம் அறிவாதவர்களான நிலைக்கலாம்.

பழனிச்சி, ஓரே பெண் வனிதாவை அநாதைப்பாடு விட்டு விட்டு, சுப்பிரமணிய முதலியார் கண்ணை மூடி விடுகிறார். வனிதாவின் தாய் மாமன் குருசாமி அவரைச் சென்னைக்கு அழைத்து வர, பக்கத்து வீட்டுப் பணக்காரர் தோன்றத்ததின் மகன் சோனிடம் வனிதா ஒப்பு நேரத்தில் படிக்கிறாள்.

குருசாமி தோன்றத்ததிலிடம் கடன் வாங்கி விட்டு அவதிப்படுகிறான். எதிர் வீட்டுக்கு வந்த பணக்கார வானியல் குமார் குருசாமிக்குப் பண உதவி செய்து காப்பாற்றுகிறான். ஒருநாள், வனிதா விளைபாட்டாக, பொம்மைக் கண்காணத்துக்குத் தவிரிந்த

மாணவகச் சோனாக்குக் குட்டுகிறாள்; சோன் அறையே அவளுக்குக் குட்டுகிறான். குமாருடன் வனிதா பழுவைது சோனாக்குப் பிடிக்கவில்லை; பொருமைவை உண்டாக்குகிறது. அந்தப் பொருமைத்தீயின் மத்தியில் வனிதாவிடம் தன் உள்ளம் அவரையும் அறிவாமல் எழுப்பி விட்டதை உணர்விறாள்.

ஆனால், படத்தில் அந்தக் கருத்து சரியான உருவாதி வரவில்லை.

வனிதாவும் குமாரும்தெருப்பிப் பழுவைதை விரும்பாத சோன் அவனைக் கண்டபோதெல்லாம் எரிந்து விழுகிறான். குருசாமி, வனிதாவைக் குமாருக்குக் கொடுப்பதென்று தீர்மானித்த விஷயம் நேரடியத்ததும் சோன் குருசாமிமீட்தன் எண்ணத்ததை என்ன காரணத்தினால் வெளியிடவில்லை? வனிதாவை மணத்து கொள்ளத் தன் தலப்பருகிடம் ஏன் அனு

மதி பெற முயலவில்லை? ஒருவேளை, அவசீடமுள்ள பயம் காரணமாக அனுமதி பெற முயலவில்லை என்றும் தலப்பருர் சோனாத்தம் காயமான பின்பாவது சோன் வனிதாவை மணத்து கொள்ளும் எண்ணத்ததைத் தாபாரிடம் தெரிவித்திருக்கலாமே! வனிதாவுக்கும் குமாருக்கும் நிறுமணம் என்று கேள்விபுற்றதும் விட்டு மாடிமீது ஆத்திரத்துடன் உலாவுவதைத் தவிர, சோனாவுள்ளும் செய்ய முடியாதது அதிசயமாகத்தான் இருக்கிறது! வனிதாவிடமாவது தன் உணதத்தை நிறத்து காட்டி, அவரித்தான் மணக்கப் போவதைக் கூறி விடுகலாம். அதுவும் இல்லை. ஆனால் கோவடை காலன்குப்ப போன சோன் தன் மாதவி வனிதாவை நிறைத்து உருகுகிறான். அபேபோல, தன் மாமாவுடனும் குமாருடனும் நீகிரிக்குப் போன வனிதா தன் உள்ளக் காதலன் சோனா நிறைத்து நிறைத்துவரைத்துபோகிறான்.

காந்தன்

"மினா மாலை" படத்தின் கதாபாஸன் டுமியின்கண்ணென்றும், கதாநாயகி

சாவித்திரி என்றும் அறிந்ததும் நீக்கலம் அவர்கள் காதல் பூர்த்தியாவாமல் போகாது என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளுடன்!

சத்திரம், காவடிக்கிணும் பெரிய நேரைட்டல்சினிணும் ஏராளமான பாத்திரிகர்கள் வருவதற்குப் பிறகுப் படத்தினும் ஏராளமான பாத்திரங்கள் வருகின்றனர். சத்திரம்,

சரவணனில் வரும் பாதத்திரைகள் லார், அவர் என்று எப்படிச் சான்றுபெறும் முடிவாக அநேகமாகி இந்தப் படத்தில் நடிப்பவர்களையும் சான்றுபெறும் முடிவாகியும் இவர் ஏன் வருகிறார்? என்னதற்காக வரவில்லை? கதைக்கு இவருக்கு என்ன சம்பந்தம்? இந்தப் பாதத்திரை கதைக்கு அவசியம்தானா? இப்படிப் பல கேள்விகள் தொன்றுதென்று. ஆனால் பதில்தான் கிடைக்கவில்லை.

சம்பந்தமிக்காத பாதத்திரைகளைப் போலவே இந்தப் படத்தில் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாத சம்பவங்கள் நிகழவைக்கின்றன.

குமார் தன் சோதரி யன்ருரையின் பெண் சாரதாவை மணக்க விரும்பவில்லை. அவன் தன் தம்பன் ஜோக்கர் என்றும் அவர்ப் பைத்தியத்தை அவர்கள் வீட்டில் தங்கியிருக்க ஏற்பாடு செய்கிறான். சாரதாவும்குமாரும் ஆடிப் பாடி மகிழ்கின்றனர்.

ஜோக்கர் பாதத்திரைகளை ஏற்றிப்பலர் சத்திரப்படி. அவர் மாத்திரம்தான் நடித்தார் என்று சொல்லுவது தவறு. அவர் அளித்த இந்தப் படிக்குச் சான்றுபெறும் அடிக்கடி நடிப்பிற் பிறமாதமாக நடித்திருக்கிறது. சாரதாவா நடிப்பவர் கையாறுதி. சைக்கிள்களை மூலும், எடுப்பான அங்கங்களும் உள்ள இவர் தான் ஏற்ற ஏற்ற அங்கத்தை ஏற்ற நூறையில் நடித்திருக்கிறார்.

ஆனால், கதைபோடு அந்த நிமிஷம் ஒட்டி விடவில்லையானால், தவிர சாதத்தில் விழுந்த திராட்சைப் பழத்தைப் போல், தன் சொந்தகுழியையும் இழந்த திரைக் கதையின் குழியையும் கெடுக்க முயல்கிறது.

குருசாமிபின் மகள் அதுராதா கின் பொய்க்கைக் கல்யாணமும், அவளது பேச்சும் நன்றாயிருந்தாலும் கதைபோடு சாரதா சம்பவ மாகியே போய் விடுகின்றன.

கவிதாவாக நடிக்கும் சாவித்திரி குறை சொல்ல இடம் இல்லாமல் நன்றாய் நடித்திருக்கிறார். இந்தப் படத்தில் இவருக்கு விசேஷ ஆடை ஆபரண அங்கங்களாக இல்லை. அது இயல்பான நடிப்புக்கு தங்க ஏதாப்பத்தை அளித்திறது.

கேசுக்கு இப்படத்தில் அதிக வேலைவில்லை. நெய்வி கணைகள் அந்தப் பாகத்தை ஏற்ற விஸரம் தெரிவாமல் அளித்த மனமாளிக்கு மதிப்புக் கொடுக்கிறார்.

நிகழ்வுப் பெண்களைப் பெற்று, போதிய கருவாயில்த், கட்டப்பட்டு, வாகனிய கட்டித் திருப்பிக் கொடுக்க வழியின்றி அவதியுடும் குமாரத்தா பாகம் தாக்கவாடிக்கு என்னும் புதிதான. அந்தப் பாகத்தை ஏற்று, அவர் ஏதெனவே பாக இடங்களில் நடித்துப் பங்கு பட்டிருக்கிறார். கட்டக் கொடுத்தவனின் ஏக்கலும் பதில் பேச்சுப் பேசும்போது தாக்கவா கண்க்கி போகும் போலி, உவர் வாக நடித்திருக்கிறார்.

கேசின் தாயாகவரும் எம். டி. சுப்பாஷ்வி திரைப்பட வரலில் ஒளிர்ந்த ஆதி நட்சத்

திரம். அதுபவத்தோடு இயல்பான நடிக்கிறார். ஆனால், அவரும் திரைக்கதைக்குச் சிறிதும் தேவையில்காத பாதத்திரம்.

படத்தில் ஆரம்பத்தில் வரும் பழனி மலைக் காட்சியைக் கண்டு கண்களில் போட்டுக் கொண்கத் தோன்றினாலும், அது படத்துடன் சம்பந்தம் இல்லாதது என்பதை நினைக்கும் போது அந்தக் காட்சியைப் பிடித்துக் கண்களில் அதைப் தோன்றுகிறது!

குமாரன் வரும் ஸ்ரீராம் தர்சனமும் வந்து நடிக்காமல் போய் விடுகிறார்.

மதுரை எம். வி. கத்தரம் குழுவில்கில் காவடி நடனம் மிகவும் நன்றாயிருக்கிறது. அப்பொழுது கேட்கும் சீர்காழி கோவிந்த ராஜனின் இசையும் இனிமையாக விருக்கிறது. ராவினீ, 'நடவமாயினார்' என்ற பாட்டுக்குப் பிடிக்கும் அபிதயம் அற்புதமாக விருக்கிறது. ராவினியுடன் குமாரியும் சேர்ந்து பொருத்தமாக நடனமாடுகிறார்.

கோவலன் தலைக்கவை இசை நாடகத்தில் தங்கவேறு மாதவியாகவும் சத்திரப்படி கோவலனாகவும் நடிக்கிறார்கள். நாடகம் ஒரே களாட்டாவாக இருக்கிறது.

பெண்கள் தாய்க்கட்டம் ஆடுவது களையுப் பிடுக்கிறது.

நிரு கித்தல் "மனமாலை"க்கு வசனம் எழுதி விருக்கிறார். குணக்கதை பிரபல தாயகாரிபரண சரத்சத்திரகுடையது.

1. பிப்ரவரி மாதம் 25-26-27 தேதிகளில் தமிழ் எழுத்தாளர் கைக் கார்பிக் சங்கமணி டி. சே. சி. ; அலையாபுரம் பிரதீப தியாகராமன் கொண்டாடப்பட்டது. சாதுரஜி மண்டபத் தில் நடைபெற்ற இந்த விழாவுக்குச் சைத்த தியாகர் திரு சே. சாமிநாத சர்மா தலைமை தாங்கினார். திரு. சே. பொ. பித்தூர்த்தரம், திருமதி செந்திரம் கண்ணம், திரு சி. வர். ஜெத்தாநாத், திரு பி. ப. கோமகத்தரம் ஆகியோர் இரண்டு தமிழறிஞர்களும் பத்தியும் பேசினர். சைக்க கார்பதிரி திரு சாது பொய்யன் தந்தி உறிஞர்.

2-3. எம். சி.டி. எம். சிதம்பரம் செட்டியார் ஸ்தாபனத்தின் பதிநாள் பங்கிதில் ஸ்கூலா ஸது ஆண்டுவிழா பிப்ரவரி 17-20-21 நடைபெற்றது. இந்த விழாவுக்குச் சபாநாயகர் டாக்டர் டி. சிதம்பரநாதன் தலைமை வகித்தார். பங்கித தியாகி திருமதி ஜி. சாத்தா ஆண்டு அறிக்கை வாசித்த பின் விழா ஆரம்பமாகிற்று. விழாவில் நடந்த சதம்ப நிஷ்ச்சிதிக் சிறுமிகள் ஸயத்தியும் சாதாவும் ஆரவ சாதா சிறுமிகள் நடனம் எண்ணாருடைய எழுத்தையும் ஸுர்த்தது.

4. மாபூரம் ததரஸய உயர்நிஷிப்பங்கிதிக் ஸ்ரீ ஓம். மகாநிதிக் சாக்நிதிக் ஆவர்களுக்கு 'ஸூரஸபாங்கு' சைத விருகதையும் சாக்ஸய ஸய்யும் மாபூர மகிக் சார்பாஃ டாக்டர் சி.பி. சாமசாமி ஸுயர் வுழங்கிப் பாராட்டினார்.

தீபிகன் அரசர் ஜாஷிர் ஷா

ans. ans. **Blackwater**

பின்பு நான் குறைந்த வேத வாய்விதழை அந்நிய நாட்டில் செல்லும் துணிவு மேல் தருவினேன். மத்தியிலுள்ள அந்நாடுகளில் அந்நியத்தில் அங்குமிக்க செல்லும் இம் வேதம் கற்றுக்கொடுக்கிறது. பல் நாடுகளில் நடப்பது வேதத்திற்குக்கொடுக்கிறது. அங்குமிக்க கொடுக்கிறது அருமைமைய நடப்பதில் அந்நியத்தில் அருமைமைய நடப்பது முக்கியமாக இருக்கிறது செல்லும். அந்நியத்தில் அருமைமைய நடப்பது அருமைமைய நடப்பது முக்கியமாக இருக்கிறது செல்லும். அந்நியத்தில் அருமைமைய நடப்பது அருமைமைய நடப்பது முக்கியமாக இருக்கிறது செல்லும்.

இருடிக் கதிர் பாய்வதில் மூலம் சதா நிலப்பரப்பும் வலம்புவலம்புவே இருக்கும் என்று ஆதிக்கம் வாய் நோக்கப்போர் தூட்டித் தோன்றார். அவருக்கு ஆய்வாளித்தானாத பத்தி அநியம் தெரிந்திருக்காதென்றே தோன்ற வேண்டும். தெரிந்திருந்தால் 'மூலம் கதிர் ஆய்வாளியை மூலத்தில் மூலம்' என்று கதிர் கருத்து மூலத்திற் தோன்றியிருப்பார்.

ஆய்வகத்தில் தரப்பட்ட மயக்கநாமி வரவு
அவையிலிருந்து ஆட்சிபுலியை அங்கவரவு
கருவம் அப்போது அது பரிசுதரம் மட்டுமே
பொதுதர. நம் பதவிமயம் உரிமையு
பட்டியை பரிசுதரத்தின் கோவை கோவை.
அதற்கு கோவைதர தந்திரமும் இரக்கி
தரவுமும் இருக்கவேண்டும். உத்தரவுக்கு
கவனம் இரக்கி தரவேண்டும். நம்ம
கவனம் இருக்கக்கூடிய தரவுப்பொருள்
பயன்பாடுகளை மாற்றிவிடுவார்கள். நம்ம
கவனம் மாற்றியாகவே நம்ம கவனம்.
உருவம் உத்தரவுதரவு உத்தரவுபட்ட
கோவை கோவை. உத்தரவுகளை நம்ம
விருது உத்தரவு தந்த மயக்கநாமி பய. அ
கவனம், ஒரு மயக்கநாமி கோவைப்படுத்த
தரவு பரிசுதரம் பதவிக்கு வரவுதர ம
பரிசு உத்தரவுதர ஒரு உத்தரவுமயக்கநாமி
உத்தரவுபட்டது.

[illegible]

அதேபோல வாரத்திலும் சந்திர உலாச்சி
றிகலர்கள். துப்பாக்கியைக் கையாளுவதில்
பழக்கப்பட்டவர்கள். ஸ்ரீ ஸ்ரீ சேனாபதி
வசில் பங்கு கொண்டு பழம்பறையாகியே
கொத்திறும், போதில் காரைத்தொட்டி
தரணம் இக்காலம்தான் கட்டுவது என்கிறார்

प्रस्ताव. सर्वोत्तमते अद्यतन
मार्गः प्रो.

[illegible][illegible]

தந்தை தாழியா கந்தர் மலையர் ஆயிரம்
மில்லத்தாகத்தின் பித்திர்தலா அங்கே பதவி
வந்திற் கந்திரா. அது மலையர் அமராவதா
ஆயி பித்திர மலையர். அம்மலையர் பித்
தாழியா தாயபிதாயர் மலையர் பித்திரவர்.
அம்மலையர்மலையர் ஆயிரத்தாது உத்தித்
தந்திரத்தலா தந்திர ஆயிரமாய் உத்தி
நிபு மலையர் ஆயிரமாய் எழுந்தத்தந்தி
தந்திர தந்திர, "தந்திர" மலையர்மலையர்
ஆயிரமலையர் தந்திரத்தந்திர தந்திரமலையர்
மலையர் உத்தித் ஆயிரமலையர்மலையர்
தந்திரமலையர் தந்திர தந்திரவர். மலையர்
ஆயிர பித்திரவர். அவர் தந்திர மலையர்
தந்திர மலையர்மலையர் மலையர்மலையர்
தந்திர மலையர்மலையர் மலையர்மலையர். தந்திர
மலையர்மலையர். தந்திர மலையர் மலையர்
தந்திரமலையர் மலையர் மலையர்மலையர்
தந்திரமலையர் மலையர் மலையர்மலையர்

1936-ம் ஆண்டு, அப்போதுதான் ஆய்வு
விக்கிரகத்தில் ஒரு விசித்திர நிகழ்ச்சி நடந்
தது. அந்த அமைப்பைக் கவனித்தபோது
ஒரு பாலித்திரை கவனம். பச்சா ஸ்பெர்
மற்றும் ஹைட்ரோ ஜெல்மே திரவம்
பயோதாபக அளவிலாவது கலக்கப்பட்டி.
அப்போது சிவப்பாகியேறி அந்த ஜெல்மே
நிலைப்பட்டது. நாட்டில் குழப்பமற்றும்
கவனமற்றும் விடுத்து அமைதி குறைந்தபோது
பாலித்திரை தளபதி நாடாளுமன்றத்தின்
செவ்வி அமைதி நாட்டிற்குத் தருவிக்கப்பட்
டது. அவரும் கிடைத்ததே அந்தமே.
மற்றும்போது பாலித்திரை கலக்கப்பட்டி. பி
தான்களையும் கலக்கப்பட்டி. கலக்கப்பட்டி
ஒரு நிலைமையிலிருந்து கலக்கப்பட்டி. கலக்கப்பட்டி
தான் உட்குறையில் குறைந்த நிலையில் அந்தமே.
அந்த அமைப்பின் நிலைமையை அமைப்பை
விட்டு அமைப்பை, கலக்கப்பட்டி கலக்கப்பட்டி
நிலைமையில் கலக்கப்பட்டி. கலக்கப்பட்டி
கலக்கப்பட்டி கலக்கப்பட்டி. கலக்கப்பட்டி

ஆங்கில உணர்வு இராணுவப் புகழ்ச்சி மீதான தீவிரத்தின் கனது இதயமேறியுடன் ஸ்தல தாக்குதல் துவங்கும் உத்தரவைச் சாரிவந்தனர்.

விடப்பட்டது. அமைதியை நிலைநாட்டினார். இரண்டாவது முறையாக நாட்டைப் பாதுகாத்த பெருமை தனபதி நாநாணாயகர் பெரும். அவருடைய அபாரத் திறமையைப் பாராட்டி மக்கள் ஆங்கங்கு "ஜி'காக்சன்" அமைதியை அரசாங்கம் சிவப்பித்தார்கள். இவரது தனபதி நாநாணாயகர் மக்கள் அங்கீகாரம் பெற்று இராணுவம் முறையப்படுமே மக்கள் நாநாணாயகர் ஆனார்.

அவ்வாறு பெருமைப் பார்த்தவரைத் தந்தையாகப் பெற்றவர் இராணுவர். முத்து கரு அங்கியை அரசு புரிந்து விடுவாதினில் வாங்கும் கிளையாதி நாநாணாயகர் உயிர் துறந்தார். அவருக்குப் பின் 1933-ம் ஆண்டில் பட்டத்துக்கு வந்த இராணுவர். தந்தையின் குணநிலைகள் விடைத்தையும் குறுகியே பெற்றவர். அவருடைய சாயர்திலையும், சாஜுத்திரமும் இவருக்கும் பூரணமாக உண்டு. சாஜுதத்தின் மக்கள் இராணுவர்களுக்குத் தனிவரன ஆகியும் அக்கவையுமுண்டு. முக்கியமாக விமானப் பகுதியில் வையமுக்கவார். பிரதமர் மொழியில் ஆங்கிலமும் நல்ல பேசுத் தெரிந்தவர். பிரான்சிலிருந்து 1926-ம் ஆண்டு படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வாய்க் திரும்பினார். சாஜுதவ சம்பந்தமான முறையானத் தந்தை வாய்க் திரும்பி சாஜுதவத்தினால் தெரிந்த பட்டம் பெற்றவர். 1931-ம் ஆண்டில் அரசாங்கத்தின் உணர்வுத் தந்தையாக சிவப்பிட்டுப் பெட்டார். இப்பதவி மந்தரைய நாடுமணில் பாதுகாப்பு இவ்வாறு மந்திரி உதவாத்தனக்கு முயன்றார்.

சொந்தத் தனிப்பினமும் அரசாங்க அதுவல் அதுவல்களானும் தந்தை நாநாணாயகரின் திருத்த இரகம் பிராபத்திலிருந்தே பழகித் தெரிந்து கொண்டு அரசியல் துறையில் அறிவாது. பாகிஸ்தானில் பங்காட்டிய சிறப்பினமும், மக்கள் இராணுவர் மக்களின் உணர்வு மிக்க வையதில் இவ்வபந்து விளங்குகிறது. சமயமுக்கவாரும் பங்காட்டாரும் இவருடைய வித்தியாசமில்லி நடத்தப்படுவர்.

சந்தை பாராட்டுதலும் பெற்றவர். தாம் ஒரு ஆங்கிலியர் என்னும் உணர்ச்சியுடன் செவ்வியல்வர். அதிகப் பெருமையும் கொண்டு நாட்டின் கொள்கையை உலர்ந்திலிருக்கிறார்.

இவருடைய முறையான முறையானத்தனக்குத் தந்தைக்கு அறிந்தபடியான உதவியாக இருந்த கனிக் இவரது உணர்வர் அமைத்தவையாத தான் கொண்டு செவ்வியம், மக்களிடம் இவர் அமைத்தவன் கொணங்குகு அவர் தான் அரசாங்கம். அவருடைய பெண் உணர்வான 1931-ம் ஆண்டில் மனத்து கொண்டார். இவருக்கு நாங்கு புதல்வரையும் இரண்டு புதல்வியையும் இருக்கிறார்.

தந்தைய சந்திர ஆங்கிலியத்தனக்கு அமைதியான அமைத்தத் தந்தை மக்கள் நாநாணாயகர். அதன் பின் அமுதான பட்டமான எழுப்பிக் கொணங்குகிறார் மக்கள் இராணுவர். உணர்வு மக்கள் கொண்டு தந்தை கொண்டார் நாட்டு நனங்குகி சேடு மிளையும் சந்து உணர்ந்த அவர் இரண்டாவது புத்த சைத்திரம், அதன் பின் தனித்த இயக்கும் கொணங்கையே பின் பத்தி வருகிறது. அதிகம் தெரிந்தும் அமைத்திருக்கிறார். பாகிஸ்தானத்துடன் பாகிஸ்தானில் தான் சம்பந்தமாக சிவ கொத்து தெருமையக் உணர்வு. ஆனால் சேடு பத்தி அவருக்குத் தோர்ச்சிவிக் கிடைத்த உபாரகம் விளங்குது நகரதுவு ஏற்பட்டிருக்கவான் என நம்ப இருக்கிறார். பாகிஸ்தானில் நாடுமணில் ஆங்கிலியத்தனத்தையும் ஒரு ஆங்கிலியம் செவ்வியம் சந்து அமெரிக்கா குக்கி நாடுமண்கு ஆரவம் அதிகம். அது சந்தி ஆபுதல்களையும் தனாபுதல்களையும் வாய்க். சாண்டிவார், வீரர் முறைய இடம் விளக்க சேடுத்து கனிக் வாய்ப்பு கிடைத்தாக, அவர் கனிக் சந்திரவியம் கொண்குவார். ஆனால் ஆங்கிலியத்தனம் அந்த இடமில்லித் திருப்பதாகத் தெரிபகிவிடு. எழுத்து மயம் பரப்பை சம்பாடியுடன் எங்கியாகக் கொண்டுள்ள ஆங்கிலியத்தனத்தன அமைக்கவைய கொண்க இரகம் கனிக் முடிவாகு.

Pluto is puzzled

தென் தக விகற்பொதுவிரையமக்கள் அதன் தூதர்ப்புத்தை வங்கு சொத்துவதமேன் விமான கிண்பத்தின் செவ்வக வளவும் புதுமே விலைக்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் பழக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களில், டிசைட் விமானம்கூட, விமான முதலிய விமான தகவல் மிக எளிதில் கண்டுபிடிக்கப்படும். ஆனால் அதையும் தற்போது நடுமாற்றமடைந்தது. அது இத்தகு மூன் அவனோன்ட் விமான சந்தர்ப்பத்தினைக் கண்டதிலும்.

பின்பு அவர்களினால் என்ன சந்தர்ப்பத்தை கண்டுபிடிப்பதென வங்கு அவர்களைவிடச் சந்தம் இவ்வகையாக இருக்கிறது. விமான வாரிசின் ஒரு புரட்சிவரைய மாதந்தி உண்டாகி, பாரத வட்டியை வெட்டுவதில் சம்பந்தத்தைத் தவக்குகிறது. சந்தம், அவரது முதலியவை இவ்வகையில் வந்தமண்டவத்தக்கு மேலே அந்நேரம்கையாகப் பற்றி செவ்வகக் கிண்பத்தி விமான வாரிசைத் தருகிறது. பிளானினால் அந்நேரம்கையாக செவ்வகத்தினை, காரியம் குறுகியது பிளானின் மற்றும் வாரிசைத் செவ்வகப்பட்டு சந்தம் உண்டு கெட்டுவதற்கு கவனிக்கப்பட்டுள்ளது. மேல் அவரை காரியினால் கவன்பத்தி செவ்வகம்கையாக பெரிய மூன்றுகளைப் பிளானிப்பட்டுள்ளன. தகவல் இப்பொழுது இந்தப் புதிய விமானப் பிளானத்தின் செவ்வகம்கையாக கிண்பத்தி காரியினால் அதுபவிக்கலாம்.

கெவலி — கவந்ததா; கவந்ததா — கவந்த
கெவலி — பம்பாய்; பம்பாய் — கவந்தி மற்றும்
பம்பாய் — மதராஸ் — கவந்தும்பு

இ. ஏ. வி. பி. இவ் பிளான மாதந்தியில் அவர்களைக் காரியம் கவன்பத்தி கிண்பத்தி கவந்திப்பதும்.

இந்தியன் ஏர்லைன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன்

அழகு மிகுந்த நீண்ட
அடர்ந்த கூந்தலுக்கு

பாமாலிவ்
வெம்பூண்டு கோகோனட் ஹேர் ஆயில்

குழம்பு முழுவதிற்கும் மிகக் உகந்தது!

பெரிய எலக்டிரிக் அளவு புட்டி
மிகுந்த பணம் மிச்சமாகிறது!
மூன்று விநாடிகள் மட்டுமே
வாஷிங் மெஷினில் கிடைக்கும்.

லவண்டர்
மல்லினை
ரோஜா

8/2/67

பாவ்யஸேரி பெனிபிட் சிட் பஸ்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

3. சிங்கராச்சாரி தெரு, திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி நெ. 414 ... ம த ரு ஸ் 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன்: 85834

மேல்க் கடைத் தெரு 12-3 1958

முதல் கடைத் தெரு 14-3 1958

25		மாதுத்திர சீட்டுகள்		25	
மாதிரிகள்		(12-ஆம் சென்சிட்டிவ் ரகங்கள்)		அகத்தினைகள்	
வகுப்பு	விலை	வகுப்பு	விலை	வகுப்பு	விலை
B	ரூ. 100/-	சீட்டுத் தொகுப்பு	ரூ. 2,300/-	E	ரூ. 20/-
C	ரூ. 50/-		ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-
D	ரூ. 25/-		ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-
					ரூ. 250/-

விவரம் தெரிவரை எழுதித் கேட்பவர்களுக்கு கட்டாக விலைகள் இவ்வளவு அல்ல. அதுமட்டுமல்லாமல், சீட்டுக் கட்டாகத்தான் கேட்டால் கட்டாகம் உரிமை பங்குடன் கேட்டால் (பெரிபிட் உத்தரவுகள்) எம். வி. கம்பெனியும், மாதிரிப் பட்டியல்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

மேல்க் கடைத் தெரு 12-3 1958 | முதல் கடைத் தெரு 14-3 1958
மேல்க் கடைத் தெரு 12-3 1958 | முதல் கடைத் தெரு 14-3 1958
மேல்க் கடைத் தெரு 12-3 1958 | முதல் கடைத் தெரு 14-3 1958

அதிர்ப்பாடம் 22

கல்லோவியத்தில் சொல்லோவியம்

“யிந்த மகத்தீம் ரகியங்கக் முழுமதையும் இத்தும் மனோத்தம அராய்ச்சி முகர்ப்படி விவக்க முடிவகிங்க. சற்பணியாவி கிஸிடம் ஏதோ ஒரு அயிவ சத்த மகரத்த கிடக்கிறது. மெய்த் தோற்றத்தை மனோதி. மந்தரங்குக்குப் புலப்படாத கை மிதவாக கிடக்கிறக்கண்டு அவர்க்க் குரோசப் போக்கு கிள்கம்.”

— விஞ்ஞான தாஸ்
“தாஜ்மஹால் கண்ட கட்டித் தணிகாசலம் ஏன் அப்படிப் பைத்தியக் காரத்தனமாக நடந்து கொண்டான்?” என்று கேட்பவர்களுக்கு, மெற்கண்ட, விஞ்ஞானத்தின் மூன்றுப் பெருத அராய்ச்சியைத்தான் சமாதானமாகச் சொல்ல முடியும்.

தாஜ்மஹால், தணிகாசலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கத்தர்வலோவியம் பனியுக்க் கணவியை; மலன் படைப்புக்கு ஒப்பான ‘அற்புத மானிகையும் இல்லை. அது வேறு ஒன்று! மூந்திலும் மாறு பட்ட ஒன்று!

அவளும் தான் கண்ட காட்சியை சகிக்க முடியவில்லை. தாஜ்மஹால் அவளுக்கு ஒரு ரகசியத்தை வெளியிட்டது. அத்தரகசியத்தைக் கண்டு அவன் கதி கவலிப்போல் விட்டான். ஒரே ஒரு கணத்தான்: நீண்ட மின்னல் வானத்தில் படர்ந்து கொடி விரும் தோர்ந்தான்! நிரும்பவும் அவன் தன் கண்ணை மூடித்

நிறத்த போது. தாஜ்மஹால் வெளும் தாஜ்மஹாலாகவே தோன்றியது.

அது என்ன அந்தக் காட்சி? தணிகாசலத்திக்கு அரைத யாசிடமும் வெளியீடுவதற்கு அப்போது விரும்ப மில்லை. தான் கண்ட காட்சியைத் தானே மறந்துவிட விரும்பினான். ‘யாசிடம் சொல்லுதும் உமாவிடம்

சொல்லக் கூடாது. இதைக் குறிப்பு தோட்டினும் எழுதி வைக்கக் கூடாது. எழுதி வைத்தால் உமா கண்டுபிடித்து விடுவான். வேண்டாம்; என் மனம் என்ற புதைகுழிக்குள் மண் போட்டு மூட வேண்டிய காட்சி இது.”

(தணிகாசலம் கண்ட காட்சியை, அவன் கதையை எழுதி வரும் நான் சொல்வக் கூடாதா என்று கேட்பீர்கள். உசிய காலத்தில், உசிய இடத்தில், அதற்குரிய சூழ்நிலையில் கட்டாயம் சொல்வத்தான் சொல்வேன்.)

உமாவும் பேராசிரியரும் ஆளுக்கொரு புறமாக நின்றுகொண்டு அவனைப் பார்த்து விழித்தார்கள். தணிகாசல

மும் அதற்குள் தன் குக விழித்துக் கொண்டான். அவர் கனிடம் சொல்வ தற்கு யாப் வரையில வந்து விட்டது அந்தச் செய்தி. உடனடியாக அதைமாற்றிக் கொண்டு, அவர் கன் நம்பக் கூடிய வேறு காரணங்களைக் கற்பித்தான்.

“நான் எதிர் பார்த்து வந்த பேர் அழகு இதிக் தென்படவில்லை. அதன்கு விது அநிர்ச்சி ஏற்பட்டது. மற்ற எத் தனையோ மஹால் கிள நாம் பார்த்து வந்தோ மல்லவா? அவற்றைப் போல் இதுவும் மிகச் சாதாரணமான ஒன்று. செம்பூரான் கற்குக்குப் பதில் பனிக் குக் கற்களில் கட்டி

விரக்கினார்கள். இவ்வளவு தானே!” உமா தணிகாசலத்தை நம்ப வில்லை. “பொய்! பொய்! மாபா மஹாரப் பொய் சொல்கிறார்!” என்றான்.

பொய் கூறிய தணிகாசலம், உண்மை வைக் கூறியும் நன்மை கிளைவாதென் பதற்காக, அதே பொய்யை மீண்டும் மீண்டும் மெய்பென்று சாதித்தான்.

வினா:-

பேராசிரியர்
தம்பி உன் டி

டார்: "நல்ல
மனிதனாய் நீ
கள்! இதற்குப்
போய் இவ்வளவு
ஆர்ப்பாட்டம்
செய்து விட்டீர்களே? உன்
கண்கள் சொல்லிக் குற்ற
மிக்ஹு, உங்களு கண்களில்

கோளாறு இருக்கிறது. யார் - யார்
எந்தக் கண் கொண்டு பார்க்கிறார்
கணோ, அவர்களுக்குத் தக்கபடி
தோன்றுகிறது இந்த விசித்திரமானினை.
நீங்கள் இதைப் பெண்ணாயி நிகழிக்
பார்த்தால் அப்படியே முர்ச்சைபோட்டு
விழுந்து விடுவீர்கள்!"

"பெண்ணாயி நிகழிக் குழி கூடத்
தான் இவ்மமபாயத் தோன்றுபார்!"
என்றான் தணிகாசலம். — "இந்தச்
சோடா பாட்டில் அடிமூடிச் கண்ணாடிச்
காரர் என் கண்களில் கோளாறு இருப்ப
தாய்க் சொல்லுமா?"

"மாமா தலைநீ மனிகுரப்பா!"
என்றான் உமா. "படிக்கிற காலத்
தில் படிப்பு மூலையில் ஏறுவதற்காகத்
தலைநீழாந் நின்று ரொசாணம் செய்தா
ராம். அதிலிருந்து உலகமே இவருக்குத்
தலைநீழாய்த் தோன்றுகிறது.

மூவரும் சேர்ந்து சித்திதாரர்கள்.
அந்தச் சிரிப்பில் உண்மையை மழுப்பி
விட்டு மேலே நடந்தான் தணிகாசலம்.
தணிகாசலத்தை விட்டுத் தள்ளும்
கள். தாழ்மறால் கலைஞர்கள் காண
வேண்டிய ஓர் அற்புதச் சித்திரத்தான்.
மெலி வாகல் முகப்பைத் தாண்டி நடத்

தால், இதுபற்றும் தறுக்கி விடப்பட்ட
நவநாகு மரக் கன்றுகள் பசைமபாண
வேலி அமைத்து நிற்கின்றன, பசிய்கு
தீர்த் தேக்கத்தில், படிசமாய்த் தெனித்து
நிற்கும் தண்ணீரில் மற்றொரு தாழ்
மறால் தலைநீழாக நின்றது. பிரதி
பிம்பம் என்று அனைக் சொல்லவர்மா?
அங்கே அங்கிக் கொடிசை, மரகதத்
தாம்பாணக்கணாலான இளைகளும்,
பவனமணிகளான மயர் களை யும்
தாங்கி பிரதிபிம்பத்தைவழிபடுகின்றன.

மூன்று பேருக்கும் மூன்று விதமான
உணர்ச்சிகளைக் கிளறிவிட்டது அந்தப்
பனிகுப் பள்ளியை. மூன்றாணும்
ஊதுஊதுவும் அதற்குள் மீளாத
நித்திரையில் அமைதியுடன் கண்
ணவர்த்து கொண்டிருத்தார்கள்.

உமாவுக்கு அது ஓர் உத்தியான நந்த
வனமாய்த் தோன்றியது. அங்கே விண்
னுயகத்தின் மாய மங்கைகளான அப்
சரகைகள் நடனமாடுவதை அவன் கண்
டான். யமுனை நதிக்கரையில் மடியில்
மத்தமாகுதத் தென்றல் வீசும், மயர்
மானிகை ஒலிபம் அது.

உமா தன்நிலையறிபாது ராமலிங்க
வண்ணவாரின் அருட்பாக்களில் ஒன்றை

தேரே கங்கைநதன் இருந்த கடத் துக்குச் சென்றான். அந்தச் சூழ்நிலையில் காண முடியாத பேரமைதி அந்த இடத்தில் மட்டும் நிலையது. மூக்கப் பேச்சின்மீது திங்குள்கள் மூங்கும். அங்கு காவல் தீவர முயற்சி இல்லாமல் கவி ரென்று ஒரு பெருங் குரல் எழுப்பினான். "ஆண்டவன் ஒருவனே! அந்த ஒருவனைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லை!" — அந்தக் குரல், அந்தக் கடத்தின் மேல் எழ்ந்து எழ்ந்து சென்று, அதே ஆண்டவனின் தொன்னூற்றொன்பது திருநாமங்களாக எதிரொளி செய்கிறது. அங்கு திங்குள்கள் மேல் மலர்மலர்பாகப் பொலவெய்வென்று உதிர்ந்தது.

தனிவாசத்தை அந்தக் குரல் பரவாமலாய் செய்தது. சொல்லின் அருமை

சொல்லின் உணர்ப்புணர்வுக்குத் தானே தேரியும்! மும்பாளில் கங்கைநதன் எழுந்திருந்த மீனாளுத்துக்களைக் கட்டிக் காட்டி, "இதற்கு என்ன பொருள்?" என்று பேராசிரியரைக் கேட்டான்.

"ஆண்டவனே! திருநாமம், எதிர் காலம் இரண்டையும் அறிந்தவன் நீ. எக்கனாக எத்தனையையத் தாங்கமுடியாதோ, அந்தச் சைமைய எக்கனாக்குத் தந்த விடாதோ! நான்கள் வறுமிறந்த மனிதர்கள்!"

தனிவாசத்துக்கு அந்தச் சொற்கள் ஏதோ ஒரு மறை பொருளை, கால முடியாத உண்மையை உணர்த்தின. அவன் கண்ட காட்சிகளும் அவற்றுக்கும் நேரடியான தொடர்பு இருந்தது. தனிவாசம் கங்கைநதன் பொருள்.

"திருக்குறளின் பொன் மொழிகள் இவை" என்று பேராசிரியர்.

தனிவாசம் திராணமாக, "மன்னர் ஞானநாகம் தம்முடைய துன்பச் சைம இந்த வரிசையில் படித்திருப்பதைக் கண்டிருக்கிறார்" என்று.

அவனுக்கு அதற்கு மேல் அந்த இடத்தில் நிதிர்த்தத்துத் துளிரிவிட்டது. திங்குள் அந்த வரிசையில் பொருள் அவனைப் பொருளிடக்கூடுக்கெல்லாம் துரத்திக் கொண்டு வரும் போல் தோன்றியது. மூத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஞானநாகர் அவனுடைய அந்த எழுத்துக்களின் வாயியாகப் பேச்சுக் கொடுக்கப் பார்த்தார். தாழ்மறாகப் பாரிக்க வந்த தனிவாசம், அதைப் பார்த்துவிட்டு, ஒரு சொற்க் கதை எழுத விரும்பாததால் "எட்"டென்று வெளியே வந்தான்.

தாழ்மறாவி வயம் வந்தார்கள் அவர்கள். பின்புத்திம், அங்கைக்கு முடி கொண்புகுந்த அதே யமுனை இம் கைக்கும் ஆழ்ந்த திராணத்துடன் அகைத்து கொண்டிருந்தான். பேராசிரியர் உமாவுக்கும் தனிவாசத்துக்கும் பனிக்கு மேலடையித் திறப்படியே ஆகரா கோட்டையைக் கட்டிக் காட்டினார். "அதோ, அந்த மிகப் பெரிய கோட்டையின் ஒரு அறையின்தான் ஞானநாகர் தம்முடைய மகன் ஞானக்க பிப்பாச் கதை வைக்கப்பட்டிருந்தார். எளும்பொது கடத் தம்முடைய பழனிப் பெண்ணின் கைத்தாய்களில் இருந்து கொண்டு தாழ்மறாவிப் பார்த்துக் கொண்டே கண்ணை மூடினாராம்!"

"கா தனம் எதனும் இங்கே எதற்கு?" என்று வேறுபொரு மேட்டால் தனிவாசம்.

"உக்கனாக்குப் பிடிக்கா விட்டால் திங்கள் கம்மா இருக்கன். ஏன் அப்பா, முகைய மன்னர் ஞானநாளுக்கு எப்படியப்பா இருந்திவிடும் மட்டும் இதனை அட்புர்த்தப்பட்டது?"

அதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொன்னான். எக்கோ திங்கைச் செறுத்திய படி "உடனும் உலிரும்!" என்று நேரேநேரேநேரே பேராசிரியர். "மும்பாளில் உடமழவில் அவன் கையனுக்கு ஏதப்பட்டிருந்த பற்றுதல் அவன் உடம்பே அழிந்தது. உலிரிடம் உலிர் கொண்புகுந்த அன்பு இன்னும் திங்கை நிமிறது.—உமா! தாழ்மறாக் அவர்களுடைய திரு கருணம்" என்றார்.

தனிவாசத்தில் நித்திரை கதைகள் படைத்தது. அவன் உமாவுகப் பார்த்தான். உமா, "எனக்கு உக்கன் தத்து வம் புரியவில்லை, அப்பா!" என்றான்.

தத்துவப் பேராசிரியர் அன்பின் அடிப்படையை விளக்கினார்: "மூம் தாஜுதத் பத்தொன்பதாவது வயதில் ஞானுறாஹி மணத்து கொண்டான். அவர்கள் பதினெட்டு வகுப்புக்கள் இளை யிரியாமல் வாழ்ந்தார்கள். அந்தப் பதினெட்டு வகுப்புக்களில் மூத்தாஜுக் குப் பதினாறு குழந்தைகள். பதி னாறுவது குழந்தைவின் பிரசவத்தின் போதுதான் அவன் இறந்துபோனான்.— அதனால், ஞானுறாஹ் அவன் மீது கொண்டிருந்த உடன்படி குற்றமற்ற தாய் அன்பாக இருந்தாலும், அவ் குடைய சாவுக்குக் காரணம் ஞானு றாஹ் எந்தே நான் நினைக்கிறேன்!"

ஆசிரியரின் ஆராய்ச்சி தனிவாசைத் தந்த திருக்கிட வைத்தது. அத் துடன் அவர் நின்றுகூத்தான், அவரது வாத்ததை அவர் எந்தத் தயக்கமில்லாப் பான். உடனே விட்டு உயிருக்குச் சென்றார் சத்திரசேகரன்.

"உயிருக்கு உயிர் அவர்கள்! மூம் தாஜுதப் பேரில் காதலையைப் பெற்ற அந்த மனிதர் உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய பாக்கியவாசி. அவன் விட அழிவின் வேறு இல்லைவா என்ன? உடனடி வயதை ஒட்டியது. கன்னிப் பருவத்திலும் காணப் பருவத்திலும் எல்லோருமே அழகாய்த் தான் இருக் கினார்கள். முதுமையப் பருவத்தின் சத்தி, அதனால் ஏற்படும் மூகச் சருக்கம் யாதாரத்தான் விட்டுவைக்கிறது? தேயும் பொருள் உடல், மானம் பொருள் உடல், அழியும் பொருள் உடல்!"

பேராசிரியரின் கண்கள் பிரகாசமாய் ஒளி வீசின: "மூத்தாஜின் உன்மை இருக்கிறதே. அது ஒரு அன்புக்கரங்கம். அதற்காகவே மூம்பு தாஜுமறாஹ்களை அவர் எழுப்பினிருக்கலாம். ஞானுறா ஹுக்கு அவன் உயிர்த்தொழிலாக, அந்த ரங்க மத்திரியாக, அரவியல் தத்திரியாக அடிமைப் பணியாளாக, ஆட்டிவைக்கும் விட்டரவியாக விளக்கினான். அவன் கணவரரி, அன்பரரி, அநிவரரி! உலகத் தின் எந்தச் சாதனவாஸனின் வாழ்க்கை யைத் தூண்டித் துறவிப் பார்த்தாலும் இந்த ரகசியம் தெரியும்: தேரடி யாகவோ, மறைமுகமாகவோ ஓர் மூல சத்தி அவனை இயக்கிக்கொண்டிருக்கும்."

உமா தனிவாசைத்ததப் பார்த்ததான். தனிவாசை அவன் அப்பாவைப் பார்த் தான். தம்முடைய பெண்ணுக்கு எதிரிலேயே, அவர், விதம்பயின்புரில் பக் கண்கமைய, வெளிவிட்டது அவனுக்கு விப்பைத் தந்தது.

பேராசிரியர் புதிய உற்சாகம் பெற்ற ஊர் போல் தம்முடைய கைகளையும்

கைகளையும் ஆட்டிக் கொண்டு வேக மாக நடத்தார். அவருடன் தடைபிக் போட்டிபோடுவதற்கு உமாவால் முடிய வில்லை. சந்தர்ப்பம் தெரியாமல் மிகவும் உயரத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த பேராசிரியரை அவன் மே தகரக்கு இழுத்துக் கொண்டு வந்தான். வானத் திக் வட்டமிட்ட பருத்தைச் சுட்டு வீழ்த்தினான் எப்படியிருக்கும்?

"ஏன் அப்பா, இவ்வளவும் தெரிந்த தீக்கன், என் அம்மா செத்துப் போன பிறகு எப்படியப்பா நித்தியைக் கயமானம் செய்து கொண்டிருக்க?" அவர் தயக்கினார்: கண்கினார்; பிறகு தம்மைத் தாமதேததிக் கொண்டார்.

"எல்லோரும் ஞானுறாஹ்-மூத்தாஜான இருக்க முடியாது."

தம்முடைய பெண்ணின் கேள்வி அவரைக் கடுமையாகத் தாக்கி இருக்க வேண்டும். ஒரு நிமிஷத்துக்கு முன்பு தொன்றிய உற்சாகம், மறு நிமிஷமே கரைந்து போய்விட்டது. "கால்கள் வலிக்கிறது. உமா! இப்படிக் கொஞ்சம் உட்காருவோம்" என்று தாஜுமறாஹின் இடது பக்கத்துக் கோபுரத் தூணின் மே திழலில் உட்கார்த்தார்.

அவர் குரலின் உருக்கம் திரம்பி விருத்தது. அன்பு ததும்பியது.

"உமா! எத்தனையோ பேர்கள் என் னைக் குறை சொன்னார்கள். நான் பொறுத்துக் கொண்டேன். ஆனால், நீ குறை சொன்னாதே. விவரம் தெரித்

தாய் உன் அப்பா அவ்வளவு மோசமிக்கி என்று நீ முடிவுக்கு வருவாய். உனக்கே தெரியாத விவரங்கள் வெளியாகின்றன. சொல்வீறேன்."

தனிகாசைத்துக்கு உமாவின் வாயைப் பிழிக்க வேண்டும் போய் ஆத்திரம் வந்தது. குழந்தைமனம் படைத்தவனரைக் கிணறி விட்டு விட்டாளே?

"உமா! மூத்தாது போன பிறகு ஞானநாயகி கவித்துக் கொள்ள எத்தனையோ பேர்கள் அரண்மனையில் இருந்தார்கள். உன் தாய் போன பிறகு எனக்கு வாருமில்லை. புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டு காலத்தை ஒட்ட நினைப்பேன். காலமே என்று அவனிடம் தன்னி விட்டது." அவர் நீண்ட பெருமூச்சுக்குப் பின் மேலே தொடர்ந்தார். "நானும் அவளும் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைக் கேட்டால் நீ வருத்தப்படுவாய். சத்திரவேளையுக்குக் காசோ, தாயின் சின்னங்கள் தோன்றிய பிறகு நான் அவனைக் கல்வாணம் செய்து கொண்டேன். கல்லூரியை விட்டு அவளை வெளியே பிடித்துத் தன்னி, ஆட்பத்திரியில் கொண்டு போய்ச்

சேர்த்தேன். எத்தனை மாதங்கள் அவன் தன் உயிருக்கு மன்னாபுதலும் தெரியுமா? இப்போது நாயகன் வெளி உலகத்தின் கண்களுக்குக் கணவன் மனைவியாய் வாழ்கிறோம். அவன் எனக்குப் பேச்சுத் துணை; விட்டுத் துணை; வேலைக்காரி அவ்வளவுதான். ஒருவருக்காக ஒருவர் கஷ்டப்படுவதில் கிடைக்கும் சமை, மிக உயர்ந்த சமை. உமா! நீ ஒரு கண்டெனிக் குழ்சாக மாறி, விடுதொழும் போய், அங்கே நடக்கும் அதிகாரங்களைக் கண்டு வருஷமாயினால் அப்போது தெரியும் உனக்கு மனிதரின் உள்வாழ்க்கை!"

உமா கரகரவென்று கண்ணீர் வடித்தாள். "என்னை மன்னித்து விடுங்கள், அப்பா!" என்று கெஞ்சினாள்.

தனிகாசைத்துக்கு, கதைகள் எழுதுவதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள் சேகரிப்பதற்காகவாவது, நான் ஒரு கண்டெனிக் குழ்சாக மாற வேண்டும் என்ற எண்ணம் பிறந்தது.

கண்டெனிகளுக்குக் கிட்டுக்கு விடு பொறிகள் எாத்திருப்பது அப்போது அவன் நினைவுக்கு வரவில்லை.

அத்தியாயம் 22.

உடல், உள்ளம், ஆவி!

விடாத்தடுவெ பொன்னிறத் தடடுகள் மிதந்தன. தங்க நதிகள் தவழத் தொடங்க. செத்திறப் பூக்கள் சிந்தின. அந்த வானத்தைச் சுட்டிக் காண்பித்த தாஜ்மஹாலின் மத்திய கோபுரத்தையும், சத்திரிக்குத் தாக்கு பெரிய கோபுரத் தூண்வளின் உச்சமெனையும் கவித்து வந்தான் தனிகாசலம். அவனுக்கு அப்போதுமே உயரத்தில் நின்று கொண்டு உலகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவல். அது அவனுடைய ஆவல் மட்டுமல்ல; அவனது தமிழ்ப்பரம் பனரயின் ஆவல், குண்டுகள்தோறும் மூமரின் ஏற்றலித்து, அவனை அழைத்து, இளைஞனாக, கலைஞனாக, அஞ்ஞானனாக வாழ்த்தி, வழிபட்டு மகிழ்ந்து வந்தவர்களாய்லவா தமிழர்கள்?

இடதுபுறத்துத் தானின் சீழ் மூலரும் அபர்ந்து. மத்திரத்தால் கட்டுண்டவர் களைப் போய், அந்தக் காட்சியைக் கெய்யம் மறத்திருந்தார்கள். "பேராசிரியரின் வாழ்க்கையைக் கேட்ட பிறகு, தனிகாசைத்துக்கு அவரிடமிருந்த மதிப்பு பன்மடங்கு உயர்ந்தது. 'காதல்-நிபாகம்' என்ற இரு சொற்களும் அவனிடம் வரைய வரைய வந்து கதைகள் கூறின.

பேராசிரியர் வாயைத் திறந்து மெய் அப்பாடத் தொடங்கினார்:

"காதலும் காலுட்குக் கிடைப்புடல்; காலுட்குடல் சீப்பருத்த கைக்குடல்; காதலும் காலுட்குத்தக் கடுகி; கைகெய்யம், காதலுமேயுடல் போய்யாம்"

பாரதியிலிருந்து தமக்குப் பிடித்த வரினை மட்டும் பிரித்துப் பாடினார் பேராசிரியர். "சிக்கமண்ட் பிராய்டின் மனோ தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கும் பாரதிக் கும் தொடர்பிருக்கிறது பார்த்தீர்களா?" என்று தனிகாசைத்திடம் கேட்டுவிட்டு, "ஞானநாயகன் கல்வோவியத்தில் காதலை எழுப்பினார்; பாரதியும் பாரதிதாசனும் சொல்வோவியத்தில் காதலை எழுப்பி விடுக்கிறார்கள்" என்றார்.

"ஆமாம்! பாரதி தாசனின் 'குடும்ப விளக்கு' தாஜ்மஹாலுக்குச் சமை" என்றான் உமா. "ஏன் மாமா, நீங்கள் கட்டாயம் இதைப்போல் ஒரு உரை தடை மானினை எழுப்ப வேண்டும். இவ்வாவிட்டால் நான் உங்களைச் சமை விட்டு வைக்க மாட்டேன்!"

தனிகாசலம் புன்னகை செய்தான். தாஜ்மஹால் தெரில் பார்க்கும் வரை

சூழ்படுத்துக்கு
உத்தமமான
சோப்

பேர்தேவ சேஷரூப அருங்கமல உல
பேரகீர்ப்பதரம். அருமை மிகுநாசர
அரு மழையழப்பாக்கம் செடரமனம்
நிரும்பிதது. அநீதிருந்த கருந்
தரமரம துர சரம துரமரம
கிம் அருமரம் செருந். ஞானநீதும்
சுருப்பநீதும்பிதது. நிறு நடுப்பந்
நீதரு உதரமரம சேஷ. அருந்
அரு மரம் உருடயது. மிக செரு
கிம் சருமருடயருந்அருந்
நீதும் நீதும்பிதது. அருந்
அருந் குநீதும் உதரம
கருந் சுருந்அருந்.

மார்கோ சோப்

வாரிசு கிளப்பில், கைப்பிடிக்கப்பட்ட புகழ்ச்சிப்பத்திரம்.

கல்கத்தா செபிஎம் கல்லூரி லீட், கல்கத்தா - 29.

தொல் திட்டிய அட்டை : 5/149, திராட்சை, தலைநகர-1

實

வெண்கத்தின் பித்தாணர்ச்சி

உங்களுக்கு இன்றும்...என்றும்

விக்கலாத்தி வரப்பெற்ற காஷ்மீர் பொக்கை உங்கள் உடலுக்கு இவ்வளவிற்கான மிக புத்துணர்ச்சியளிக்கிறது... அதைக் குளிர்ச்சியாகவும் வசனை நிகழவும் கவகிப்பது.

**காஷ்மீர்
பொக்கை**
பல்கம் பொட்டர்

உங்கள்
விக்கலாத்தி
புத்துணர்ச்சி

கரப்பான் சொறி 7 நிவோடர்ம் மென்மயமாக்கும்

உங்கள் எருமத்தில் ஏதேனாவது 7 நிவோடர்ம் மென்மய துவாரங்களும் மடிப்பதும் உள்ளன. இருமின் அமைவலின் மூலித்த கொண்டு, தாக்கமுடியாத அரிப்பு, வெடிப்பு, கரப்பான், தொல் உரித்தல், எரிச்சல், படை, மூலப்பருக்கள், கால்வலி முதலிய இது போன்றவை உண்டு பண்ணுகின்றன. எதிரான செல்வகைத் தளையிலுமாய் குணத்தையே அளிக்க வாயது — ஏனெனில் இவை இருமினுக்கு கால காரணத்தை கொள்வதில்லை. இத்தப் புதிய செல்வகை முறையான திக்ஸோடர்ம் (Nixoderm) இத்தம் இருமின் 7 நிவோடர்ம் கொண்டு சிகிச்சை தவிரவும் இது உங்களுக்கு மிகுந்தபான், மாற்றம் விரைமான, எழுவழப்பான எருமத்தை ஒரே வாரத்தில் அளிக்க உத்தரவாதம். அன்றே சென்றப் பெட்டியை அனுப்பித்துப் பணம்வரபன். இன்றே உங்கள் செல்வகையுடையிருந்து உத்தரவாதம் பெற்ற திக்ஸோடர்ம் (Nixoderm) வாங்கி உங்கள் எரும உபாபதையில் உள் எழுத உபாபதையுடன் அகத்திருக்கள்.

ஆஸ்திரேலியா-ஜெர்மனி மிராங்கைட்டிஸ் கெய் கவலைப் போக்கு உபாபதம் கண்டுபிடித்த

ஆஸ்திரேலியா, பிரான்சு, ஜெர்மனி நாடு மூலத்திலான, இருமல், துய்மல் மூலக்கடப்பு உபாபதையால் அவதிப்படும் பல்வாரிர்க்கணக்கானவர்கள் இப்போது மென்மயமாக்க (Nixoderm) அருத்தி அற்புத தளரணம் அடைகிறார்கள். இத்த தளர், எஞ்ஞான அமெரிக்க மருத்து இரத்தத்தில் வழியே வளரப் பபகம், வளரக் குரப்பம், மூக்குக்கு சென்ற அக்கு செடிவான அடர்த்துவல் கவலை இளக்கி கரைக்கிறது. பின்னர் தீவல் இருமல் துய்மலித்தி கவலை வளர்த்துக் குழந்தையோக் தூங்கலாம். செல்வகையுடன் மென்மயமாக்க (Nixoderm) வாங்குக. திருப்தி இன்றேல் பணம்வரபன்.

லில் அவனுக்கு இப்படி ஒரு எண்ணம் இருந்தது உண்மையாக. ஆனால் பார்த்த பிறகு அது மாறி விட்டது. அதை வெளியில் சொன்னால், உமா வீண் வம்பு வளர்ப்பாக என்று சம்பவம் விருந்தாக. "ஃபயர் பரமசிவத்திலும், பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்கும் இரண்டு தாழ்மறைய் போய்மைகள் வாங்கிக்கொண்டு போனும் போனும்."

"கோபுரத்தின் உச்சியில் போய்ப் பார்த்து விட்டு வருகிறேன்" என்று விளம்பினும் தனிகாசைம். உமாவும் எழுந்து நின்று. பெராசிரியர் புறப் படவில்லை. "எனக்கும் இனிமேல் படிக்கில் ஏறி-இறக்க முடியாது; பார்த்து விட்டுத் திரும்பி வாருங்கள்; இப்படி தடவைகள் அதன் உச்சியில் போய்ப் பார்த்திருக்கிறேன்" என்றார்.

அதோடு அவர் நின்றுவிட்டார். "உமா வாய்ப்புறமாய் அழைத்துக்கொண்டு போங்கள். இக்கோபுரத்தின் உச்சியில் ஏறிக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளுங்கள். இரண்டு காதுகளில் ஆகி சற்றுமீடம் என்று ஓர் பாங்கு வந்ததிலும் உவவுகிறது."

"இந்த வீண் புரக்கை இவர் எந்த கால இந்த நேரத்தில் எப்படி விடுகிறார்? என்று வருத்தினும் தனிகாசைம். பெராசிரியருக்குச் சிவகாமியைச் சம்பவ சந்தர்ப்பங்கள் தெரியவில்லை. கருக்கிட்டு நேரத்தில் வயது வந்த இரண்டு பெண்கள் வந்ததற்க்கொண்டு பிசாசைப் பற்றிப் பேசாமா?

உமா ஒடிப்போய் மூன்றாம் தளத்தின் புகளியாக் குட்டியின் பரபரப் போடு அவளுடைய பாதங்கள் படிக்கில் தடையாடின. விரைந்து விரைந்து செல்லும் புகளியின் அவள் அநாமாச மாகவிரைந்து சென்றார். தனிகாசைத் துக்கு விப்பபுத் தாக்க முடியவில்லை. மூற்பலகை "கிக்கி" விவிருத்த திரும்பும் போது, தன் கால்களைப் பிடித்துக் கொண்டு அழுது வந்ததவனுக்கு, இந்த தன் பங்கம் எவ்விருத்த வந்தது? - தனிகாசைத்தின் கால்கள் தான் வளர்ந்த உணர்ச்சிபுற்ற வந்ததன்.

தூற்றறுபதிகளுக்கு மேல் உயர் மூன்று தூண். புகளியின் எண்ணில் கைக்கு முடியை விடையாது போனும்! பாதிப் புகள் ஏறுவதற்குள் மூன்று குட்டி ஆமைக்குடியாகமாதிகிட்டது. இரண்டு இரண்டு மேல் மூக்கக் கீழ் மூக்க வாக்விக்கொண்டு, ஒரு ஓரமாக நின்று உமா. அவளுடைய பிரமத் தைப் பார்க்க அவனுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. தெற்றிப் புருவங்களுக்கு மேல் மூன்று மூத்தாய் மோர்வைத்

தூக்கம். வாயைத் திறப்பதற்கு அவ விடம் உயிர் இல்லை.

"போய், அடுத்த காசுரத்தின் நின்று கொண்டு காற்று வாக்கு; அதற்குத் தாற்போல் உச்சிதான்."

மூக்கத் திணை உமா பதிகவித்தான். "உச்சிக்குப் போகும் வரைவிக், வழியில் வேடிக்கை பார்க்க மாட்டேன்."

அவன் தன் பக் தெரியச் சித்ததான்.

"உக்கிள் தூண் என்ன செய்து தொலைப்பது?" என்று சத்தினும் தனிகாசைம். வம்பலிப் பூச்சிவைத் துக்கித் தன் கழுத்தின் கற்றிக் கொண்டதுபோல் எரிச்சல் வந்தது அவனுக்கு.

"என்ன செய்து தொலைப்பது? கோபுரத்தின் உயரத்துக்குப் போனவுடன் கீழே தள்ளி விடுவது, ஒட்டிக் கொண்ட

வம்பலிப் பூச்சிவைத் தன் கற்றிக் கொண்டு போய்!"

தனிகாசைம் பிரண்டு நின்று. உக்கத்துக்குள்ளே உருவாகும் அநே காந்தன் வெளியே இழுத்துவரும் குளியக்காரியா இவர்? அவ்வது ஆகி உகைப் பெண்கள்?

உமா வகைவென்று தகைத்தான்.

"அப்படித் தள்ளி விட்டாலும் நீக்கத் தப்ப முடியாது. உக்களுடன் ஆகியாக ரயிலின் பிரவானம் சென்று, உக்கிள் அறியாமலே உக்களுடைய எழுத் தகைக்குக் புழுந்து விடுவோம்."

தனிகாசைத்தைப் பப்பப்படுத்தி விட்டு அவன் மேலே நடத்தான். ஏற்கனவே அசைத்த எழுப்பிறை குழந்திய் அது அங்கே வெளிக்கிழங்கு; காற்றிலும்; போய் போய் புகள் மூத்ததன்; வழி குறுக்காகக் கொண்டே வந்தது. எப்பிபலாதிபின் மூன்றேற்றத்துக்கு மூன்று குறுக்கிலும் வதுவிழ்த்த எதிர்ப்புச்

செந்திலின் உட்டு முயற்சியினால் ஏதோ ஒரு அங்கம் கீழே தங்கப்பார்த்தது. 'இறங்கித் திரும்பி விடலாமா?' என்று கண்ணோரம் தயக்கித் தனித்த தனிவாசலும், தனக்கு முன்னும் உமா தங்காபு நடந்து செல்வதைக் கண்டு புது வாயைப் பெற்றான். தனக்கு அவன் வழி காட்டுகிறானா? 'ஓ! பெண் பிள்ளை முன்னும் நடக்கும்போது...'

உமாவின் உருவம் திரும்பப் போல் அவன் கண்ணில் ஊசலாகியது. முக்கால் பகுதிப் படிவம் நீர்த்தவுடன், அந்த உருவம் தன் கரகனின் முகத்தைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு, நடுப்படியில் உட்கார்ந்தது. பெருமூச்சில் சித்தந்தை அவன் செவிக்குள் சென்று விட்டான்.

"இன்னும் பத்தே பத்து படிவம் தான்!" என்று தனிவாசலும்.

அவன் எழுந்து நடந்தான். ஆவீற்று: ஒன்று, இரண்டு, மூன்று... மூன்று— திவ்வானம் கண்ணுக்குத் தெரிந்தது. மெகக்கல் மிதந்தன. காற்று சிங்கென்று முகத்தில் வீசிவது. ஏன் உமா நடுக்கு கிறாள்? ஏன் உமா பதறுகிறாள்? கடைசி மூச்சைப் பிடித்து, கால்களைத் தகரயில் ஊன்றிக் கொண்டாள். பிறகு வழுவி, பூக்கா, தாழ்மறாக்கல், ஆக்ரா நகரம் அகத்தவையும் காணாமலே! கடைசிப் படி—

அதிக காடுவெடுத்து ஈவக்கும் வேலை யில் தலை உறதிக் குப்புற விழுந்தான் உமா. திரித்துப் பாரிக்க நேரமேது? 'ஆபத்துக்குப் பாவமில்லை! ஆபத்துக் குப் பாவமில்லை!' என்ற அவனது உண்மையில் சவுக்கடி தாக்க முடியாமல், குடிப் போய் அவனைத் தாக்கிப் பிடித்தான் தனிவாசலும். கைத்தாக்கலாக, அந்தக் கடைசிப் படியேறி, அவனைத் தகரயில் உட்கார வைத்தான். உமாவாய் உட்கார முடியவில்லை. துயண்டு சரிந்து தகரயில் சாய்ந்தான்.

விழிகல் இரண்டு ஒன்று மூன்று மூன்று கீழும் போய் வந்து பிறகு எங்கோ செருகிக் கொண்டன. இவ்வகை முடியலும், கை கால்கள் துயண்ட நிலையிலிருந்து மாநிக் உட்கையிலேப் போக இறுதி விட்டன. 'ஐயோ, உமா! மோசம் செய்து விட்டாயா?'

உயிர் இருக்கிறதா, பித்தது விட்டதா என்று அவனுக்குத் தெரிய இல்லை. மண்டியிட்டு அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஓடிய கண்களைத் திரும்பவும் திரிந்தான்; இமைகள் மறுபடியும் முடிக்கக் கொண்டன. மூக்கக் காற்று இமைவிறதா. இங்கிலா? தாடித் தடிப்பு நடுக்கு திரிதா இங்கிலா? உமா இருக்கிறானா.

இறந்து விட்டானா? 'ஏ, உமா! கண்ணைத் திறக்க மாட்டாயா?'

அவனுடைய தொழிற்சாலைக்கு அடுத்த தொழிற்சாலையில் நடந்த பவன் கார் சம்பவம் ஒன்று அப்போது திரிவுக்கு வந்தது. கட்டுக் குடுவாத உடல் வலியையும் ஒரு தொழிலாளி, திடெடுத்து மயக்கிலிருந்து உயிர் தீத்தான். பெராசிரிவர் எத்தனா இந்த வேலையில் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்களில் பத்திச் சொக்கி அனுப்ப வேண்டும்? எத்தனா இந்தத் தாழ்மறாக்கல் அனுக்கு முகம் பார்வையில் வெறுப்புடன் வேண்டும்? இதே கோபுரத்தின் தூண் தான் அவன் தொக்கி வந்த...

தனிவாசலுக்கு உடல், உண்மை, ஆதி தனித்த தனிமை எனக்கு இங்கே சொக்கவதற்குத் திறமையில்கி. 'உமா! உமா! உமா! எங்கே போய் விட்டாய் உமா?' என்று அவன் தனிமையைப் பிழ்த்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

தினவுகள் அளிப்போதின்: 'அந்தப் பெராசிரியருக்கு மூலம் எங்கே பதிப்பாய் விட்டது? எப்படி இவன் எங்கேயு அவர் தனியே அனுப்பலாம்?' கெனரி வயலும் கையாணி அம்மாணியும் அவன் திரித்தான். தக்கியம் தாழ்மறாக்கல் வாக்கிக் கொண்டு வரச் சொன்ன தன் கைப் பரமசிவத்தை திரித்தான். 'ஏ, பரமசிவம்! உன் அம்மாணியும் பாட்டி வயலும் இங்கே கொஞ்சம் அழைத்துக் கொண்டு ஓடி வாடா! உன்னைத் தாக்கி வளர்த்த படுபாவி பேச்சு மூச்சில்கியாமல் இங்கு விடக்கிறாண்டா! இந்த நிலையில் என்னையும் அவனையும் பார்த்தால் இந்த உடைமெக்கலாம் தாழ்மறாக்கல்!'

வேறி கொண்டவனில் போகப் பத்துப் படிவம் கீழே இறங்கி விட்டுத் திரும்பவும் மேலே வந்தான் தனிவாசலும். பெராசிரியரை இழுத்து வரவேண்டுமென்ற எண்ணம், ஆனால் அது நடுவில் அனுபட்டுத் தடித்துக்கிந்தது.

தகவரைப் போகவந்தவர் வரக் கூடிய இடம் அது. அவர்கள் ஏதும் போதே எதிரிக் இறங்கி வந்த இரண்டு கால்கள் அவர்களில் பார்த்துச் சீட்டி அடித்து விட்டுச் சென்றார்கள். தனிவிடத்தில் அதாவதமாக இவன் பெண்ணைப் போட்டு விட்டுச் செல்வதா?

வேறு என்ன செய்யு? இந்த இடத்தில் அவன் வேறு என்னசெல்வது?

'தாழ்மறாக்கல்! நீ காலின் எதிரி தானம், பவ்வுரைப் புதைகுழி, காதலர்களின் உட்கண்கள் போட்டு முடிக்கக் கொண்ட நடி இரக்கமற்ற பாலும் கைகளை! உன்னை தான் வெறுத்ததன் காரணம் நீ என் பிற வஞ்சகம் நீர்த்தது'

கொண்டிருக்கிறாயா? என்னை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்து கொள். நான் தாங்கிக் கொள்வேன். பெண்ணுக்காக எழுந்த பெருமான்களையே, உனக்கு உன்னைப் போல் வேறொரு பெண்ணிடம் இரக்கமில்லையா? பொருமைபா உனக்கு!

“அட, தனிகாசலம்! இந்த அநிசயக் கற்பனையைத் தூற்றாதே! ஆண்டவன் திருச் சபையின் அனுதாபனியடா இது! அகங்காரத்தை அழித்து விட்டு ‘ஆண்டவனே’ என்று கதறி அழு.

அவன் கதறியழுதான்: ‘ஆண்டவனே! ஆண்டவனே!’

‘ஆண்டவன்!’ மனிதனின் அறிவு தன்னுடைய அறிவாமையை உணரும் போது, அவனுடைய நிறமைய அவனுக்குப் பண்பும் பறிக்கும்போது, அவனுடைய உதறம், கதறம், தன்பர், பணம், பதவி, அதிகாரம் அனைத்தும் அருகில் இருந்தும் அல்லுக்கு உதவாமல் புறக்கணிக்கப்படும் போது, அவனுடைய நெஞ்சைக் கிழித்துப் பார்த்தால் அங்கே ஆண்டவன் தோன்றலாம். இன்றைக்கு ஆண்டவனை நம்பாத இளம் காரிகளை யாருமிருந்தால், இன்னும் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு இந்த வரிகளையே தவறுசெய்து திருப்பிப் பாருங்கள். - அப்போது இந்த வரிகளும் நீங்களும் உயிரோடிருந்தால்!

பக்தியில் தம்பிக்கை கொண்ட பகுத் தறிவுவாதி தனிகாசலம், மகுதி கோபுரங்கள் அவனுக்கு காணத்தக்க கட்டிக் காட்டின. மண்ணின் உச்சியிலும் விண்ணுக்குக் கீழேயும் நின்று கொண்டிருந்த அவன் தன் இரு கரங்களையும் வீசித்து இறைவனைக் கவிலான்.

பொழுது விடியுமுன்பும், பொழுது மறையும் முன்பும், கைகதறலின் கிழக்கு வெகுழியும், அந்தி மாலைவின் மயக்கிருனியும் அவன் ஈருதிகளிலிருந்து மூலமில் பத்தர்களில் இதய ஒலிகளைக் கேட்டிருக்கிறான். திக்கற்றவர்களின் திணை காட்டி தெய்வ அருள்; நடுக் கடலில் விழுந்து தவிக்கும் மனிதனுடைய சலக்கரை விளக்கம் அது.

மின்னல் போல் மும்பாறின் கல்கறை யின் மீது பொறிக்கப்பட்டிருந்த சில சாகாக் சொற்கள், அப்போது அவன் மூளையில் பளிக்கிட்டன. முன்பே அவன் படித்த திருக்குரானின் வரிகள்.

காதுகளை அடைத்துக் கொண்டு அவன் கதறினான்: “ஆண்டவனே! உன்னைத் தவிர வேறு துணையிலே! எங்கனாக எத்தக் கைமையைத் தாங்க முடியாதோ, அத்தக் கைமைய எங்களுக்குத் தராதே! நான்கள் வலுவழிந்த மனிதர்கள்!” என்று அவறினான்.

தொண்டை எய்ந்த பிறகு கீழே உட்கார்ந்து அவனுக்குத் தன் கைக்குட்டையால் விசிறி கிட்டான். மூக்குநிலை வைத்துப் பார்த்த கைக்குட்டையின் கைத்திவிருந்து அவனுடைய உயிருக்கு ஆபத்தில்கூ என்னு தெரிந்தது. உமாவின் உதடுகள் உவர்த்து போயிருந்தன. இலேசாக இருள் கவிழ்ந்த வேளையில் கண்களைத் திறந்தான் உமா.

“உமா! உமா! உமா!” ஆனந்தக் கூத்தாடியது அவன் மனம்.

வாயைத் திறக்க முயன்றுள் உமா. வாய் கோணியது. நான்கைக்கீழறிதிற்ப் பார்த்தான். மெதுவாட்டிய ஒட்டிக் கொண்டது. மெதுவாகத் தன் வயது கரத்தால், தனக்குத் தன்னீர் வேண்டுமென்று ஈசனை செய்தான்.

“தன்னீரை, உமா?”

“ஆம்” என்பது போல் அவன் மெதுவாகத் தலையசைத்தான்.

கண்ணீரைத் தவிர அங்கு தன்னீர் ஏது? விழுந்தடித்துக் கொண்டு கீழே ஓடி வந்தான். எதிரில் யாரும் காலிகள் வந்தால், ஒன்று அவர்களை அடித்துத் தன்னி கிட்டிக் கீழே ஓட வேண்டும்; அல்லது அவர்களைக் கெஞ்சித் தன்னீர் கொண்டு வரக் சொல்வ வேண்டும்.

எதிரில் ஆளரவும் கேட்டது. ஆங்கில மும் ஒலித்தது. முன்பு தனிகாசலம் பார்த்த அந்தக் கிழட்டு வென்னைத் தம்பதிகள் ஆடி அணைத்து வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களுடன் திரும்பவும் மேலே வந்து நடந்ததைக் சொல்லி, “கொஞ்சம் இவனைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஒரு தொடியில் தன்னிருடன் வகுமிதேன்” என்று ஓடப் போனான்.

கிழவர் அவனுடைய தோளைப் பற்றி இழுத்து நிறுத்தினார். “நிசுவடா,

கைத்தியம்!" என்று சொல்லி விட்டு, "மனிதனையத் தொலைத் தூக்கிவைத்துக் கொண்டு கூத்தாட வேண்டிய இடத்தில், இப்படி நடத்தி அழைத்து வரலாமா?" என்று கடிந்து கொண்டார். மனமள வென்று தம் தொலைத் தொக்கிய பிணங்களைக் கழற்றி, குடானை எப்பி ஊற்றி மிளகிலிடம் நீட்டினார்.

மெய் உமாசுவ மடியில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு அவளுக்குக் எப்பி கொடுத்தான். தேவையான செஞ்செய்தான். உமாவுக்கும் சிறிதுசிறிதாகத் தெம்பு வந்தது. உங்களை அகத்திற்று நடத்தவற்றை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தான். மெய்யினைத் தழுவிக்கொண்டு தன் அங்கைச் சொந்தான்.

மெய்யொரு அவர்களை மகன கொண்டு மட்டும் பரிசாசம் செய்யத் தொடங்கினார். "இரண்டு பேரும் ஒன்றாய் தின்றுங்கள்; படம் பிடிக்க வேண்டும்! இந்தக் கோபுரத்தின் உச்சியில் நின்று கொண்டு படம் எடுத்துக் கொள்வதற்காகவே இங்கு வரலாமே!"

தனிகாசனம் கெளுக்கிற குறையில் அவரிடம் மறுத்தான். "உடவுள் அனுப்பி வைத்த பெருத் துணை நீங்கள்; உங்கள் படமிருந்தால் எங்களுக்குக் கொடுங்கள்" என்றான்.

"உம்மா நீக் தம்பி! அழகாய் ஆய் வினம் பேசிக் கொண்டு பட்டிக்காட்டுத்

தனமாய் நடத்து கொள்ளுகிறாயே? தாக்கை எந்தப் பத்திரிகையிலும் போட மாட்டோம். திக்குக்கள்."

"தாக்கை கணவன் மனைவிய்க்கு."

"காதலர்களா விருந்தாய் இன்னும் தக்கது!"

"அதுவும்க்கு."

"அன்னகை தக்கையாக இருக்கும். ஏன் அவர்களைத் தொல்லைப்படுத்துகிறீர்கள்?" என்றான் மெய்.

உமாவுக்கு அது பொறுக்க வில்லை.

"இவர் என் மாமா!" என்று சொல்லித் தன் உரிமையை அவர்களுக்கு மத்தியில் நினைநாட்டிக் கொண்டான்.

பேரூ எல்வொருமே அதை விட்டுத் திரும்பினார்கள். மெய்யினைக் கைத்தாக்கை உமா வந்து சொந்தான். நீண்ட நேரம் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்த பேராசிரியர், அவர்கள் வந்தவுடன் துள்ளிக் கொண்டு எழுந்தார்.

"எங்கே, அக்கையே உட்கார்த்து இரண்டுபேரும் கதை எழுதத்தொடங்கி விட்டீர்களோ என்று நினைத்தேன். இது கதைவா, பெருக்கைவா?" சந்திர சேகரன் சொந்தார்.

பேராசிரியரை அப்படியே தூக்கிப் போய் உச்சியிலிருந்து மாடியை படிசனிக் உருட்டினிட வேண்டும் போலிருந்தது தனிகாசனத்தக்கு. (தொடருக)

மார்ச் மாதச் சிறுகதைப் போட்டி

1. மாதந்தொழுப் நட்சத்திரம் இந்தச் சிறுகதைப் போட்டியில் எழுத்தாளர்கள் எல்லோரும் கதைத் தொல்லைவாய்.

2. எழுத்தாளர்கள் சொந்தமாதவெ கதைகள் புனைந்து அனுப்ப வேண்டும். கதைகள் எல்லாம் அது பக்கத்திலிருந்து பத்து பக்கம் வரையில் வெளியிடக் கூடியதாக இருக்கலாம்.

3. ஒவ்வொரு மாதமும் அத்தந்த மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளில் சிறந்ததற்கு தூறு ரூபாய் பரிசு வழங்கப்படும்.

4. மார்ச் மாதப் போட்டிக்கு மார்ச் 1-ல் தேர்விலிருந்து 31-ல் தேதி வரை கதைகள் எழுதியனுப்பலாம். மார்ச் மாதப் போட்டிக்கு வந்த கதைகள் ஏப்ரல் மாதம் குறையில் பரிசிலனை செயல்படும். பரிசு பெற்ற கதை மே மாதத்தில் பிரசுரமும், அதேபோல் அத்தந்த மாதக் கதைகள் அடுத்த மாதத்தில் பரிசிலனை செயல்பட்டு, அத்தடுத்த மாதத்தில் பிரசுரமும்.

5. கதைகள் தங்கள் கதைத்திற் இடைவிடாமல் விட்டு ஒரே பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். "கதைத்திற் மறு பக்கத்திற் எழுதக் கூடாது."

6. தொத்தெடுக்கப்படாத கதைகளைத் திரும்பிப் பெற விரும்புகோர் அவற்றுடனேயே போதிய தூய் பரிசிலனை கதைத் தொல்லைவாய் வேண்டும். தூய் பரிசிலனை கதைத் தொல்லைவாய் கதைத் திரும்பியனுப்புவதற்க்கு.

7. போட்டிக்கு கதை எம்மத்தமாக எந்தவிதக் கடிதப் போக்கிரத்தும் வைத்துக் கொள்வதற்க்கு.

8. தேர்த்தெடுத்த கதைகளைத் திருத்தவற்றும் குறைத்த வெளியீடு வற்றும் ஆசிரியருக்குப் புரண உரிமை உண்டு.

—ஆசிரியர், எம்மி

**பிரீப்மென் மற்றும்
ஸ்டேகா**

இன்றைய
மிகவும்
தம்பகமான
பேனாக்ளர்

பலவித வகைகளிலும் வசதியான
பேனாக்களில் சங்கும விலையுடைய

Penmen's Industrial
Services

Specialty Supplies (S. D.)

தகவல் எக்ஸ் ப்ரீப்மென்
கம்பி ரெயிண்டர், அடி
கல் உபகரணம் எட்
பிளாஸ்டிக், அல்
கூலிங் உபகரணம்
தற்போது கிடைக்கிறது

EPHRILIME

எப்ரிலைம்

நீண்ட நாள்பட்டதும்,
மிகக் கடினமான தரக்கல்
வழிமான மரக்கீசனி,
கூல்தான் முதலிய தொல்
கருக்கு ஓர் சிறந்த
தளவியற்ற மருந்து.

யூனியன் டிராக் கம்பெனி, லிட்.

மதராஸ் டிப்போ :

3, ஜோர்ஜ் ரோட் :: மதராஸ் - 1

மலீஷ்யப் பதிப்புகள்
என்னும் சக்தி காரியாலயம்
வெளியீடுகள் தான்

கம்ப ராமாயணம்

முதல் பகுதி

பாடல் காண்டம், அபிஷேகத்தியா
காண்டம், மூலம் மூலம்,
அரும்பத உரை, கத்திரைப் பதிப்பு.

600 பக்கங்கள். வெள்ளைக்
காகிதத்தில் அழகிய மூலப்பு

ரூ. 2. தபால் செலவு ரெஜிஸ்டரில்
ரூ. ஒன்று, வி. பி. கிடைப்பது
பங்குனி உத்திரம் அன்று வெளியாகும்.

★

அரபுக் கதைகள்

புத்தகம் - 8

அழிவாப் புகழ்பெற்ற 1001
இரவுகள் என்ற அற்புத
மான் கதைகளின் புத்தகம்.
அந்தந்தப் புத்தகத்தில்
கதை முடிவு பெறும்.

400 பக்கங்கள். வெள்ளைக்
காகிதத்தில், வர்ணமூலம் மூலப்பு

ரூ. 1-50 தபால் செலவு ரீதியில்
தரிக் ரூ. ஒன்று, வி. பி.
கிடைப்பது.

மார்ச் பிற்பகுதியில் கிடைக்கும்.

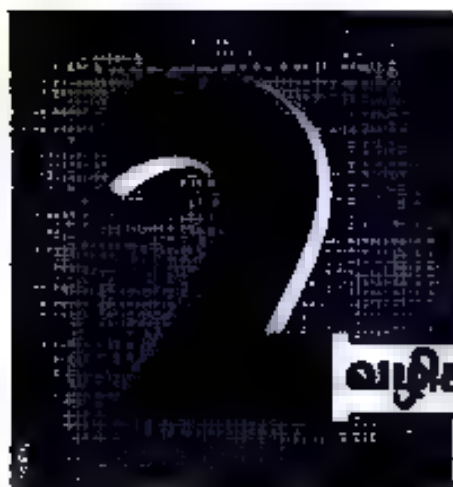
★

கவசம் உள்ள மலீஷ்யப் பதிப்புகள் :
அரபுக் கதைகள் - புத்தகம் 8 ரூ. 1-50
(தபால் செலவு ரூ. 1.) பஞ்ச தந்திரம்
ரூ. 1-25. (தபால் செலவு ரூ. 1-27)
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் - கருண
கத்திரி ரூ. 1-25. (தபால் செலவு ரூ. 1-27)
இந்தியக் குடியரசின் அரசியல் அமைப்பு
ரூ. 1. (தபால் செலவு ரூ. 1-27)

★

சக்தி காரியாலயம்

1000-ம் விளக்கு, சென்னை - 8

வழிகளால் தனையை

ஒழிக்கலாம்...

“சிரசாலனம்” ஒழுங்காகச் செய்துவந்தால், தனையிற் தாளடைவில் சுருப்பாக மாறும் ஈனச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அதைப் பழக, ஒவ்வ நேரமும், மன நிம்மதியும் அவசியம். தற்காலத்தில் “லோமா” எனத் தவறாமல் உபயோகிப்பதுவே, தனையை ஒழிக்க நிச்சயமானதும், பத்திரமானதும், சுலபமானதுமான வழியாகும்.

“லோமா” இப்பொழுது திருட இயல்பு நுகர்வுகள் பிரத்தியேகமாகத் தவிர்த்த பாட்டியில் வளங்கப்படுகிறது.

லோம் என்ஜனடுகள் : எம். எம். கம்பாண்ட்லா, ஆமதாபாத்-1
என்ஜனடுகள் : எம். தரோட்டம் அண்ட் கோ., பம்பாய்-2 போன்: 90876

லோம் என்ஜனடுகள் : ஜே. பாலாய் அண்டு கம்பெனி 280, எல்ஹோன், மதராஸ்-1
இலங்கை என்ஜனடுகள் : சிங்கம் கதிர் & கோ., 21542, தூங்கடம் ஒத்தித் தெரு, கோலம்பு-11

பொருளாதாரமும்
சமூகமக்களும் 24

அரசாங்கமும் பொருளாதாரமும்

க.சத்தாசாமி

இருட்டாட்டம் பொருளாதாரத்துக்கும் அதன் அரசாங்கத்துக்கும் தெருக்கிய தொடர்பு உண்டு. நாட்டின் சமாதானமிகலாம் பொருள் எல்லாப் பொருளாதார முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கும். விவசாயம் தன உரிமையாகப் பொறுத்திருக்கிறது. அதை மாத்திரமல்ல அரசாங்கத்துக்கு உரிமையும், கடமை யும் உண்டு. தொழிலாளியும், விவசாயரங்கிலையும் சரியான நடத்துவதற்கு வேண்டிய எட்டிநீட்டக்களை இவற்றி அளவு செய்வது அரசியல் தீர்வாகத்தான் இருந்தியைமாத அம்சமாகும். அரசாங்கத்தின் தானைய முறைக்கும் வட்டி வீதித்தத்தக்கும், விவசாயி ணுக்கும் பரம்பரை சம்பந்தம் பிசையும் கிடைக்கிறது. அதைப்பற்றிப் பொருளாதார ஆணை யாகத் தீர்மானம் வரத் பிரதிபாதிக்கும் செய்து வருகின்றனர். பொது மக்கள் அங்கப்பொது நிலைகள் ஏறி இறக்குவதால் மிகவும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். விவசாய உயர்த்தால் குடியான வரிகளுக்கும், சாமான்களை உற்பத்தி செய் பொருள்களுக்கும் காயம். ரூபாயின் சம்பளம் வாகையோருக்கும், வட்டியுக்குள் ஈடுபட்போருக்கும் நஷ்டம். அங்கீத ஏற்றத்தாழ்வுகள் வட்டுப்படுத்துவது தற்கால அரசாங்க பரி பாசன முறையில் முக்கியமானது.

மேற்கூறிய பொதுத் தொடர்புகளைத் தவிர, அரசாங்கம் நேரடியாகப் பொருளாதாரத்தில் ஈடுபடுவதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. அரசியல் தீர்வாகத்தக்காகக் கொடிக்கண்டகான ரூபாய்களை வரிபாச வகுவித்து வாகையாளர்களாக உத்தியோகஸ்தாரர்களையும் சிப்பந்திகளையும் வேலைத் அமர்த்தி அவர் ஈடுக்கு வதியும் கொடுக்கிறது.

மத்திய ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் நேரிக் பல தொழில்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி தீர்வகித்து வருகின்றன. மத்திய அரசாங்கம் ரயில்கள், துறை, தந்தி, டெலி போன், மின்ன வாதிகள் முதலிய இனக் வகைகள் நடத்துவதோடு சித்தரஞ்சன ரயிக் கருவிக் தொழிற்சாலை, சித்திர சாலை உர உற்பத்தி ஈலை, பங்குதரிக் மின்னாத தொழிற்சாலை, வந்திர உற்பத்தி ஈலை, கெரோஸ் பிரகாசன ரயிக் பெட்டி கட்டும் தொழிற்சாலை முதலிய தொழிற்சாலைகளையும், வணிகத்துக்கான ஆயுதம் முதலிய சாமான்கள் தயார் செய்யும் ஆலைகளையும்

தீர்வாகம் செய்து வருகின்றனர். பிரதேச அரசாங்கத்தார் தீர்வாசனம், பிரதேச விவசாயப் போக்குவரத்து, மின்னார உற்பத்தி, சங்க முதலிய தொழில்களைச் செய்து வருகின்றனர். உத்தரப் பிரதேசத்தில் சிபிசுருத் தொழிற்சாலைகளும், மத்தியப் பிரதேசத்தில் பத்திரிகைத் தாவித உற்பத்தியும் சர்க்கார்தீர்வாகத்திக் இருக்கின்றன. கமரூர், காச்சிர் அரசாங்கங்கள் பல தொழிற்சாலைகள் நடத்தி வருகின்றன.

முகவருவதான சர்க்கார் பாங்கி, இந்திய அரசாங்க பாங்கி, ஆயுத இன்குபுரக்கக் கதாபாசக்கள் முதலியவற்றை நடத்துவதோடு, உடன ஸ்தாபனமும், சிறு தொகைச் சேமிப்பு வசதிகள் வாயிலாகவும் சமூகத்தின் மிச்சமாளும் பணத்தை மத்திய அரசாங்கமும் ராஜ்ய அரசாங்கங்களும் உடன வாகக்கிச் செய்கிக்கின்றன.

இந்தியாவிக் பொதுவ சமூகமும் (சோஷலிச்ட் சமூகம்) கதாபிப்பித வட்டியும் கந்து வாகக்கிகள் மகாசபையும், அதன் பிரதிநிதிகள் தீர்வகிக்கும் அரசாங்கங்களும் 1951-ல் தீர்மானம் செய்தன. துறநாயக ஆட்சிமுறைக்கு எகவிர்த்திதும் முரண்பட்டாத முறையில் தற்போதகதப் பொருளாதாரம் மாற்றப்பட வேண்டும்க் கந்தும முடிவாகிக்கிடுக்கிறது.

பொதுவாக, செவ்வ உற்பத்தியும் பிரிவினையும் பொதுமக்களிக் தவத்துக்கானே பயன்பட வேண்டுமென்பதைத் தவிர இத்த வட்டி வத்திக் மூலம் பாரதத்திக் முதலாளித்துவமும், தனிபார் தொழிதும் எகவனவு தாரம், எத்தனை காலம் இருக்கவேண்டுமென்று கத முடிவாது. 1938-ல் வருகும் ஏப்ரல் மாத முடிவிக், மத்திய சர்க்காரி ஈரு 'தொழிற் கொக்கைத் தீர்மான'த்தை வெளிகிட்டனர். அதிக் தொழில்கள் மூன்று தொருநிகனாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் தொருநி யிக் அடக்கப்பட்டிருக்கும் தொழில்களிக் இனியுதிய தொழிற்சாலைகளை கதாபிக்கும் உரிமை அரசாங்கத்துக்கேதான இருக்கும். ரயிக் போக்குவரத்து, மின்ன வாதிகள், ஆயுத உற்பத்தி, அணு சக்தி சர்க்காரிக் ஏசியோகத் தொழில்கள், இத் தொருநிவித்க்கன இதரத் தொழில்களிக் தீர்மானத் தேதிக் ஈடுபட்டிருப்பவர்க்கன அதாத் தொடர்த்த நடத்த உரிமையுண்டு. சர்க்காரிக் அனுபத்திக்

இருப்பதால் இதுகூடக் கூடுதலாக வீடுகூடுகிறது. ஆதலால் எதிர்ப்புத் தோன்றுவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் வரிபின் கனம் உறுத்தலில் எவ்வாறு நாடுகளிலும் அதிகரித்து வருகிறது. சர்க்கார் பணிபுரம் பெருகிறது. வரிவசூல் குறைக்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்க வேலைகளையும் குறைக்க வேண்டும். ஒருபுறம் அதிகக் கல்வி வேண்டும், கலாநாயகம் வேண்டும், விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி வேண்டும், இதர விஷயங்களிலும் மத்தத்தேசங்களோடு போல் மூன்று மூன்றாம் வேண்டுகொண்டு விளாச்சி செய்து மறுபுறம் வரிக்கனம் தாக்க முடியவில்லை. அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்வது நியாயமில்லை.

மத்திய அரசாங்கத்தின் வருமானம் சென்ற ஆண்டு வருஷங்களில் பின்வருமாறு மாறி வருகிறது.

செஷ. இயக்கம்		
மத்திய இயக்கம்	1951-52	1952-53
கனம்	332	171
உற்பத்தி வரிகள்	86	189
தார்ப்பெருவுள் வரி	41	68
வருமான வரி	148	163
எல்டெட் வரி	-	3
குடியேல்	3	2
சட்டி	3	8
அரசாங்க இலாபங்கள்	23	19
நாணயம்	11	26
சட்டடங்கள்	2	3
இதர வரிகள்	33	19
தபால் தத்தி	3	8
ரயில்வே	7	6
	589	623
பிரதேச அரசாங்கம்		
ஒருக்கு வரிப் பங்குகள்	32	46
	519	669

மத்திய அரசாங்கம் செலவுகள்:

இயக்கம்	1951-52	1952-53
வரி வருக்	18	39
சட்டி	36	36
அரசாங்க இலாபங்கள்	34	134
நாணயம்	3	5
சட்டட வேலை	11	19
பலவகை	23	32
காணியம்	171	203
பிரதேச மாண்பம்	17	30
விசேஷ இயக்கம்	11	13
	387	534

மேற்கண்ட புள்ளி விவரங்களிலிருந்து சில முக்கியமான மாறுதல்கள் வெளியாகின்றன. கனம் வருமானம் குறைத்து வருகின்றது. தமது நாட்டில் புதிதாகப் பல சாமான்கள் செயல்படுவதால் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி குறைத்து அவற்றின் வரவிற்காகக் கிடைக்கும் கனம் வருமானமும் குறிக்கி வருகின்றது. நாணயத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது. முதல்

அவன் போசனை!

கிட்டெறுவானி (வேலைக்காரி):
இதோ பாரு! உயர்த்துக் கொடுத்தே
சர்க்காருக்கு வேலை பண சம்பளம்
உயர்த்திட்டே! இப்போ என்ன
பண்ணறது?

வேலைக்காரி:—என் சம்பளத்தை
உயர்த்திடுங்கவேண்டி!

ஆத்து வருஷத் திட்டத்துக்கான ஏராளமான தோட்டுகள் வழங்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட காலம். இந்த வருமானப் பெருக்கால் நாட்டுக்கு நல்லமயா நிலையா வென்று திரைப்பிபது கலம்கன. பல புதிய திட்டங்கள் அமல் செயல்படுவதால் நாட்டுக்கு நலம். ஆனால் அவை பலவளிக்கும் வலையில், நாணயப் பெருக்கில் காரணமாக விளங்க உயர்ந்து பலவிதக் கொச்சைகளும் கிடைக்கலுக்கும் இடமுண்டாகின்றது. 1939-ம் வருஷத்திய பொது விடை மட்டம் (இண்டெக்ஸ்) 109 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. ஆறு 1951-52 க் 434.6, 1953-57 க் 474, 1957 மார்ச்சு மாதத்தில் 631.3 ஆக விரிந்தது. உயர்த்தப் போகுகின்றன விடை மட்டம் 1957-58 க் 358.6, 1958-57 க் 388.5, 1957 மார்ச்சு க் 402.7, 1951-52 க் விடைகள் உயர்ந்திருந்தன. அதே மூன்று வருஷங்களில் குறைத்து வந்தன. திரும்பவும் 1956 க் ஏற ஆரம்பித்தன. இன்னும் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக, சர்க்கார் செலவுகளும், பாங்கி சிப்பந்திகளும், மத்தச் செயல்களாகாரர்களும் சம்பள உயர்வுகளாகக் கொச்சைகள் செய்து ஆங்காங்கு வேலைநிறுத்தமும், சத்தியாகிரகமும் செய்கின்றனர். மத்திய அரசாங்கச் செலவுகளின் விவரத்தைப் பற்றி விவரமாகச் செய்வ ஒரு கமிஷன் 1957 செப்டம்பர் மாதத்தில் நியமிக்கப்பட்டது.

மத்திய அரசாங்கத்தின் வருமான வரி அதிகரிக்காமல் இருப்பது கவனிக்கத் தக்கது. வருமான வரி செலுத்தவேண்டி மொத்த வருமானம் ஒரே அளவில் இருந்து வருகிறது தென்று விளக்கலாம்.

1954-55 க் 4,95,730 ஆரம்பித்திடம் வருமான வரி வருவிக் கப்பட்டது. இந்தியா கில் விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்துக்கு வருமான வரி அதிகம் மத்திய அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரமில்லை. ராஜ்ய சர்க்காருகளுக்கு அது உரிமையாகும். சம்பளம் பெறுபவார் விவசாயம் அல்லது வேறு தொழிலில் சம்பாதிப்போர், முதலுக்கு வட்டி வாங்குபவார், நகரங்களில் கிட்டே வரடண்கு பெறுபவார் இவர்களிடமிருந்தே வருமான வரி வருவாகிறது. வருமான வரி செலுத்திய கமார் ஆத்து கனம் ஆரம்பித்திடம் மொத்த வருமானம் ரூ. 780 கோடி. அதில் ரூ. 106 கோடி சாதாரண வருமானவரி; ரூ. 71 கோடி உயர்வரி (ஸ்பாடாக்ஸ்); ரூ. 6.4 கோடி வரி வரி (சர்க்கார்) மொத்தம் ரூ. 177 கோடி வரி செலுத்தினர். அவர்களுக்கும் வருஷத்துக்கு ரூ. ஒரு லட்சத்துக்கு மேல் வருமான

ஸ்டீவன்ஸன் 4794, ரூ. 55,001 வீடுதொகுப்பு வசதியில் 5889, ரூ. 15001 வீடுதொகுப்பு 58,000 வசதியில் 72826, ரூ. 1000 வீடுதொகுப்பு 15000 வசதியில் 42585, ரூ. 4300 தரவீடுதொகுப்பு ரூ. 10,000 வசதியில் 463687, ரூ. 4200க்கு குறைந்த வசுமானத்தில் அங்கு அங்குமிங்கு வசுமான வரி இல்லை. ரூபாய் 70,000க்கு மேலான வசுமானம் வசூலிக்கும் சாதாரண வசுமான வரி, உபரி வரி, உபரி வரி என்னும் போன்ற ரூபாயில் 12 அல்லது அதற்கு மேல் அதிகமாகும். ஒவ்வோர் குடிசைக்கும் ரூ. 360 வீதம் ரூ. 660 வசதியில் வசூலிக்கப்படும் வசுமானம் அதிகரிக்கும். போன்ற வசூல் சம்பாதிக்காமல் வசூல், வசூலித்தல் போன்றவற்றை வசூலிக்கும் உபரி வரி அதிகம்

பின்வரும் 1984-85ம் 208 வாரியம்
பொன்ற 198 மே 14 வாரியம் வாரியம் வாரியம்
செய்ததில். அவரின் வாரியத்தில் 208
வாரியத்தில் வாரியம் வாரியம் வாரியம்
பொன்ற. அவர் வாரியம் பொன்ற வாரியம்
வாரியம் 177 வாரியம் வாரியம். அவர் 163
வாரியம் வாரியம் வாரியம் செய்ததில்.

[illegible]

வகுப்புகள் குழுக்கள்	தகுதி பெற்றோர்
குழு-1 கு. 1000	0
குழு-2 கு. 1000	0%
" கு. 1000	0%
" கு. 1000	0%
" கு. 1000	11%
" கு. 1000	10%
" கு. 1000	10%
குழு-3 கு. 1000	10%

ended (not sure)

20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	2%
20,000	

மத்திய அரசாங்கத்தின் செலவு இலாகாவின் கணக்கிதராக அமைப்பதின் செலவும், இந்த இலாகாவின் கணக்கிதர செலவும், நாற்பதுவாண்டுகளாகியும் அதிகரித்து வருகின்றன. மானியத் துறையும் பாரதத்துக்குழுக்கள் மானியத் துறையும், அமெரிக்க இங்கிலாந்து மானியத் துறையின் கணக்கிதர செலவும் உதவியோடு தமது கணக்கிதர செலவின் பெருக்குக்கு காரணமாகும். முதல் குதிரைக்குத் திட்டத்தின் பங்களிப்பு மத்திய அரசாங்க இலாகாவின் கணக்கிதர அமைப்பின் செலவு இரு மடங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. மத்திய சர்க்காரின் ஆதரவுகளும், தொழிற்சாலைகள் அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், இச் செலவும் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவை செலவு அதிகரிக்காமல் இருக்கிறது, செலவுகளையும் பணத்தையும் புதிய பணம் கொடுத்ததால்

செந்து நீர்வயமாக முடிவு செய்வது சாத்தியமாகா. துவக்கம் இதில் வலுவும் செலுத்தப்படாவிட்டமேலும் அகத்தினால்வெளி வடையாகும். அவர்கள் அவர்க் செய்வது தவறியும், அவர்களைத் தேர்த்தெடுத்த வர்க்காவும், வலிமை குந்தவாகும். இவ்வாறுவந்தால் அந் சமயம் செய்வதெனத் கட்டுப்படுத்த வேறு வழியில்லை.

புதிதாகத் திட்டத்துக்காக ராஜ்ய அரசாங்கங்கள் தங்கள் வருவாய்க்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கின்றன. துண்டுவிட்டுச் செல்லு மத்திய சர்க்கார் பல வசிகளில் உதவி செயல்படுத்துகிறது. மறு அரசியல் திட்டத்தின்படி வருமானவசிக் குவியல்கள் பிரதேசங்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்பட்டன. உற்பத்தி வசிக்ளும் பங்கு கொடுக்கப் பார்ப்போருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. மூன்றுவதாம் திட்டத்தின்படி வருமானவசிக் பெற்ற உதவி போதாமல் இருக்கும் ராஜ்யங்களுக்கு சர்க்கார் மானியம் கொடுப்பதற்கும் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வகைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்துக்குப் பொருள்கள் செய்வதற்கு இந்த வருஷங்களுக்கு ஒரு மூலம் ஒரு நிதி வசிக்ளும் தீயமீது, அதன் பொருள்களை அரசாங்கத்தின் பிரதேசங்களுக்கு உதவி கொடுக்கின்ற திட்டத்தை செயல்பட்டிருக்கிறது. 1951-ம் வருஷம் தவிர்ப்பு மாதத்தில் முதல் நிதிவசிக்ளும் தீயமீடுப்பட்டு அது 1952 வருஷம் உதவியும் கொடுப்பதற்கு, அதன் பொருள்களைப் பிரதேசங்கள் வருமானவசிக் 35 சதவீதம் (தூற்று வசிக்ளும்) புனவசிக்ளும், வசிக்ளும், நெடுப்பிடுபட்ட இவற்றின் பிற பங்கிடுபட்ட உற்பத்தி வசிக்ளும் 40 சதவீதம் இவ்வுதவிப் பிரதேசங்களுக்கு மானியமொகச் சேர்த்த வருஷத்துக்குச் சமர்ப்பு 30 கோடி ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு உதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளுமீது, மேலும் முதல் துதவாங்குத் திட்டத்தின், பல இவ்வகையில் செயல்படுத்த ஒரு பாதத்தை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளுமீது, இந்த உதவி 1951-53 ரு 1954 வருஷங்களுக்கு 1953-54 ரு 75 கோடித் தவிர்த்தது.

1956ம் வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் இரண்டாவது நிதிக்கமிஷன் தயாரிக்கப்பட்டு அதுவரை வரையானது 1957 செப்டம்பர் முதலில் மொத்தித்தது. அதன் பின்பாகவே அதுவரை 1957 ஏப்ரல் 1ம் தேதியிலிருந்து அத்து வருஷத்துக்கு வருமான வரிக்கு 60 சதவீதமும், புனவிலை, வசூல்பதி, தெருப்பு செட்டி, சர்க்கரை, சாப்பி, தேயிலை, காகிதம், எண்ணெய் ஆகிய எம்மாண்டுகளில் விதித்திட்டமும் உத்தரவி வரிக்கு 25 சதவீதமும், சேலக் மாணியமாகவும், பிரதி வருஷம் 33.5 கோடி ரூபாயும் தொகை கொடுத்து உதவு முடிய செல்திருக்கின்றனர். இதைத்தவிர இரண்டாவது நிதிக்கமிஷன் திட்டத்தில் அம்மத்துக்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கும் சவுத் தொகை வருஷத்துக்கு ரூ 55 கோடி. இரண்டாவது சேலத்தாக மத்திய சர்க்காரில் மொத்த உதவி பிரதி வருஷம் ரூபாய் 195 கோடியாகும்.

கால்கேட் குளோரோபில் ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது வைத்திய சோதனை நிரூபிக்கிறது!

**ஈறுகளைப்
பலப்படுத்து
கிறது!**

**வாய்நாற்றத்தை
அதி தீவிரமாய்
ஒழிக்கிறது!**

**சிசாந்தையாக்கும்
கிருமிகளை
ஒழிக்கிறது!**

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பெண்ட
வழக்கமாகத் தேப்பதால், குளோரோபில்
மூலம் அது ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது.

வேறு சாதாரண பற்பசையை விட மிக
மிகத்தீவிரமாக வாய்நாற்றத்தை
கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பென்ட்
ஒழிக்கிறது என்பது குதவான உண்மை.

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பெண்ட
ஒவ்வொரு குதறையும் சாப்பிட்டவுடன்
தேப்பதால் பல் எலும்பு அரிக்கும் நச்சு
அமிலங்களும், அவற்றை விளைவிக்கும்
கிருமிகளும் குதறவின்றா!

**வேறு எந்த பற்பசையிலும் கிடைக்காத
விரிய குளோரோபில் கிணை!**

இதோ! பெரிய எக்கானமி
அளவில் கிடைக்கிறது

குதறதான் மட்டுமே
மருதகரிய
மட்டியைப் பாருதான்
பெரிய
கிணைபெதான்.

விட்டுவிட்டு விட்டேன். உதயத்தின் இளைய ராகத்தைத் தென்றல் கமழ்ந்து வந்து போனியை வெளித்தது. மரக் கிளைகளில் கூடு கட்டி வாழ்ந்த புவிமையின் வெளித் துக்கொன்று எழுந்து ஓடக் கற்றுப்போன.

பிஷ்மன்

கமழ்ந்து துக்கம் கிழந்து விட்டது. படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்து கையிரன் னையும் கப்பி, எதிரில் கவனம் மாட்டிப் பட்டிருந்த பிழைகளில் பகல்பகை வணக்கி விட்டு எழுந்தான். படுக்கையிலிருந்து விளக்கம் மகன்கொண்டிருந்த உட்கார்ந்திருந்தது. குழந்தைகள் கைமாடு, தலைமார்பாய் படுத்தும் விடத்தார்கள்.

தூரத்தின் எங்கோ கோழி கூவியது. கடினமாக 'கடிகடிக' என்று ஒலித்தது கொண்டிருந்தது.

கமழ் மன்கொண்ட பார்த்தான். தாக்கு! கோக்கிவைத்தான் போல் திவ்யமும் அந்த நேரத்தில் அங்குக்குக் கண் விழித்திருக்கும். அப்பொழுது எழுந்தாத்தான் பகல் தெய்த தும் ஒலித்தது விட்டு, கடுப்பை மூட்டிக் காப்பி போடுவதற்குச் சொல்லியவாருக்கும். குழந்தைகளும் பெரியவர்களும் அந்த விட்டிக், கண் விழிக்கும்போது காப்பியை திவ்யத்தொண்டோடாக எழுந்தார்கள். குகையொருவராக அவர்கள் பகல் தெய்த்து விட்டுக் கூடத்திற்கு வரும்போது, ஆகி பறக்க, கடிகடிக, காப்பி அவர்களின் எதிர்கொண்டு அழைக்க வேண்டும். இப்படியே அவர்களை வழக்கமாகி விட்டது. வானமைய மனமும் சிறிதும் போனமும் தடுத்து கமழ்க்கும் பழைய போல் விட்டது.

எழுந்து சென்று கிணத்திலேயே பகல் தெய்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது காரை புறத்திலிருந்து 'அம்மா! அம்மா!' என்ற ஓரணம் கதவு தட்டப்படும் ஒலையும் எழுந்தது. 'கவனி! கதவு விட்டதா!' என்று எண்ணிக் கொண்டே "இதோ கடுவோ, இது!" என்று ஓரக் கொடுத்தான் அவன்.

வானமைய கொண்டு விட்டு விட்டான் கதவைத் திறத்தான். கவனிதான் கதவிலிருந்தான். காணவில் கமழ் கண் விழிக்கும் போது கவனியும் கதவு வானம் கதவைத் தட்டி விடுவான். அப்படியும் பார்த்திருக்கிற தெய்த்துக் கொண்டே கமழ் ஒலித்து மூடியும் வானமைய அவருடன் ஏதாவது பேசிக் கொடுத்திக் கொண்டிருப்பான்.

"புதுசா ஒரு படம் வந்திருக்கிறதே. அதற்கு இரண்டாம் ஆட்டத்துக்குப் போய் இருக்கிறதேயா! தக்காத துக்கிப் போய் விட்டேன். கிழவர்களை தெரியவில்லை! அப்படியும் ஆகா கதவு கதவம் போட்டு எழுப்பிச்சா! மூலக்கியைக் கழுவிப்பட்டு இப்போது வானமைய!" வெண்மையப் பாணியை அழகுதி. அழகுதித் தெய்த்திக் கொண்டே கவனி பேசினான்.

"நினைவாக விட அரைமணி நேரம் அநிக மாரிப் போகக்! அங்கனவாதானே? இப்போ என்ன குடி மூலக்கியப் போகக்!"

கவனி பார்த்திருத்த கவனமாய் போக்கு வதிக் திரையாக இருந்தான். கமழ் ஒலித்து மூடியுத்த தலை துவிட்டிக் கொண்டு இருந்தான்.

கிணத்தின் கரை விளக்கு ஒளி மக்கிக் கொண்டு வந்தது. திவ்யத்து உயிரை பார்த்தான் கமழ். காணில்

போலி வானம் பார்த்திருத்தது. கூடத்தில் இரண்டும் எங்கொருமே துக்கிக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். பார்த்து, குழந்தைகள் ராஜா, மகன், எதிரில் எங்கொருமே சிறு படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். பெரிய போல் கடைசியே கட்டிக் துக்கிக்கொண்டு இருந்தான். அங்கு திவ்யம் அமைதியைப் கடினமாகத் துக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அடுப்பை மூட்டிக் காப்பிக்குத் தண்ணீர் கொடுத்த கவனம் விட்டு, மூடத்தை எடுத்திக் கொண்டு மதுபடியும் கிணத்திற்கு வந்தான் கமழ்.

"கமழ்...!" அவன் சித்திரம் கிழந்தது. அவன் எழுந்திருந்து விட்டான். அந்த அழகுப்பு காப்பிக்குத் தான். அங்குக்கே! —

காப்பியின் பணம் கம்மென்று தானியம் திறந்தது. தயக்கம் காப்பியை கவனி அந்த 'டபரா'வை கவனம் எடுத்திக் கொண்டு கூடத்தை எடுத்திருந்த அமைக்கும் போனும். குருக்கிவிட்டிருந்த கதவை மெதுவாகத் திறத்தான். கூடத்தையப் போலவே அங்கேயும் தான் கவனம் மெல்லிய ஒளி விளக்கி கொண்டிருந்தது.

கூடம் பார்த்திருத்த மெல்லப்பட்டிருந்த கட்டிக் கிழித்திருந்த மெத்தை பிழை திவ்யம் இரண்டு திவ்யங்களும் கவனம் இரண்டும் கவனம் கொண்டிருந்திருந்தார்கள். அவன் கவனம் கதவோடு. மூலக்கியை விடத் துக்கிக் கட்டிக் கவனம் அங்கே தகர்த்திப் போட்டு அதன்பின் காப்பி 'டபரா'வை கவனமாக அவன். கவனம் மூலக்கொண்டு படுத்திருந்த கதவோடும் காப்பியின் பணம் கவனம் பார்த்திருந்தது.

அதுமேயானவாய் படுத்திக் கொண்டிருந்த அமைப்புப் பார்த்தவாறு திவ்யம் திவ்யம் அவன்.

"கொண்டு வந்திட்டவா?" என்று கதவிட போல் தொழிலைக் கேட்டு விட்டு அவன் எழுந்து உட்கார்ந்தான்.

"சரி!"—இந்த 'சரி'க்கு 'நீ போகலாம்' என்று அந்தம்.

திவ்யம் தகர்த்த கம்மென்றுதான். அதுமேயும் அவன் கவனம் எழுது நேரம் குழந்தைக் கொண்டு வந்தது. ஒலித்து விட்டு மனம் கவனிப் போனக் குழந்தையும் நேரத்திலுமாய் எதிரே வந்து திவ்யம் அவன் அங்குடன் பார்த்திக் கூடவா கூடவா?

தெய்த்துவிழத் துடிக்க கண்ணீரை அடக்கிக் கொண்டு திரும்பினான்.

கட்டிக் புறம் கொண்டிருந்த கடைசியே அவனைப் பார்த்ததும், "எழுந்திருக்கலாமா, சித்தி?" என்று குழந்தைக் கொண்டு கேட்டது.

டாக். பாவம், அவளுக்கு இன்னும் தூக்கமே வரவில்லை.

“அழுத்திக் கொள்!” என்று சொல்லி விட்டு நடந்தாள்.

பார்வதியைப் படுக்கையில் காணவில்லை. அழுத்துப் படுக்கைப் போயிருப்பாள். குழந்தைகள் இன்னும் தூக்கிக் கொண்டுதான் இருந்தன.

தெய்வப் பாத்திரக்களைக் கொண்டு வந்த பிறகுச் சென்றது வெரோனாவின் கவிழ்ந்தக் கொண்டிருந்தாள் வானி.

மெழி அவளைக் கடந்து சமையலறைக்குப் போகும்போது வானி அவளைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தாள்.

வானியின் அந்தப் பார்வை மெழியின் இதயத்தில் குழந்தை கொண்டிருந்த துயரத்தைத் தூங்கி விட்டது.

“நிலையைக் காக்கிற மாநிலி இருக்கு. கஷ்டி!” புதுவது நகர்ப்பாசு குழந்தைத் தூக்கத்தைக் கொண்டு பார்வதி வந்து வந்தாள்.

“அழுது தொனிக்கக் கூட முடியாத இந்த என்னை அங்கு வந்து?” என்று கவிழ்ந்து அப்போது சொல்லியது.

மெழி அந்த விட்டுக்கு வந்த பின் பார்வதி ஒரு துருப்பைக் கூட எடுத்துப் போட்ட தன்னைக் கூட்டி நறுங்காமல்தான் விரைவாக வந்தாள். அழுது பாவம்! பெற்றுப் பெற்றே அவள் உடல் தவித்த போய்விட்டது! குழந்தைகள் எல்லாமே வானிக்கு குழந்தைகள். இந்த மனநிலையை மனடிபென்று நினைத்து.....

கிரீஸம் இறந்ததில்லாத சொல்லுகளை நினைத்துப் போது மெழி வாய் விட்டுச் சிரித்துவிட்டாள். நல்ல வேளை! அருகில் யாரும் இல்லை. உடனடி கூட எப்போது பாத்திரத்தைக் கீழே வைத்துவிட்டுப் போய் விட்டிருந்தாள்.

பழக்க வேளத்தில் காசியர்கள் மனமன வென்று ஆகிக் கொண்டிருந்தனர். வெளியே எல்லாருமே ஒர்ப்பது மணி அடித்தது. சமையல் முடிந்திருந்தது. அருவினாத்தலத்தில் அடுப்புகளுக்கு வந்த வன் இதுவரை யில் வெறென குழந்தைகள்

வில்லை. சொல்லப் போனால் அவள் உடனடி வெளும் சமையல் கட்டாக மாறிப்போயிருந்தது.

அடுப்பைத் தவித்து விட்டு நகர்த்த வானி எப்போது உட்கார்ந்து கொண்டாள். கூடம் அணி — துணிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. குழந்தைகள் எப்போட்டுக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“அம்மா, இந்த உலாசையைப் பாரம்பா! அதை மணி நேரமாகக் கண்ணடி முக்குவே தின்று நகர வானிக் கொண்டிருக்கா!.....அப்போது, சீமைப் கொடுக்கலு அடிக்க வரா!” என்று ராஜா கத்தினார்.

குழந்தைகளின் இந்தச் சண்டைகளைத் திரிந்து வைப்பதெல்லாம் பார்வதிதான். குழந்தைகளும் அவைப்பதால் முகத்திலே வானிகள், எப்போதாவது சுவை பெரிதான விட்டால் மட்டும் கத்திரென்று வானி அவரை விடுத்துக் கிட்டு வந்து ஒரு அத்தட்டிப் போது வார. எல்லாம் ‘அப் பி’ பென்று அடக்கிப் போகும். இவை எதற்குமே சம்பந்தமில்லாத வன் போல் மெழி சமையலறையில் சமைப்புகற்றிப்போக.

அரம்பத்தில் வாய்வு அவளுக்கு மிகவும் பரிசுரத்திடுமளவுத் தான் இருந்தது. உடனடி அவதரித்தாள். குழந்தைகள் ஒரு புது பழகியது. அதுவான் அந்த ஒவிய அவனை இருட்டியே தவிவிட்டது.

உலாசையின் வரவுதான் உலாசை ஒவியின் வரவுகையைக் கட்டியும் கருவிறது. அந்த விட்டதும் கூட உலாசையின் துணைப் பார்வதி

கவிழ்ந்ததில் நுகர்ப்பு பரப்பியது. அதுவான் அவனைப் போதத்தயட்டிக்...

இப்படி வெல்லும் இதைப் பற்றி வெல்ல வானி மெழி அதிசயமாக நினைத்துப் பார்த்தது கிடைத்தது. அதுவான் இதை அங்கு உலாசைப் பழைய காண நினைவுகளில் இப்படி கருவிறதே!

என்ன செய்யு?

ஒரு வயல்:—என் எதிரே ஒரு
செங்குண்ட கந்தை...
மந்தைகள் (வயல்பே?) அப்படிதான்?
உயிர் குண்டாகப் போயிடுமா?
குண்டாயினால் ஒரு தடவை உதவி
என்னை குண்டாகப் பார்த்தது...
மந்தைகள்:—அப்படிக்குத் தரப்படுத்த
தமிழே?

மந்தை வயல்:—விருகம் வட்டி
என்கிற செங்குண்ட கந்தைகளை என்ன
என்னை என்ன செய்து உதவுக?

இந்த வீட்டில் அவன் புத்த அந்த தானை
நிறுத்திக் கொண்டான். இரண்டாய் தான்
என்ற போது அவனுக்கு மனம் கஷ்டமாகத்
தான் இருந்தது. ஆனால் அவரின் எதிரொலியும்
குரல்களும் 'வெளிக் குத்து அந்த அந்திக்குத்தான்
பாரடி' என்று பேசிக் கொண்டது அவன்
காதிலும் விழுந்த போது அவனுக்கு மயிற்சரி
வாகவும் இருந்தது. அவனுடைய குரல்களும்
இருந்த ஏழாவது திசையிலே இவ்வளவு செல்
வாகவுள்ள இடம் அடைந்ததைத்தான்
அந்த அந்திக்குத் தான் புத்தது. அதனிடம்
என் கம்பீரமும் அதற்கும் பொருத்திய
முத்தை நிறுத்தும் பார்த்தும் போதும்,
அவரின் பேசுதல் வேட்டும் போதும் அவன்
உள்ளம் பெருமையாகப் பூரித்ததற்கு
போதும். ஆகவே, 'முத்தம் உயிரை
இருக்கும்போது அந்த வீட்டில் போய் எப்படி
வெளியிலேயே வாழ்க்கை நடத்த முடியும்?'
என்ற கேள்வி அவன் மனத்தின் எழும்பிய
தென்காம்பு வெறுமையாகத் தான் இருந்தது.
கவலையுடைய உடல், மனம் பத்திய
மயிற்சரியோடு நிறைந்திருக்கும்போது உடல்
அவன் உள்வாங்கி இப்படி இருவரும் என்
னாகவும் போராடிச் கொண்டிருக்கிறதன்.

இருள் பரவலாக ஆகி, புகைமுக புத்த
தமிழ் இருந்த போதிலும் குத்திக் கொண்டது.
பார்த்து அவன் அந்தக் கந்தைக்கு வர
வேற்றும். குத்தைக் கம்பத்தின் மேல்
தான் இந்தக் கவலையும் நடக்கிறதென்பது
கவனிக்கத் தெரிந்த கிழவன் தான். ஆனால்
'செய்தம்' என்பது என்னவோ தூரத்துக்கு
உள்ளம் என்பதைப் பத்திய சம்பவம் அவ
னுக்கு இன்னமும் இல்லை. பார்த்தியை நேரில்
சந்தித்து அவனுடல் உள்ளம் ஒன்றிப் பத்திய
பிறகுதான் அவன் மனத்துக்கு விடுதி
நிம்பி எதிர்ப்பது.

"உயிர், இந்த வீட்டுக்கு தான் வந்தது
ஒரு காலத்திலே அவரும் தானும் தான்
குத்தைகளாக இருக்கிறோம். என்னுடைய
இந்தக் குதம் விளக்குமென்று என்ருத் தம்
பிச்சைகளில், தானே ஏற்பாடு செய்து
தான் இந்தக் கவலையும், தான் உலகத்துத்
தமக்கை மாநிலி, மனநிலை ஏதும் வித்தியாச
மிகாமல் இரு. இந்தக் குதம் விளக்கம்
குத்தி விளக்கம் ஏற்றி வரு."

பெரும் போது பார்த்தியின் உள்வாங்கித்
குத்தம் குதம் விளக்கியது.

எனது வெளியே இருந்து போய் குத்த
விளக்கம் ஏற்றியது. குத்தைகளின் குத
மிக் குத்தமும் வெளியிலேயே, உயிர்விளக்கம்
அதனிடம் ஏற்றித் தான் பார்த்தியைப்
பார்த்ததும் அவனுக்கு என்ன தெரந்த
பிறகு, குத்தை அவன் தமக்கைத்தான்.

'பார்த்தி அந்த என்னை என்றுமே குதம்
குத்ததான்' என்று மனத்துக்கு என்ன
கொண்டான் உயிர்.

"உயிர்..."

உட்குத்தம் குத்தைகள் தட்டுக்களை எடுத்து
கவத்துத் தோண்டு உட்குத்தம் விட்டான்.
பார்த்தி இன்னும் உட்குத்தம் தான் படுத்த
கொண்டிருந்தான்.

குதமில் போலிச் சாக்கித் எந்த கவத்
நிறுத்த காலம் இல்லாமல் எடுத்துக் கொண்டு
போய் குத்தைகளையும் பக்கத்தில்
போட்டு, தமக்கை தெரிந்தது தமக்கை
கவத்துத் உயிர்.

"உயிர்! அந்த மிகையே எடுத்துத்
கொண்டு கவத்து விட்டு அவ்வளவு என்
பிட்டு உயிர்!"

"உயிர் வந்த விட்டேனே!"

என்பாட்டு வேகத்தில் குத்தைகளையும்
உட்குத்தத் தான் அவர் எப்பிடுவான்.
அடக்கையுடைய கொண்டு ஏதோ பத்தி
போதும் போய் இருக்கும். பார்த்தியை
உயிர் சிலவே இருந்தான் அவனுடைய
பரிமாற வருகை. இந்து அருளுதையத்
தன் ஆரம்பித்த திசையிலே இன்னும் அவன்
விட்டபாடாக இல்லை. ஆகவே உயிர் தன்மே
பரிமாற்றும்.

"என்ன திடீரென உலகம் உயிர்?"

என்பிட்டுக் கொண்டே பார்த்தியை விள
கித்தான் உயிர். அப்படி குத்தைகள்
குதம் ஏதோ உயிர், ஒரு குதம் பரிமாறிக்
கொண்டிருந்த உயிர்மேல் போ மட்டும்
அவனுக்குத் தெரந்தது இல்லை.

கொழுது குதம் போகத்தான் இருந்தது.

உடல் வெளியேவந்து ஆகிவிட்டது. அவர்
கொட்டுக்குப் போய் விட்டான். திசை
மேல் அவரும் பார்த்தியும் தான் அந்தக்
பெரிய வீட்டில் 'தோட்டுக் கொட்டு'மென்று
உட்குத்தம் போகத்தான் போக வேண்டும்.

பார்த்தி இன்னும் படுத்தக் கொண்டுதான்
இருந்தான். சாதாரணத் திசையிலேயே
இருந்திருந்தான் இவ்வளவு நேரம் கவலையும்
எழுந்திருக்காமல் இருக்க மாட்டானே!

திசையும் அவரும் குத்தைகளும் வெளியே
போன பிறகு, பார்த்தியும் அவரும் ஒன்றாக
உட்குத்தம் எப்பிடுவார்கள். உயிர்க்கு
இந்து திசையே எப்பிட்டுத் தோன்றவில்லை.

உட்குத்தம் எழுதிக் போய் திசைகள்.

பார்த்தி கவலையுடன் கொண்டு படுத்தி
திசைகள் தாக்குமேனா? அவன் தெரிந்
தில் தான் கவத்துப் பார்த்தான். தெரிந்
அவனாக கொடுத்திக் கொண்டிருந்தது.

"என்ன திடீரென இது, தகையாரும் குதம்
இதே?" என்று அவன் பத்தியினால்.

அவன் வெறுமையாக உயிர் திறந்து பார்த்த
தான். குத்தின் எழும்பு கவலையில் கவல்
குத்திக் தெரிந்தது.

உங்களுக்கு
முற்றிலும் புது
மாதிரியான
இரு பவுடர்கள்

ஸாண்டல்

சந்தனத்துடன் கூடிய
பால்குப் பவுடர்...

**ஸாண்டல் வுட்
பாய்ஸ்ட் பவுடர்**

சுத்தமான தனி சந்தனத்தை
மென்மையாக்குகப்பட்டது...

Sundar Beauty

டி.எஸ்.ஆர். & கோ
சும்பகாணம்

ANGORAL & CO

ஏதுக்குறி: மேலதிக தகவல்களையும் காம்ப்யூட்டரையும், 1. டாக்டர் சந்திரா தேவ், மெற்கு புவினரி ரோடு, சிஞ்சுரி 2. மேலதிக தகவல்களையும், 179/1, எந்திரன் ரோடு, மகாத்மா-20

**மறுமலர்ப்பான
சுகமான
கூவரத்திற்கு...**

வாழ்கக் கொடுத்த கண்டனங்கள் வெடுத்த தயாரிப்பை

கூடாமல்

பாமாலிவ்

ஷேவிங் கிரீமைட்டான் உபயோகத்திற்கு

செய்து கொடுக்கிற
பாமா ஷேவிங்
கிரீமைட்டான்
உபயோகம்

பாமா ஷேவிங்
கிரீமைட்டான்
உபயோகம்

தயாரிப்பை அறிந்த பிறகு இன்னவையே சீக்கரே தேவதேவர்கள்
பாமாலிவ் சர்க்குலே உபயோகம்

சுமார் 1940

கால்கேட்டின்

துப்புரவாக கத்தும் செய்யும்

வள்ளை உலகுகளது

பற்களையும் ஈறுகளையும்

பாதுகாக்கிறது !

வாழ்க்கையின் அமைச்சராக, கால்கேட்
இந்த பிளக் உலகை பற்களின் இயற்கையின்
கவனமாக நுகர்ந்தது ... உபயோகத்தின்
வழி, வெளிப்படுத்தல்கள் துப்புரவாக
கத்தும் செய்கிறது ... பல் உலகின்
விருத்தவாதத்தின் உதவிப்படுத்த
இதது உலகை பற்களையும், ஈறுகள்
யும் கால்கேட் இது பிளக்கை பாது
காத்துக்கொள்கிறது.

கால்கேட் * அடக்டிவ் * குளியல்
* கால்கேட் * குளியல்
* குளியல் * கால்கேட் * கால்கேட்

கால்கேட்
பிளக்கைத்
குளியலோ
அகலது
குளியலோ
கால்கேட்
கால்கேட்

கால்கேட் பிளக்கைத்
குளியலோ
கால்கேட்
கால்கேட்
கால்கேட்

இந்தியாவில் சிறந்த தேயிலை. செய்கிறவர்கள் தயாரிக்கப்படுகிறது !

"நீ எப்பிட்டாயா, உமதி? என்ருது சொல்லும் கருத்திற் தெரிய போட்டுக் கொடு. நான் தானே வந்திருக்கேன்."

உமதி அவர் பக்கத்திற் வந்தாள். அவர் வந்த திணை அருத்தப் பிடித்தாள்.

"எந்தாதுதான் திணை! நான் வந்து திணை நானும் போய்க் இருந்திருப்பேன். அப்பா. குழந்தைகளைக் காப்பாற்றப் பதில் உன் போய் விட்டார்களா! டாக்டருக்கு சொல்லியதுபோலப் போய்விட்டேனா!"

"அதுகொண்டேயா எப்பத்திரம் பார்க்கும் கொள்ளாய். நீ இன்னும் எப்பிட்டிணை, இக்கிணை? போ. போய் எப்பிடு, கொண்மதக் கொடு. உன்!"

"உத்த தாய்க்குடிக் இவ்வளவு விரைவம் இருக்கிறா!" என்று அவ்வகி கொண்டு வந்து கொண்டு வந்தாள்.

விவரங்கள் மூட்டிக் கருத்திற் தன்னை வைத்து விட்டு, எப்பிடு உடனடித்தான். மனி பிடுகென்றுவிடுத்தும் அவருக்கு ஏதே பரிசுவையிணை அந்த, அதை பரிசுவதான் அவர் உணர்ந்திருப்பா! எப்பிடு அவருக்கு வேண்டியிருக்கிணை.

கொஞ்சம் மோர் வதம் எப்பிட்டிடு விட்டுக் கமதி எழுந்தாள்.

பார்வதிக்குத் திணை அறிமுகப்படுத்தும் போக்கும். "அம்மா, அம்மா!" என்று அவர் வந்தவருக்குக் குழந்தை ஒளி அந்தப் பெரிய விட்டாய் போக மயமாக்கிவது.

"அப்ப பத்துப் பத்துப் அவர்க்கி கொடுத்த வந்தது கொண்டு வந்தேனா, அப்பா!" என்று அவருடன் கேட்டாள் கமதி.

"அது அப்பிடு பெண்ணா! என்ருது ஒன்று இக்கிணை!" என்று திணை மூலமுன் பெரியவன் பெரியவன் இக்கிணை.

"பெரிய வக்கிணை அப்பா! போய்க் கண்கள் மூடிக்கொண்டு படுத்திருக்கிறா! இன்னும் கொஞ்ச தெர்த்தியே குதாறுகிறா!" என்று அப்பிடு உடனடி அந்தத் தெர்த்தி உடனடிவந்தேன் உத்திரன் கமதி.

பெரியவன் மூத்திற் இவ்வளவு புக வதம் கொட்டி மதந்தது.

"நீயே ஒரு குழந்தைதான்!"

"என்ன அப்பா!"

"கவிப்பாணமாயி ஒரு குழந்தை வந்தாள் என்ருது கமதி திணைக்கி! குழந்தை என்ன அருக்கு வக்கி. வக்கி குழந்தைகி பெண்ணாய் அருத்த வந்தது கொண்டு கொடுக்காள். அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கிணை. அவர் வாய் திறந்து அவருப் பதி என்னிடம் ஒன்று கொடுக்கிறாள். அதுகொண்டேயான் வந்தாள் வந்தாள் இருந்தது. என் மூலம் அவருக்கு இக்கிணை குழந்தை பிறக்கும் என்று என்ருது தெர்த்திணை. நான் தான் தான் தான் அவர் வந்த வந்த வந்த வந்த அவருக்குக் கவிப்பாணம் கொடு வந்ததேன்."

"இப்போ என்னதற்கு அப்பா அந்தப் பத்துப் வந்தபெண்ணி! திணை அறிமுகப்படுத்தும். போய்க் தருகிறா. உமதி வாயம் வக்கி வந்ததும் டாக்டருக்குக் கொண்டு அனுப்புகிறேன்."

நல்ல தெளி!

கமதி -- என்ன! உன்னை விட்டு வந்திடு தெளி ஒரு விஷயத்திலே, அதுகொண்டே வந்தாள் வந்தாள் உடனடி!

விட்டுக்கொள் -- தெளி உடனடி தெளி இக்கிணை. அதுகொண்டே வந்தாள் தெளி வக்கி வக்கி வந்தாள் வந்தாள்!

விட்டுக்கொள் -- என்னை விட்டுக் கருத்திற் கருத்திணை வந்தாள் வந்தாள் வந்தாள் வந்தாள்!

எழுந்து போய்க் கருத்திற் கொண்டு வந்த கருத்திணை வந்தாள் வந்தாள் வந்தாள்.

அக்காவிடம் 'இப்போ எந்த ஒரு அந்தக் கமதி' என்று கொண்டு விட்டு வந்த விட்டாய் போய் வந்ததில் இருக்க மூலமக்கி பதற்கிற் கிட்டுத் திணைகொள் இப்போது ஒரு கிணை திணை வந்த அந்தப் பத்துப் வந்தாள் அவரிடம் கொண்டுபோது, அவர் வந்த வந்ததில் தந்தாயேயே மூலமக்கிணை.

அந்த தாய்க்கிணை அவர் வந்த அவரிடம் வந்தாள் அவர் வந்ததற்கொண்டாள்!

தன் விட்டுக்குப் பெண்ணும் எப்பிடுகிறாள் வந்த விட்டாய்த் போய் பார்வதி அவர் வந்ததற்கிணை. திணைக்கிணை, பத்து, பத்து, தந்தாயேயே மூலமக்கிணை கொண்டு கொண்டு கமதிவாய் அருது பார்வதி, "உன்னைக் இப்போது அப்பிடு பிறக்கி இருக்கிறா!" என்று அவர் வந்தாள் வந்தாள் வந்தாள்.

உன்னையிற் அவர் வந்த பிற் விட்ட மகிழ்ச்சிப் போய் பெற்று விட்டது. அதுகொண்டேயேயும் கொண்டு வந்தாள், கிணைக்கிணை கிணைக்கிணை, கமதி வந்த பிற் வந்த கிணைக்கிணை பார்வதி வந்தாள்.

ஒரு தான் அந்தப் போய்க்கிணை மூலமக்கி மூலமக்கி பெரியவன் வந்திடு எந்ததுக் கொண்டு வந்தாள்.

கமதி வந்தப் பெட்டு மூலம் போய் வந்த கொண்டு வந்த தன்னை! எந்ததுக் கொண்டு தான். மூலமக்கி வந்தாள் திணைக்கிணை அக்காவிடம் மூலமக்கி கொடுத்த தான் கொண்டு அவருக்கு விஷயத்தை விக்கி விட்டது. கொண்டு தெரியாத மகிழ்ச்சி மூலம் "அக்கா...அக்கா..." என்று குழந்தை கொண்டு வந்ததில் பத்திணை வந்த திணை வந்ததற்கிணை வந்ததற்கிணை.

"கமதி..." என்று அவருக்குப் பார்வதி தந்தாள் டாக்டர் போதுதான் திணைக்கிணை திணைக்கிணை.

மூலம் மகிழ்ச்சியோடு பார்வதிவாய் பார்வதி கொண்டு வந்த வந்ததற்கிணை மூலம் கமதிவக்கி பத்திணை திணைக்கிணை வந்த திணை கொண்டு போய் வந்த. மூலம் மூலம் வந்த தன் வந்ததில் மூலமக்கிணை வந்ததற்கிணை வந்ததற்கிணை வந்ததற்கிணை.

அதுகொண்டேயேயும் வந்ததற்கிணை திணைக்கிணை என்று அவர் திணைக்கிணை இக்கிணை.

தூக்கி கொண்டிருந்தவர் திரும்பிட்டுக் கண் விழித்த பார்ந்தார். தீவ விளக்கின் ஒளியின் குழந்தைகள் தூக்கி கொண்டிருந்த தாரைகள். பார்வதி வட்டவிக் படுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவள் பக்கத்தில் அவர் உட்கார்ந்த கொண்டிருக்கிறார்! ஏன்?... எழுந்திருக்க நினைத்தவர் ஏதோ எண்ணத்தில் அப்படியே கண்ணை மூடிக்கொண்டு படுத்துவதான். கடினமாக 'டி-டி-டி' என்று விழுடிக்கை கொட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"ஏன் ஏதாவது கேட்ட கொப்பளம் கண்டாயா? என்னயோ உவந்திருக்கிறேன்?"

"அக்கா தூக்கத்தில் பித்தலிடுகிறீர்கள். அரை 4 பேருமிருந்ததால் அவர் வந்திருக்கிறார்" என்று எண்ணிக் கொண்டான் மணி.

"இரண்டு நிமிஷத்திலுமே அவரும் பார்வதிவும் பேசிக் கொண்டனர் அவர் கூறவந்திருந்த தெளிவாகக் கேட்டார்.

"மமதையை உடனடிக்கு ஏன் இப்படி பிடிக்காமையே போல் விட்டது?"

"எனக்கு அவளைப் பிடிக்கவில்லை என்று உணர்வு வர சொன்னது?"

"பாராவது சொல்வது வேறுமா? நானே தெரிந்து கொண்டேன்."

"நீ தெரிந்த கொண்டிருந்தாய்."

"அப்படியே....."

"மமதையை என்னுடன் பிடித்திருக்கிறது என்பது மட்டும்தான். அவளிடம் என்னை இருக்கும் பிச்சை கொஞ்சமும் குறைவாகிவிட்டிருக்கிறாள்..."

"மமதியைத் தெரிந்த பின்மேல் அடித்திக் கொண்டது."

"ஆளுகிறாள்...?"

"அவளைப் பார்த்துப்போது என்னவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு வேளை தீயம் மையடியாவே இருந்திருந்தால் நான் எப்படி இருப்பேனோ?"

"ஆளுகிறாள் தீயம் இப்படி பிடிக்கிறது என்பதையே நன்றாகவே உணர்ந்தேன். உணர்ந்த தீயம் மாற்றிக் கொண்டுதான் ஆளுகிறாள்."

அவர் வதந்தம் சொன்னார்.

"எதற்கும் சிப்பித்தானா? நான் கண்ணை மூடிட்டேன் அல்லவோ கொஞ்சம்மேல் இருப்பீர்களேனா, ஏன்மேலும்? என்னுடைய பாயம் அது ஒரு வேளை கார்ப் பென் மாற்றி இந்த விட்டியை வளைவ வகுக்கிறது."

"மம்மா அடக்கித்தே. தூக்கு!"

அவர் எழுந்திருந்தார்.

"நான் தூக்குகளை இருக்கின்றேன்! மணி இங்கேதான் நியம் தூக்கி கொண்டுமே?"

மமதிக்கு உடம்பு புக்கித்தது.

"அவளை எழுப்பி..."

"சரி, தூக்கு. இதற்காக உடம்பை அடக்கித்தே! மூன்றி பண்ணியாவது நான் மாறி விடுவேனே."

பார்வதி மெதுவாக ஏதோ பேசினாள். சிலவாகக் கேட்ட விவரம். பக்கத்திலே ஏதோ அடியோவாக கேட்டது.

தெலுத்த துடிப்பைத் தெளிவாகக் கேட்டுக் கொண்டே கண்ணை இதுவ மூடிக்கொண்டு படுத்துக்கொண்ட மணி.

"மணி!"

பார்வதியின் தவறு!

"மேலான நடவடிக்கை எடுத்திருப்போது தந்திரி விதமாக கொடுத்திருக்கிறேன். அது கேள்வி தந்திருக்கிறேன் என்னவோ சொல்வீர்கள்!"

"அது எப்படி? ஒரு வேளை அந்த வானத்தைப் பார்த்துப் பகி இருந்திருக்கிறேன். தவறு!"

அவர் அவளை உணர்ந்த அவள் உணர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை எழுந்தார். பதுமையே போல அவர் பின்னே நடந்தார்.

உட்குறியின் விவரம் தெரியும் போது திரும்பிக் கட்டிய பார்வதிகள். தீவ விளக்கின் ஒளியின் தூக்கவது போன்ற பாராவதுடன் புண்ணாக புதித்த மூத்ததுடன் பார்வதி படுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

"ஆம்மா!"

கண்ணைக் கவனித்த கொண்டு எழுந்தார் மணி. பக்கத்திலே அவர் நிம்மதியாகத் தூக்கி கொண்டிருந்தார்.

"அம்மா!"

"அட, கண்ணை வந்து விட்டாயா? கொம்பு தெரிக் தூக்கி விட்டேனோ?" என்று நினைத்த கொண்டு எழுந்த கொண்டு எதையத் திறந்தார். இன்னொன்று கொண் மூடி வந்த உதாரணம் அவள் கடைவியை தவிர்பது.

கண்ணைப் பார்த்துப் தெய்வத் குழப்பத்தி குன்றை. ஒன்றி விட்டி வந்து அருங்கு குட்டிக் காப்பியைப் போட்டு விட்டார்.

பது மணம் பெண்ணைப் போலக் கணிக் காப்பியைப் பார்த்திருந்தது அவர் அவதூறுத் தவறுத்தார்.

அவர் கண் விழித்திருந்தார்.

"கொண்டு வந்து விட்டாயா? பேசு!"

இவையே அவருக்கு மனிக்கொண்டிருந்தது. "அக்காவை எழுப்பிக் காப்பி கொடுக்க வேண்டும். ஏதாவது வேறும் எழுதினாமை காப்பிட்டாக?" என்று எண்ணிக் கொண்டே உட்குறியை வந்தார்.

மணி இத்தகையதொரு அபிவிருத்தி

குழந்தைகள் தூக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பார்வதியும் தூக்கிக் கொண்டிருந்தார் இருந்தார் அவளை எழுப்புவதா, வேண்டாமா?

"அக்கா!"

அவர் கணையத் தொட்டு உடம்பினுள் மணி கூட சிக்கிப்படுத்து. மமதியின் அழகுமையிலா அக் தொட்ட கையிலா பார்வதி உணர்ந்ததொரு தொன்றாகிவிட்டது.

கொத்துத் திரியுடன் தீய மமதியின் கைக்காக விளக்கிக் கண்ணைப் பார்த்துத் திரியத்தி கைத்தாவிட்டுப் பார்வதியின் கைக்காக விளக்கி அணைந்த போயிருந்தது. மூத்திர இரவிக். தீவ விளக்கின் ஒளியின் மணி தன் கண்கள் பின்னே நடந்து செல் கண்கள் பார்வதியின் பக்கத்தில் பார்த்த புண்ணாக மட்டும் இவளும் அப்படியே நினைத்த நினைத்த!

சுத்தமாக
உதவியாக
வழங்கும்படி
எழுத உதவுத

கருடச்சிவப்பு
ரெண்டுதாது & கோ.
55, அழகர் தெரு
மேல், பம்பாய்-5

RITESHARP Pens
CHORUPPE, BOMBAY 16

உங்கள் நரம்புகள்!

வதுவுள்ளதாக உறுதியுடன்
இருக்க வேண்டும்-அதுவும் ஒவ்
வினாத உணரப்படும் ஒழிவாத
கவிரையும் நினதர்த்த தற்கால
வாழ்க்கையில்

அஸ்வான்

கீண்டகாலமாய் மனோபலமும்
நேக நிதனும் விவர்த்தமாய்
நிரூபததும் *டு கொடுத்த
பொருள்கு அளிக்கக்கூடிய
ஒரு வயிர்த்த டானிக்

இந்தே ஒரு பாட்டில் வர்த்துக்கள். 50
பேரில் வர்த்துப்பாக வர்த்துக்கள்

செதியோர்

முதியோர்

நோயாளிகள்

வாயுக்கும்

உகர்த்தது

பெங்கால் கொரிகல்

கல்கத்தா : பம்பாய் : கன்யூர்

கெவிர ராஜ்ய கன்யூரியூட்டர்கள்:
ஆர். எஸ். கெவடர் & கோ.
59, அழகர் தெரு - கெவிர

ஆகிர ராஜ்ய கன்யூரியூட்டர்கள்:
சத்ய நாராயண பார்மலி
கெவடர் & கோ. கெவடர்-1

சுலேகா

பெண்டன் பேனா மை

உகலாய நிரதெவக்துக்கு வர்த்தவாது
விசேஷ முகநிலை *டு வர்த்தவக்து
கெவக்துபுட்டக்துதெது சாதாரண
உயோக விபுகளிய அகிலம் தரக
வர்த்தவக்து வர்த்தவர்த்த உதவுதெது.

சுலேகா ஓர்கன் விமிட்டெட்

*கல்கத்தா - கன்யூர் - பம்பாய் - கெவிர

நாட்டு வைத்தியம்

- டாக்டர் ஹரி -

60. பிக்குதப்பு

“அட்டாடா! என்னென்னயோ சொல்லிக் கொண்டே வந்தேன்! மூக்கியமானதை மறந்து விட்டேனே” என்று ஒரு மனிதரோடாக வள வள என்று பேசிக் கொண்டிருந்தவர் பிண்டும் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் தொடங்குவதுண்டு.

காருக்குச் செல்வோரை வழியனுப்ப வருபவரோ நினைத்து நினைத்துக் கொண்டு ஓங்கொரு விஷயமாகச் சொல்லுவார். சொன்னதையே மறு படியும் மறுபடியும் சொல்வதுவார்.

எட்டுப் பக்கம் கடிதம் எழுதிக் கடைசியில் ‘இப்படிக்கு’ என்றும் எழுதிக் கைபெழுத்திட்ட பிறகு பி. கு. [பிக்குதப்பு] என்று எழுதா விட்டால் கடிதம் ஸர்வாக்ஷ எம்பூர்ணமாகாது என்று எண்ணுவோரும் உண்டு.

இதெக்கவாம் மறநிக்கு மாற்று. சொல்வ மறத்துவிட்டதை அங்குது சொல்லியதை வலியுறுத்தக் கைவாலும் முறைகள்.

கெட்பவரின் ஓர்பா சத்தியின் சொல் பவருக்கு நம்பிக்கை இருக்காது. அதனாலும் இவ்விதம் மறுபடியும் மறுபடியும் சொன்னதையே சொன்னதும், ‘பி. கு.’ இட்டு எழுதியதைவே எழுதுவதுமுண்டு.

மறநிக்குப் பெயர் போன மருமகன் ஒருவர். அவனிடம் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியனுப்பினான் அவன் அந்தை. மறத்து விட்டாமல் இருக்கத் தனியின் தலைப்பின் முடி போட்டுக் கொள்ளச் சொன்னான். பிறகு ‘துவியின் தலைப்பின் முடி போட்டதையே மறத்து விட்டாக?’ என்ற எண்ணம் எழவே, வழிநெடுகையும் தான் சொன்னதை வாய் விட்டுச் சொல்விக் கொண்டே போகும்படி ஒரு [பி. கு.] எச்சரிக்கையையும் விடுத்தான்.

ஆனால்...? ஊர் போய்ச் சேர்ந்த மருமகன் தன் நாயாக்கிடம் சென்று தெரிவித்தது வேறு ஏதோ ஒன்று.

இக் கதைவையப் பதனும் பழுவதையும் கெட்டிருப்பாரிகள், புதிதில்.

நண்பர் ஒருவர் எழுதிய பிறகுதான் வாதரோகக்களைப் பற்றி எழுதி வந்த தொடிக் ‘நரித்தலை வாய்’ என்பதைப் பற்றி ஈழநாடு அடியோடு மறத்து விட்டது நினைவுக்கு வந்தது.

சகிவரர் நினைவைச் செய்யப்படாத ஆம வாதத்தில் தோஷாமைம் ஓரளவு மூட்டிக் காலிக் பதக்கம் தின்று கிரும். அப்போதைக்கு அநிக் உபத்திரவம் கொடுக்கச் சத்திபற்ற நினைவில் இருக்கு மாதவாக் அதை தோயாளிகள் பொருட்படுத்தாமலிருந்து கிருவாரிகள். ஆனால் ஒரு லுதியில் மிகச் செறிதவடி பதக்கம் திந்தும் இந்த விஷயம். அற்பக் காரணக் களைச் சாக்விட்டு மறுபடியும் முழு சொருபத்துடன் உடம்பெக்கும் பரவும். இப்படிப் பததரம் தெரிட்டால் மூட்டிக் காலிக் விஷாய்சத்தின் விளைவாக ஒரு வகை வறட்சி ஏற்படும். மூட்டி இவர்களு வதத்துக்கிவாயிருக்கும் தாதுக்கெனல் வாம் காய்த்து போகும். மூட்டிக்கால் ஓரளவு மடக்கினை நினைவில் கெட்டியாவி கிரும். முழுமையும் திட்ட மடக்க முடியாமல் மெலிததும் கிரும்.

இது மூட்டிக் காலிக் மட்டும்தான் ஏற்படுமா? இதர பூட்டுகளில் ஏற்படாதா? ஏற்படலானாதா? எத்தப் பூட்டையும் ஏற்படலாம். பல பூட்டுகளி லும் ஒரே சமயத்தில் இவ்விதம் ஏற்படவும் செய்வலாம்.

இத் தினைவின் கவத்தியவின் உதவியில் வரமல் நினைவைப் பெறுவது அசாத்தியம். மாகு கதவம், —இத்துப்படியும் கைத் தது - மேற் பூசவும், பூசின கைக்கிளவும் ஏற்றதாகும். மேலும், மாய்சம், பீக் போக்தவகைச் சேர்ந்த கட்டு மருத்துகளைப் பாலிக் வேக விட்டு அதரத்துப் பாலியெய் தனிப்பித்து எடுத்துக்கொண்டு, இயங்க மாட்டாமல் கெட்டிப்பட்ட தினைவின் திந்தும் பூட்டு களின் மேலே கவத்துச் சூடு திந்தும்படி பொறித்து கட்டி கவத்திருத்தல் நக ளது. இவ்வாறு கட்டுவதை உபநாறும் கைபர். இவ்விதம் இரவில் கட்டிய உப நாறத்தை மருதான் காலியில் அவிழ்துக் கினைத்து விட்டுச் செறிது நேரம் காத்ருடிய பீக் —பகலிலும் இவ்விதம் உபநாறும் கட்டலாம். அதை இரவில் அவிழ்த்துக் கினைத்துவிட்டு நேரதொள்ள விதமே கட்டலாம்.

இவ்வாறு செய்து வந்தால் கவக்கிர மத்திக் காய்த்து போன தகைகள் செறிது செறிதாக செய்கை பெற்று இயக் கக் கூறும். ஆனால் இவ்வித நினைவயில் நினைவைச் செய்யது எளிதில்லை. பட்டுப் போன மரக் கிளைக்குப் பகைவ் கட்டு வது போக்தான்.

வித்தியை வாய் : சகிவரர் நினைவைச் செய்யப்படாமல் கிடப்பபட்ட சத்த வாதத்தில், மேற் சொன்னவிதம் செறிது தோஷாமைம் வால் மூட்டிகளில் தெக்கி கிருவாலும் அதன் கிளைவாக நரித்தலை வாய் என்னும் தோய் உண்டாகிறது.

சந்தா விநியோகம்

15 20 3 10

[illegible]

உதறத்து போன் பனிக்கட்டி உருகி
சூரிய வெப்பம் அவசியமல்லவா ?
அதே போல உஷ்ணமும் - தெவப்பும்

உள்ளுக்குச்சாப்பிடவேண்டிய மருந்துகளும் ஆகாரத்தில் பதியியங்கனும்-ரத்தவாதத்தில் சொன்னவிதமேதான்.

2

“என்னுடைய தந்திரமும் என்னுடைய
மேலே இருக்கும்படி. எனக்கு நன்மையுள்ள
இருக்கவேண்டும் என்று ஆவதற்கு என்ருமே
யிருந்தது. தான் என் இப்படி அநாதை
யாகப் பிடிக்கிறேன். என்மூலம் நான் இடத்
தில் பிறந்திருக்க முட்டையு? தான் நான்
மேலே. அவ்வளவு நன்மையோடு இருக்க

அவருக்கு. மறுபடியும் இரங்கினவனின் எதிர்ப்பை எதிர்ப்பும் 'மேடக்குமா? தான் மாதிரியே கண்டதென்காய், கேட்டதென்காய் உண்மையல்ல! இவன், வயதுத் தொத்தான்? இப்படித் தீர்த்த வண்ணம் அவன் அங்கு பரவலாகக் கிடந்த கைக்கோல் பரப்பின் மேல் சாய்ந்து விட்டான். கைகளைத் தொத்துக் கருத்ததை விடத் தொன்று மண்ணாற்று படுத்தான்.

தன் காலத்தின் பின்புறம் நடந்ததற்கென புடைசூழல் பணி வரும் எதிர்ப்பை அவனின் பார்த்த இப்பொழுது கைகளைச் சிப்பிடுவது போலிருந்தது. அந்நேரம் இரங்கினவனின் உருவம் நல்லாகத் தெரிந்தது. இவருக்கு எதிர்ப்பின் தெரிந்த இரங்கினவனுக்கு அருகில் மண்கிழியும் தொகுந்தான். அவன் தொன் பிற உணவையொரு கையை வைத்துப் போத் தொட்டவருக்கு. அருகில் வாய்க்குத்து வார்த்தைகள் வரவில்லை. அவன் உணவத்தின் போலி வரும் கருத்தை அவன் விடிகளைப் போல உணர்ச்சி பிறப்பாக அவன் மேல்பயன இதழ்கள் மேல்பயி தவறவில்லை போல் தருதுத்தான்.

இந்தச் சாட்சியை இவரும் தென்கோல் கைப் போன்றும் வந்த ஆணவின் தன் கைகள் இவர முடித் தொண்டான்.

அடுத்தநேரத்தில் அவன் முகத்தில் இரங்கினவன் தொகுந்தான். அந்தச் சாட்சியை அவன் கைகளைப் பற்றித் தொண்டான். அவனும் அவன் கைகளைப் பற்றித் தொண்டான். ஒருவருக்கொருவர் பிடிவயத் தாக்கத் தொதோல் பிடித்தது. இருவர் கைகளைத் தொத்தக் கைகளைப் பிடித்து வந்தது. தொதோல் இரங்கினவன் மண்கிழியின் வர கைகளுக்குத் தாக்கி வயத் தாக்கத்தின் ஆணவோல்

தன் அவன் முகத்தையப் பார்த்து. "கை அகம்பே, மண்கிழி!" என்றான்.

அவன் தன்னுடைய தன்மை அமைத்தானே ஐயம் வாய்ந்தது போலித்தான்.

"தான் இவ்விதம் ஒருவரை ஒருவர், ஒருவரையும் பிடிக்கக் கூடாது" என்றான்.

"தான் இவ்விதத் தன்மை விடப்பட்டோம்."

"அகம்பே! இவ் சாட்சியைக் கைகளைப் பிடித்துப் போல் முடிவாக. இவ் சாட்சியை முடிவாகப் பட்டாதும்க் சரிதான். தான் பிடிவாகக் போலித்தான் இவ்விதம் தன் காலமு முடிவாகத் தொத்தான் இவ்விதம் சரி. முடிவாகப் போகட்டும். ஒருவரைப் பிடித்து ஒருவர் தீண்ட தான் தன்மையில் தொன்கிழியை விட இவ்வித ஒரு தானாவது எதிர்ப்பாகக் இருத்தகிட்டு இவ்விதம் போலிதான்."

"ஆமாம். இவ்விதம் போலிதான். மரணம் உணவின் கைக்கிடி அமைத்தது" என்றான் கேட்டது இவ்விதம் பார்த்தான் மண்கிழி.

அவன் கைப் பிடித்த தன்மை போலி சாட்சி அங்கு தீவிர தொகுந்தது.

நான் மிகவும் விரும்புவது...

மிரிபெக்ட்

அழகு சோப்

1. வட்டக்கனாக்களான மக்கள் அழகறிக்கத் தக்க மிருபெக்ட் அழகு சோப் நறுமணத் தைப் பெற்றிருக்கிறது.

2. அப்பெரிபெக்ட் புத்தணைப்பெட்டி-ஊம் மெல்லிய-ஊம் திசுமக் செய்கிறது.

மெடி சோப் ஓர்க்கல், மெடிபெக்ட் (U. P.)

சென்னை நகர ஏஜென்டுகள்

மென்னைப் பாய்வுகள் மெடிபெக்ட் ஓர்க்கல், 4, நாராயண மூலகித் தெரு. சென்னை-1

1955/10

இதைத் தமிழ் வேறு வழி ஒன்றும் அவன் அறிவுக்கு எட்டில்லை.

“மலர்வியி! கவலைப்படாதே. ஒன்றுமில்லாமல் வெளும் சொத்துக்காக, உயிற்றை வளர்த்து வாழ்த்து உயிரை விடுவதைவிட, ஒரு உண்மையான காதலுக்காகக் கஷ்டப்பட்டு உயிரை விடுவது மேல் அல்லவா?” என்றான் இளங்கோவன்.

“என்? நாம் கவலாமை செய்துகொள்வதில் உயிருக்கு ஆபத்து தேருமா? அப்படி வாலும் இனி என் உயிர் வேறு தங்கள் உயிர் வேறு என்பதில்லை” என்றான்.

இளங்கோவன் மெதுவாகச் சிந்தித்தான். “நீ சொல்லுவதைக் கேட்கும்போது என் இதயம் இன்பத்தால் பூரிக்ிறது. சொல்து” என்றான். மலர்வியின் அன்பு பொங்கும் திருமுகத்தைப் பார்த்தான். அவளும் காதல் துள்ளும் அவன் முகத்தைப் பார்த்தான். “நீ எனக்குத்தான் சொத்தம்” என்று அவன் எண்ணினான். “நீங்கள் இவ்வளவும் என்னும் வாமு முடியாது” என்று எண்ணினான் மலர்வியி. இருவரும் இதேபோல் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவர் மனத்திலிருந்து மற்றவருக்கு வார்த்தைகளால் சொல்லாமையே தெளிவாகத் தெரிந்தது.

காதலர்களின் அமைதியைக் கலைத்துக் கொண்டு “மலர்வியி! மலர்வியி!” என்று பெரிவசாயி உயிரும் குரல் கலர்வென்று கேட்டது. அப்பொழுதுதான் அவர்கள் இருவருக்கும் இந்த உலக நினைவு வந்தது! வெள்ளைப் பசு தன்னை விட்டு விட்டு விட்டுக்குச் சென்று விட்டதையும் மலர்வியி அப்பொழுதுதான் கவனித்தான். பசு தனிவாக விட்டுக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்துத்தான் தன் தந்தை தன்னைத் தேடி வந்திருக்கிறார் என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டான். “நாழியாதி விட்டது. நான் வகுவிடுவேன்” என்று சொல்கிக் கொண்டு ஓடி மறைந்து விட்டான்.

சீர்த் நேரத்துக்கெல்லாம் பெரிவசாயி அங்கு வந்தார். கற்றுமுற்றும் பார்த்தார். தூரத்தில் மலர்வியி மான்குட்டி போல ஒழுகி கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார். “இங்கே இத்தனை நேரம் என்ன செய்து கொண்டிருந்து விட்டுப் போகிறான்?” என்று வாய் விட்டே சொல்கிக் கொண்டார்.

பெரிவசாயி இப்படிச் சொல்கிக் கொண்டதைக் கேட்டு போது இளங்கோவனுக்குக் காரணம் தெரிவாத நடுக்கம் ஏற்பட்டது! ஏன் இப்படி உடம்பு தடுக்குிறது என்று தன்னையே கேட்டுக் கொண்டான். அவன் வாழ்வில் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் ஒன்றும் நிகழ்ந்ததே இல்லை. அதனால்தான் அவன் ஒய் கொடு கணமும் அமைதியில்லாமல் குவித்தான். பெரிவசாயி அங்கிருந்து சென்றவுடன் தான் அவன் மனத்தில் அமைதி ஏற்பட்டது!

இளங்கோவன் இப்பொழுது தன்னைமேல் திண்ணம். மாலை வெங்கல் அடிவானத்திலே வெடித்தது. தலைக்குமேல் பய உட்கர்கள் தொன்றிச் செர் விட்டன. எங்கிருந்தோ நாயின் பயங்கர அலுகுரல் காற்றிலே சிதற வந்தது. அது பின்னும் வரப்போகும் ரதோ ஒரு பயங்கரத்தை இளங்கோவனுக்கு நினைவூட்டுவது போலிருந்தது. (தொடரும்)

புதுச்சேரி அன்பு வெளியீடு அளிக்கும் மலிவுப் பதிப்பு!

உள்ளத்தைக் கொண்டு கொள்ளும் எழுத்தோவியம்! சங்ககாலத் தமிழரின் காதல் வாழ்க்கைக் காட்சிகள்! காதல் உள்ளத்தின் களிப்பு; துடிப்பு! இளம் இதயங்களின் எண்ணங்கள்; காதலனின் பிரிவு! கா த வி யின் ஏக்கம்! இளவேனில் காலத்தே காணும் இன்பக் கஷ்டங்கள்! வீரச் செயல்கள்! ஏறு நழுவுதல்; மாடு விரட்டுதல்; இவை கண்டு மகிழும் மகலையின் மனம். ஆடல் மகளிரிடம் உள்ளம் பறிகொடுக்கிறார் காதலன். இன்பப் பொழுது போக்குகிறான்; ஏக்குகிறான் காதலி! இம்மாதிரி இன்னும் எத்தனையோ காட்சிகள்! உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்ச்சிச் சித்திரங்கள்! படிக்கப் படிக்கப் பரவாமாக்கும்! ஒவ்வொரு காட்சியும் கதை போலச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

தெளிவான எளிய நடல். நுந்நிலம் பழிய முகந். 450 பக்கங்கள்; மூலக் கையெழுத்து; அழகான பதிப்பு.

விலை ரூபாய் இரண்டு

மார்க்கெட்டை வாரத்தின் வெவ்வேறு

வெளி வந்து விட்டது!

பாண்பட்டின் காதல் ஒன்று

காதம்பரி

192 பக்கங்கள். 54 படங்கள்

விலை ரூ. 1

விவரங்களுக்கு

கமீழகம்

59, மீராட்சிவ-சென்னை-1

விசீக்திரச் சலாபகை

சாஸ்திரம் - காமாட்சி மாரியார்

சுருதி - புதிய

- 12 -

தேவதத்தா!
கிராமமே திரும்ப
மும் விட்டா. கிராமத்தி
யெல்லாம்! எல்லாம் பழ
யகால, எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

கூட்டத்திலே
திரும்பும் திரும்பும்
மறந்து விட்டா
கிராமம், கிராமம்
எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

கிராமமே திரும்பும் திரும்பும்
மறந்து விட்டா. கிராமத்தி
யெல்லாம்! எல்லாம் பழ
யகால, எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

கிராமமே திரும்பும் திரும்பும்
மறந்து விட்டா. கிராமத்தி
யெல்லாம்! எல்லாம் பழ
யகால, எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

கிராமமே திரும்பும் திரும்பும்
மறந்து விட்டா. கிராமத்தி
யெல்லாம்! எல்லாம் பழ
யகால, எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

கிராமமே திரும்பும் திரும்பும்
மறந்து விட்டா. கிராமத்தி
யெல்லாம்! எல்லாம் பழ
யகால, எல்லாம்
மறந்து விட்டா!

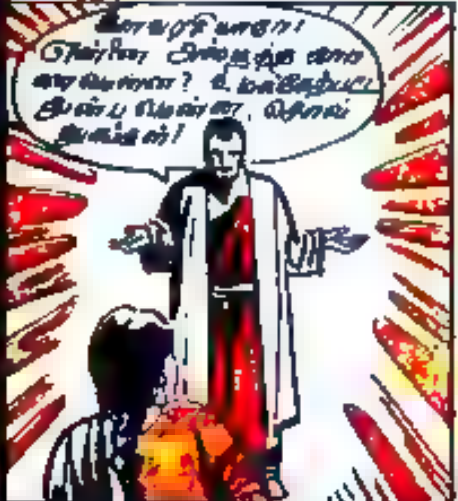

அவ்வளவு அந்த
ரஸ்சத்திக்குள் சிவனின்
பொருளாய் உயிர்நம்புமறு
நான் விசும்ப மானே.
நெருங்கி அமர்ந்தேன்
அவருடன் வீடுவருள்

மருதினா! நம் பக்கம்
நியாயத்தில் சிறந்து. உன்
நான் திறமை மகா:
உன். பயம்பலமு
வா!

நீயே அபுத்திரிக்குள்
அவரை எம்புறயாது
உயம்புத்தியைக் கொள்
மே. தான் சிவன்
அந்தச் சிறந்தவரை
அந்தப் பயன்
படுத்தியவரை
தந்தை கொடு
வந்திடுவான்

கொலரினா!
எவ்வளவு அந்தத் தான்
கொலரினா? உன் கண்ணால்
உன் பிழைகள், தெரிய
துவ்வான்!

தொன்ருகிற, உன் விசும்பப்படி
எனக்கென்று கையாண்டிருக்க
ஒத்தது விடவன். அதுவ் அவர்
நானாகவே ரஸ்சத்திக்குள்
கொலரினா! உன் கண்ணால்
உன் பிழைகள், தெரிய
துவ்வான்!

உயம்புத்தியைக் கொள்
மே. தான் சிவன்
அந்தச் சிறந்தவரை
அந்தப் பயன்
படுத்தியவரை
தந்தை கொடு
வந்திடுவான்

தொன்ருகிற, உன் விசும்பப்படி
எனக்கென்று கையாண்டிருக்க
ஒத்தது விடவன். அதுவ் அவர்
நானாகவே ரஸ்சத்திக்குள்
கொலரினா! உன் கண்ணால்
உன் பிழைகள், தெரிய
துவ்வான்!

உயம்புத்தியைக் கொள்
மே. தான் சிவன்
அந்தச் சிறந்தவரை
அந்தப் பயன்
படுத்தியவரை
தந்தை கொடு
வந்திடுவான்

யொலவாத யொலுமை

(மேற் பரத் தொட்டு)

“இஃக மிகுந்த முயற்சியை நான்
காண் என்று உனது அரை மாணிக்கமார்
குறிப்பிட்டாய், மிகவும் இரவு என்
கனி வந்தது. காலிக்ராயன் போய் விட்
பார், தனது உடல் ருத்ததாற்போலவாதத்தில்
வாழ்கிறார்? மாணிக்கமார் உணர்ந்திருந்
தார். ஆயினும் தந்தையின் மிகச்சிறிய
தனது மிகச்சிறிய என்று கருதினார் மாணிக்க
மார். எனவே, காலிக்ராயன் இஃ
காட்டிலே இஃக சென்று சிறந்த தயாரித்
துத் தீ கைத்த பிறவி இருப்பினார்.

மற்றும் பிரதானிகளுக்கும், பிணை
குப்பனுக்கும் காலிக்ராயன் இயன்ற மிகச்சிறிய
அவர்களை தான்நோக்கித்தான் கால
கழி ஏதாவது விட்டதல்லவா?” என்றார்
மாணிக்கமார்.

“ஓம், பரட்டி! காலிக்ராயன் நினை
வையே செல்லும் போய்விட்டாரு!”

“ஆனால், சிறந்தவன் அடுத்த தீயம்
கைத்து விட்டார், காலிக்ராயன் செல்லும்
போக வேண்டியதுதானே? ஆனால் ஒரு
அதிசயம் நிகழ்ந்தது. என்ன தெரியுமா?”

“என்ன நடந்தது, பரட்டி!”

“அடுத்த வருஷம் மாணிக்கமார்முடைய
தகப்பனுக்குத் திணி வந்தது. திணை
முடித்து ஒரு வருஷம் ஆகிவிட்டது.
காலிக்ராயன் போய் காலிக்ராயன் சென்ற

கல் போய் விட்டது ஒரு வருஷம் அன்று
தான் பூர்த்தியாகி இருந்தது.

மன்னர் மாணிக்கமாரும் பிணை
குப்பனும் போய் காலிக்ராயன்தான்.
காலிக்ராயன் சென்றதால் திணையும்,
காலிக்ராயன் சென்றதால் சென்ற விஷய
மும் திணையும் வரவே, அதுவே அவர்
காலிக்ராயன் விஷயமாக அமைந்தது.

‘காலிக்ராயன் சென்றபோது
ஒரு வருஷம் பூர்த்தியாகி விட்டது.
அப்பாவுக்கு அவன் வலதுகையாக
இருந்து மிகச்சிறியகை கொடுத்துக்
கொண்டு தானும் ஆனந்தமாக
இருப்பான் என்று எண்ணித்தான்’

என்றார் அரை மாணிக்கமார்.
“காலிக்ராயன் போன இஃ
கைகள் கெட்டுத்தான் இருக்கும்,
காலிக்ராயன்!” என்று ஆயோசித்த
தான் பிணைக்குப்பன்.

‘ஆனால் அப்பா அவன் ஒரு
வருஷத்துக்குத்தானே தங்கிய
அனுப்பி கொடுத்திருந்தார்!’

‘மேலும் என்னவோ அது
தான். ஆனால் காலிக்ராயன்
அவன் போனபோது அவருக்குத்

இருப்பி அனுப்ப மன்னர் இன்னமும் போய்
குக்கனார். அதனால் திரைதரையையே
அவ்வாறு தங்கிய கைத்துக் கொண்டு
இன்னித்திருந்தார்.....’ என்றார்
பிணைக்குப்பன்.

‘அப்படி இருந்து விட்டால், தனது அரை
வாய் எப்போதுமே கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்!
...பரையிலும், தந்தையின் மிகச்சிறியதான்
தனவரின் மிகச்சிறியகை இருக்கவேண்டும்,
இப்படி ஆனந்தம் சென்று கெட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்
என்று உனது!’ என்றார் மன்னர்.

‘இஃக, அரே! தனவரின் மிகச்சிறிய
தான் தந்தையின் மிகச்சிறியகை இருக்க
வேண்டும். அதுதான் உத்தமமான நேரம்
கிடைப்பது தனவரின் தந்தையின் எண்ணம்.
எனவே, வருஷம் பூர்த்தியான தங்கியை
காலிக்ராயன் உட்காட்டி என்னத இருப்பி
போய் பணித்துவிட்டார் தனவரின் அருமைத்
தந்தை. தானும் அவர் ஆனந்தம் சிறிதே
கொண்டு இருப்பி வந்து விட்டேன்!’

குறியாக வேட்டி மன்னர் மாணிக்கமார்
குக் பிணைக்குப்பனும் காலிக்ராயனும்
இருப்பி பரத்தார்தார். தாடியும் பிணை
யும் ஆன் அடைபாசம் கனிவிடுவதென
விட்டால் திணைக் கைக்க காலிக்ராயன்
நின்று கொண்டிருந்தார்.

‘அட, காலிக்ராயனா? இதென்ன அப்பா
மேலும்! எதற்கு இப்படித் தாடியும் பிணை
யும் காலிக்ராயனாகி?’ என்று வேட்டி
வரே மிகச்சிறியபுடன் மன்னர் மாணிக்க
மார் காலிக்ராயன் வரவேற்கும்,

பிச்சைக்குப்பா! உங்களை தட்டா
வாலை சுத்துவது போல் இருந்தது. "சரி
ஒழிந்தது!" என்ற நீண்டபில் யார் பாயஸ்
எப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த அவனுக்கு
பிச்சைப் பூசுவேனையில் கரடியாக இந்த
பிச்சை வந்து சேரலா வேண்டும்?
பிச்சை வந்து சேரலா? சொர்க்கத்
தூரம் பிச்சைக்குப்பா! உங்களை தட்டா

பிச்சை
தொழிலை
கூட மாறு.
அதனால் என்

பிச்சை தாடியும் பிச்சை
யும் வளர்க்கிறார்கள்.
தங்களை தந்தையர்கூட

அடிக்கடி தங்க தாடி பிச்சைவைத் துவி
விட்டுக்கொண்டு, நமது பிச்சைக்குப்பாலைப்
போல் ஒருவர் இங்கே இருந்தால் எவ்வளவு
தனிமையாகும் என்று சொல்வதுண்டு.
'அப்படியா?'

'அவர் என்னை இங்கு புறப்பட்டு வரப்
பணித்ததும், நான் போய்ப் பிச்சைக்
கூப்பனை வேண்டினாலும் அனுப்பி வைக்க
லாமா என்று கேட்டேன். அப்பொழுது அவ
ரது தாடி பிச்சைக்குள்ளிருந்து வெண்மூத்
தும் பற்கள் காத்திவிட்டுப் பிரகாசித்ததை
என்ன வென்று சொல்லுவேன்?' என்
ருவர் காளிக்கராயன் வினாமாக.

'பிச்சைக்குப்பா! என் தந்தையாரைத்
திருப்பிடித்த ஒரு வருஷமாவது நீ
சொர்க்கத்துக்குப் போகத்தான் வேண்டும்.
தாசக்டே புறப்படச் சித்தமாயிரு!' என்று
உத்தரவிட்டு விட்டார் மன்னர்.

பிச்சைக்குப்பா! என் தந்தையாரைத்
சொர்க்கத்திலிருந்து விலகி விட்டது. அவனுடைய
சந்த தாடியும் ஒங்கி விட்டது. 'சரிக்க,
மகாராஜா!' என்று சொன்னதற்கும்
விருத்து தாழ்த்த குரலில் வே
பவனைப் போலப் பேசினான்.

யாருக்குமே உயிர் பெல்லமாகத்
தானே தோன்றும்? ஆனால் இந்த
அப்பதிலிருந்து எப்படியாவது தப்ப
வேண்டும் என்று பிச்சைக்குப்பா
நாளைப்போல் போட்டுக் குழப்பிக்
கொண்டான். ஆனால் மன்னரை வலி
கண்டதே தவிர, போன உதய
மாக விலகி, பிறகுத்தே தீக்கு
தீக்கப்ப போய், தாசக்டே தீக்கு
தீக்கத்தை கண்ட போழுது,
அவன் மனம் வருந்தியது. பிச்சைத்
தூக் வித்தால், இனி யாருக்குமே
தீக்கு தீக்கக் கூடாது என்ற ஒரு
தரில் முடிவுக்கு வந்தான்.

'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம்
இல்லை' என்ற தீர்மானத்திலே
துடியாயிருந்த மன்னரோ, மறு
தான் பொழுது விடிவதை எதிர்
பார்த்திருந்தார். கண் கொட்டா
மனே இரவையுடையாக்கி விட்டார்.

மறுதான் மன்னர் மாணிக்கவா
ன் குறிப்பிட்ட வேளையில், பிச்சைக்
கூப்பன் கைதேயினான்.

'கைதயில் தீவைத்தபின் எல்
லோரும்! கைதயைத் திருப்பி

யாரைக் கொல் வேண்டும். இந்தச் சம்பிர
தாயத்தை நீண்ட காலத்துக்குக் கொள்
வதுண்டு' என்று காளிக்கராயன் எல்
லோருக்கும் திணித்திருந்தான்.

ஒரு காளிக்கராயன் பெயர்தே என்று
சொன்னால், அதைச் செய்ய முற்படுவது
தானே மனித இயல்பு? தீகூட அப்படித்
தானே? அதே போல், எல்லோருக்கும்
திருப்பிப் பார்த்த வேண்டும் என்ற ஆசை
தான். இருந்தாலும் காளிக்கராயன்
சொல்லுதானே என்பதற்காக மிகுந்த பிர
யாசையுடன் தங்கள் ஆசையை அவர்கள்
அடக்கிக் கொண்டார்கள்.

ஆனால் அப்படிச் சொன்ன காளிக்க
ராயன், தான் மட்டும் கொஞ்சதூரம் வந்த
தும் திருப்பிப் பார்த்தான். மன்னர் மூதற்
கொண்டு எல்லோரும் 'நீ மட்டும் ஏன்

அகையம்

திரும்பிப் பார்க்கிறாயா? என்று கூறிக் காலிங்கராயன் பார்த்த திண்ணையப் பாரக் கத் தொடங்கி விட்டான்.

தூரத்தில் ஒரு உருவம் தன் தெழிக்க வேலமாக ஒடிக்கொண்டிருந்தது தெரிந்தது. அது பிச்சைக்கும்பன் தான் என் பதும் எல்லோருக்கும் புலனாகிவிட்டது.

“இவ்மேல் அவன் இந்த ராஜ்யத்துக்குத் திரும்பி வரமாட்டான்! என்னைப் போல் கெட்டிக்காரனாக இருந்தால், திரும்பவும் இந்த ராஜ்யத்துக்கு வரவே ஏத்யாடு செய் திருப்பான். பொருளாய்விடத் தெரிகிறதே தவிர, புத்தி எங்கே இருக்கிறது? கவனம் அரண்மனை உத்தியோகத்தை விட்டுப் பாவம், எங்கெங்கெல்லாம் போய்க் கடி ட்டுபவர் போகிறானா?” என்று அது திரும்பட்டான் காலிங்கராயன்.

“ஆமாம், நீ என்ன செய்தாய்?” என்று ஆவல் பொங்கக் கேட்டார் மன்னார்.

“நான் விட்டுக்குப் போய் ஸ்தலவை உடைத் துக் கொண்டு போனேன் செய்தேன். ஒரு உபாயம் தென்பட்டது. இரவுக்கிரவே, என் அந்தரங்கத் தோழர்களைக் கொண்டு, என்னைச் சிதைப்பதும் இடத்துக்கும் கீழே ஒரு ரகசியக் கரங்கம் தோண்டிச் செய்தேன். நீ எவ்விததும், அதன் வழியே வெளிவெறி

ஒரு வகுஷம் ஆனத்தொகை ஊர் எந்தி னென். உங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற் காகவும், என்னைப் பிரர் அடையாளம் கண்டு போள்ளாமல் இருப்பதற்காகவும் தாடி வளர்த்தேன். அதோடு ஒரே கல்லில் இரண்டு மாக்காய் என்பதுபோல், எனக்குத் தீங்கு செய்ய நினைத்தவனையும் விரட்ட வழி கண்டு பிடித்தேன்! என் திட்டம் எப்படி?” என்றான் காலிங்கராயன்.

அதைக் கேட்டதும், அரசர் அயர்ந்து போய்விட்டார். கூடியிருந்தோர் அவனது புத்திரசலித்தனத்தை வியந்தனர்.

பொருளாய் பட்டதனால் பிச்சைக் குப்பன் தூக்கடி விட்டு, ஒய்யப்பயாடு விட்டது. இப்பொழுது தெரிகிறதா, மரகராமர் பொருளாய் பொலிவாது என்பது?” என்றான் பாட்டி.

“என் பாட்டிக்கு நல்ல விளக்கம் கொடுத்து விட்டாயே, பாட்டி!... ஏன் பாட்டி, இந்தக் கதை நீ இங்கு வட்டினதா?” என்று கேட்டான் மரகராமன்.

“இல்லையடா, கண்ணா! என் பாட்டி எனக்குச் சொன்னான். அவளுக்குப் பாட்டி அவளுக்குச் சொல்லியிருப்பான். இப்படியே கன்ன மறம்பரையாக வந்த கதை இது!” என்று கூறிக் கித்தவன் பாடேறிய் பாட்டி.

**உங்கள் குழந்தையின்
மகிழ்ச்சிக்கும் ஜீரணசக்திக்கும்**

கிரைப் ஸிரப்

கிணற்பிச்சை குழந்தை போல் திரவம்

எடி உயிர்வை, மந்தம், மந்தம் புகழ்ப்பாட்டுதல் ஆகிய வற்றின் ஏற்பாடு உபயோகம் அதிகமாகக் கொடுக்கிறது!

SPENCER & CO., LTD.

MADRAS, BOMBAY, CALCUTTA, DELHI & BRANCHES

ஹாக்கீ வீரர் தயாநாத்

இராமாவணத்தின் ராமரும் லக்ஷ்மணரும் இணைபிரிவாத சோதாரர்களென்று புழங்குபவர்கள்கள். அந்நேரம் ஹாக்கி உலகில் இரு தயாநாதரும் அவரது சகோதரர் திரு குப் பிங்கும் இராமலக்ஷ்மணர்களாகத் திகழ் வுள்ளனர். இருவருமே தங்களது அபாரமான ஆட்டத் திறமையினால் மக்களின் உதவக் களில் திரைதர இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

"ஹாக்கி ராணி லக்ஷ்மியை நோக்கிய புலகையிழ பூயிடுவோ பிறத்தவம்" என்று சொல்லிப் பெருமையுட்குக் கொண்டார் மேஜர் தயாநாத். அதிதரம் அவருக்கு எத்தனை ஆஸ்தம்!

அவர் சாணுவத்தில் முப்பத்தி நான்கு வருஷங்கள் சேவை செய்து, மேஜர் பதவிக்கு உயர்ந்தவர். 1938-ம் வருஷம் திப்யூவென்று ஆன்ட்ரோனியாவில் திகழ்ந்த ஹாக்கி விளையாட்டுப் போட்டியில் இந்திய சாணுவக் கட்டுக்குப் பெரும் வெற்றி தேடித் தந்தார். 1938-ம் வருஷத்திலிருந்து அவர் இந்திய ஹாக்கி போஷ்டுக்குத் தலைமையானார். ஒவ்வொரு ஹாக்கிப் போட்டியிலும் இந்தியா வெற்றி பெற வழியோகிறார். அவ்வாட்டியார் திரு தயாநாத் தான். அதிதரப்படிமான ஆட்ட வகையையாகக் கண்டு முக்கிய மேல் விளையாட்டை விபந்தவர். தயாநாத் தான் மட்டும்

தான் பத்து வருஷம், தயாநாத் மதந்தது. குதித்துப் பாய்ந்து, எதிரிக் கட்டுவோ போதுக்குப் புதுத்து கரும் அதுபுத்தகத்தைக் கண்டு, "ஹாக்கிவிளையாட்டில் இவர் ஒரு மந்திரவாதியாக!" என்று புழங்குகிறார்கள். இந்திய சர்க்காரும் 1938-ம் வருஷம் 'பத்மபூஷன்' என்ற விருதை வெற்றி வீரருக்கு வழங்கிப் பாராட்டினார்.

1948-ம் வருஷம் தயாநாத் ஹாக்கி விளையாட்டுப் பந்தயங்களில் கலந்து கொள்வதிலிருந்து ஒய்வுபெறுகிறார் என்று சொட்டும் ஹாக்கி ரசிகர்கள் துக்க உலகில் குழந்தைகள். குழந்தைகள், மேல் ஆட்ட தீபம் போல் உடம்புப் பிரகாசிக்கும் திரு தயாநாத் தான் விளையாட்டுத்

திறமை அதற்குப் பிறகு குடத்து கிணக்குப் போகாதி விடுமே என்று கவனிப்பாட்டனர். ஆளுக திரு தயாநாத் விளையாட்டு அரங்கத்திலிருந்து ஒய்வுபெற்றிருந்தே தவிர, ஹாக்கி விளையாட்டு உலகமகிட்டுப் போய்விடவில்லை.

"வரம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இன்பவயல்" என்பது போலத் தமது திறமையையும் அனுபவத்தையும் பல வருஷகால ஹாக்கி வீரர்களின் உருவாக்குவதில் அவர் ஈடுபடுத்தி வருகிறார். ஹாக்கி விளையாட்டில் இந்தியர்கள் என்றும் உலகில் முழுதுடா மகாராஜத் திகழ் கொண்டும் என்ற ஆசை அவர் உணர்ந்ததில் அளவு உடந்திருக்கிறது. தமது சகோதரர் திரு குப் பிங்கு உட்குதல்க் குதலினால் குவாஸி பீக் கிண்கை பெற்றுமரும்போது, அவரது அருகிலிருக்க வேண்டியவர், இந்தியாவில் ஹாக்கி விளையாட்டில் தரமும் பெருமையும் குதலிடக் கட்டாதே பெண்பந்தகாலைப் பல விளையாட்டுக்காரர்களுக்குப் பரிதரிப்பதில் தமே கவனம் செலுத்தி வருகிறார். சகோதர பாரததலிட விளையாட்டிலுள்ள ஈடுபாடு, மேம்பட்டு திறந்தே தெரிந்ததல்லவா!

சென்னை நகரசபை கட்டிடமும் கமதாநாத் தன் இந்திய ஹாக்கி பெட்டிரேஷனின் ஆதரவில் இந்தப் பரிதரி தலடபெற்று வருகிறது. சென்னையில் குப்பது விளையாட்டுக் கங்கையில்

கிறுத்து போதுக்கிபெடுத்ததன் பது விளையாட்டுக் கிண்கை இடிக் கலந்து கொள்கிறார்கள். "சித்திரமும் கரும் பழக்கம், செத்தமில்லும் தாய்பழக்கம்" என்பது போல் விளையாட்டுக் கிண்கை இடைபாடு பரிதரிவாதும், கங்கத்ததாலும் மேருசென்று என்ற உணர்மையை உணர்ந்து திரு தயாநாத், அவர்களுக்குப் போதித்து வருகிறார்.

"தான் உயிரோடுக்கும் கலந்துகலந்து இந்தியா தான் பெற்ற உலக முதன்மை கந்தா எத்தகத்த தோக்கியுருது காய் பாரதி வர கொண்டும்" என்று உணர்ச்சிபுடம் திரு தயாநாத் கறினார். "இந்தியாவில் பெருமையை என்னும் திரோட்டு கோம்" என்று பிரதிக்ஷு செய்க் கொண்டு விளையாட்டுக் காரர்கள் திரோமால் பரிதரி கில் ஈடுபட கொண்டும்.

—குன்றமகி

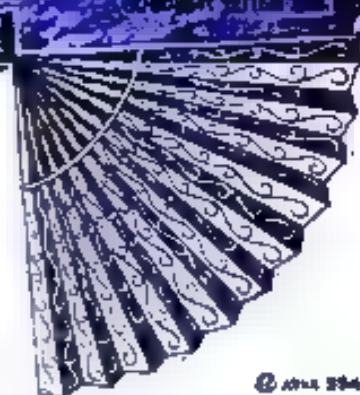

அழகுக்கும் அழகு செய்ய...

மொமி ஸ்டோ
&
பவுடர்

© 1964 AVRA

இலங்கையில் கிடைக்கும்: AVRA Ltd., Colombo

செய்துரை விவரம்:—81-73 கிட்டத்தட்ட "இதர விருந்து"
செய்துரை விவரம்:—81-73 கிட்டத்தட்ட "இதர விருந்து"

~ ஆர். என். குமாரசாமி ~

அப்பாலும், புது அம்மாவுக்குப் பாட்டிக்கு நாமல்வாரம் சொந்தார். பாட்டியின் குலம், 'ஜிப்பி'யின் குலம்போல் ஆகிவிட்டது. 'தக்கிரிப் பீண்டோ' ஆளுப் வயிடுவெயி அம்மாணை உருட்டிவிட்ட உணக்கு ஆடிக்கூடும் அம்மா மெடவாது. அவள் உன் சித்தி. உன் அம்மா மத்தாவதற்கு ஆள் வந்தாவிட்டாள். 'அரி' என்று கத்திய பாட்டி என்னைக் கட்டிக் கொண்டு 'ஓ'வென்று பயமாக அழ தான். எனக்கும் அழவை வந்து விட்டது. அப்பா ரொம்பம் கோபமாக இருந்தார். பக்கத்தில் நின்று என் புது அம்மாணை-இங்கே, இங்கே-என் சித்தியைப் பார்த்தேன். என் உடம்பு நடுக்கியது. 'ஐயோ! இதை இரும் போ! நான் ஏதிக் கொண்டுடன்?' 'அம்' என்று கத்திக் கொண்டு, பாட்டியின் மடியில் குத வதம் புதைத்தது! கொண்டுடன்.

ஒருவருக்குப் தெரிந்த கொஞ்சு வாரன். 'அவன் ஏதாவது சொன்னால், நி தங்குத ஏறித்தது செலி கிடு' என்று பாட்டி கைதவதம் தின்புண்டம் தருவான். இல் சொரு நான் பாட்டியின் கெல்லிலைப் கொளுக்காமல் நானே சித்தியின் மேல் ஏதாவது குத்தித்தது ஏதும் புனர் சொன்ன வதம் உண்டு.

சித்தியும் நாய்க்காக குழந்தைதானாம். ஆளுக் அழகுக்குச் சித்தியை வரக்கிண்பாடும். என் சித்தி மிக நல்லதுக் கைம்பாள். அவன் செல்லும் வயலுப்பாது நான் குலியாச இருக் கும். ஒரு உட்குருமென் எனக்குக் கொடுக்க மாட்டான். செட்டாக் உடம்புக்கு ஆளது என்பான். வஞ்சிக்காரி. நான் குத்தான் பிணிக்நானே! நன் பிணிக்நானே! கொடுக் காய்க் இருப்பானா! அவன் என்வென, 'ஏமணி, ஏமணி' என்று பிணியாக இருப்பது போக்தான் இருக்கிறார். அவ்வளவும் அம்மாணை ஏமா ததும் போரும் வேறும் என்று எனக்குத் தெரியாதா, என்வ?

நான் செல்லவாழ்க் விட்டேன். எட்டாம் வகுப்பில் படிக்க வந்து விட்டேன். நான் இப்பொழுதெல்லாம் சித்தியை எட்டியம்

செல்லுகே இக்கம். அவன் மட் டும் 'ஏமணி, ஏமணி' என்று இது எப்படி? என்று ஏதாவது பேசுக்க கொடுப்பான். நான் விளையாடும் பதிக் சொக்கி

விட்டுப் போய் கிற வேன். அதற்காக அப்பா என்னைக் கண்டிப்பது உண்டு. ஆளுக் சித்தி. 'அம்' கத்தானே. 'அம்!' என்று குதிக் கிறவான்.

குழந்தை பிறக்க விக்கியென் என்று சித்

பாட்டி அங்கே நன் விட்டுக்குப் போய் விட் டான். அதன் பின் அவர் கள் யாரும் என்னைக் விட் கிற வஞ்சுகே விக்கி. நான் மட்டும் பக்கிக் கடம் போனும் போது திணம் பாட்டி விட்டுக்குப் போகாமல் இருக்கமாட் டேன். பாட்டி தின்புண் டம் கொடுப்பான். மாமா அட்டான் விளையுபார். சித் தி அத்தானா, எத்தானா, திணம் என் பாடுபோட்டானா என்று என்னைக் குதவித்தது

நித்திரை குறை. 'ரமணி, நீ என்னை அப்பா என்று கூப்பிட்டாய். என் வயிற்றில்தான் குழம்பிறக்கக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. உன்னை நான் பெற்ற குழந்தைவளாகத்தானே நினைக்கிறேன். அம்மா என்று கூப்பிட்டால்' என்றான். அவன் வள்கலையில் நீர் ததும்பிப் பசுபளக்கும்.

நான் சற்று எடுப்பாகவோ, 'நீ எப்படி என் அம்மா ஆளுமடியும்? மாந்தருந்தாய் பெற்ற தாய் ஆவாளா? என் அம்மா செத்துப்போய் விட்டாள். அதோ அவந்தாய் என் அம்மா' என்று கைகிப் மாட்டியிருக்கும் புதைப் பட்டைத் தட்டைக் காட்டிவிட்டு ஒருவரை.

அவரையே படுத்தித் தூக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் நினைத்திருந்த என் அப்பா, கோபத்துடன் வெளி வருவதைக் கண்டதும் நடுங்குகி விட்டேன். நித்திரைக்கு வந்து தடுத்த விட்டான். நான் பக்கிவிட்டதற்கு ஓட்டம் பிடித்தேன்.

நாளைத் தாட்கள் வழித்துப் பாட்டி. 'என் ரமணி, உனக்கு ஒரு பக்காளி வீதக் கணம் என்று அந்தக் கடன் கார நாளை அரண் பிரதட்சினம் செய்கிறார்களே! தெரியுமா?' என்றான்.

நித்திரைக்குப் போவதும், விரதம் இருப்பதும் அதிகரித்திருந்தன. வேலை செய்த நேரம் போகப் பூஜையுறையிலேயே அவன் அடைந்த மெத்தான்.

நித்திரைக்கு குழந்தை பிறப்பதா என்ற எரிச்சல் ஓர் புறம். இன்னொரு புறம் எவ்வெடு விடையாட ஒரு தம்பியோ, தங்கையோ வேண்டும் போகிறதென. தம்பியை அடிப் போன்; அதனாரைச் செல்வென். இரண்டு பேரும் விடையாடலாம்; படிக்கலாம். எனக்கு என்னவென்கலாமோ மனக்கொட்டலன். தம்பியை எடுத்துக்கொள்ள என் கைகள் ஓடித்தன. நான் போகும் இடமெல்லாம் தம்பியை அழைத்துப்போக ஆவரணப்பட்டேன்.

நித்திரைக்கு வேலை செய்ய முடியவில்லை. உதவிக்கு யாராவது இருந்தால் அம்மா இவ்வியே! வேலைக்காரர்கள் உதவிப்புடன் மென்னை விட்டு வேலைகளைச் செய்வார்கள்.

அன்று வளக்கம் வந்து படுத்த விட்டான். டாக்டர்மார் வந்தான். நித்திரைக்கு குழந்தை பிறக்கப் போகிறதாம். நியாயமே சந்தோஷத்தான் குழித்தேன். குடிப் போய் மாட்டியிடம் கொண்டு. 'குழைவியோ! தெய்வம் உட அவன் பக்கம் இருக்கிறதே! குழந்தை பிறந்து விட்டால் உனக்கு

அவர் பதில்!

குயில்து:—ஊர்! எங்கு ஒரு
 ஊரில் இருக்கிறது?

மனோஜி:—ஊர், ஊர்! ஊர்
 ஊர்தான் ஒரு ஊர். ஊர்
 ஊர்! ஊர்! ஊர்! ஊர்!

குயில்து:—ஊர்! எங்கு ஒரு
 ஊர்!

மனோஜி:—ஊர்! ஊர்! ஊர்! ஊர்!
 ஊர்! ஊர்! ஊர்! ஊர்!

குயில்து:—ஊர்! ஊர்! ஊர்!
 ஊர்! ஊர்! ஊர்! ஊர்!

ਉਲਟਾਂਗ :— ਸਾਹਿਬ ! ਜਦੋਂ ਅੱਖ
ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ
ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕ !

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து
15 ஆண்டுகளுக்கு
வருமான வரியில்லாத
வருமானம் பெறலாம்
நீங்கள்...

உதாரணமாக :

ரூபாய் 5,650 செலுத்திலும் 15 ஆண்டு வரைக்கும் வரம் ஒன்றுக்கு
ரூ. 50 வரம் திருப்பக் கிடைக்கிறது உங்களுக்கு.

15-ஆண்டு வருடாந்தர சர்டிபிகேட்டுகள் (இரண்டாம் வரிசை)

அரசாங்க கஜானாக் கொடுக்கல்-வாய்கல்
தடத்துகிற இந்திய ஸ்டேட் பாங்கியின் கிளை
களிலும், ஐதாபாத் ஸ்டேட் பாங்கி, மைசூர்
பாங்கி (லிமிடெட்), அரசாங்க கஜானா, பொதுக்
கடன் மன்றங்கள், தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம்
ஆகியவற்றிலும் மேற்கண்ட சர்டிபிகேட்டுகளில்
எளிதாக முதலீடு செய்ய வசதி செய்து தரப்
படும்.

தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம்

1954/55

இன்பான கண்ணாக்கு

அன்பான கண்ணாக்கு.

கண்ணா பாய் பா எழுதியது. அது பாதுகா கண்ணா பாய் பா எழுதியது பாய்க்கிறா? தான் பிறந்த பத்தாய் தான் தொட்டியிலே போனும் பொழுது என் அன்பா இருக்கிறேன், அவன்

அன்பாபாடு புதிதாக தாக்கீது பெயராக இருக்க வேண்டும் என்று, 'ஏன் பாய்' என்று பெயர் வைத்தான். அப்பாவுக்கும் பெயரைப் பற்றிப்பெயராய் வைக்கிறேன், என்னாருக்கும் ஓர் கணக்காக அதுக வயசுமட்டுப் 'ஏன் பாய்' என்பான். அப்பறம் 'ஏன்டா மண்டு' என்று பதிலிடுக வயதுவரை வுப் பிறகுதான், அந்தவயப்பறம் 'ஏ தந்தினை' என்று பெயர் வைத்ததிறுதான். அப்போது அப்பா என்னை 'ஏன் பாய்' என்றுதான் வுப்பிடு திருர், என்னை பாட்டிக்கு இடுதெய்யம் ஒன்றும் பிடிக்க விக்கி, அப்பாக்க 'கண்ணா' என்று பெயர் வை என்று உத்தரவு போட்டு விட்டான். உன் அன்னு பராமாபுமே, அதே போல என்னை ஒரு அன்னு தயாராய் இருக்கிறேன், அவன் ஒரு தான் அன்பாபாடு 'கண்ணா பாய்' என்று அன்பாயும் மற்று கொஞ்சு ஆரம்பித்து விட்டான். அன்னதக் ஓர் கேட்ட அந்தப் பெயர் என் பண்ணியே பதிலுக் கொள்க, அதுதான் பராமாபு 'உன் பெயர் என்னடா?' என்று கேட்டான் டக் கொண்டு 'கண்ணா பாய்' என்றுதான் சொல்லுகிறேன்.

"ஏன்டா, என்னு நீ சொப்பக் கணு பாயி! பாட்டி உன்னைப் பத்திக் கை கை வரைக் கொண்டுதான், தான் தாங்கியேனும் என்பதற்காகப் பாட்டி கை கொண்டு

கை, கைபிடுக தான் கொட்டக் கொட்ட குதிக்கிறே இருப் பெர், பாட்டி வாயிலே கொம்புத்ததுகட்ட தெரியாமல் கை வாய் பாதியிலே விட்டு விட்டு 'ஆ' என்று தாங்குவான்...கத்து... என்ன சொன்னேன்? நீ கணு புன்னு சொன்னேன், இக்கியா? என்னும் உனக்கும் இதுமே சொம்பு ஒத்துமையடா, தானும் கணுபுத்தான், என் அப்பா சொல்லுவார், 'அட்டக் கையா எரு குழந்தை பிறந்திருக்கு' என்று, அப்பாவுட எப்பொழுது பார்த்தாலும் என்மேலே கொய்த திக் கொள்ளான், 'ஏன்டா, நீயும் கணுபுத்தானே? ஆனால் உன்னை மட்டும் நீயேமேலேயான் என், காரியமென்னான், அப்பா இப்படி என்று பத்தி பராமாபாக அதுமே என்னைப் புழங்குகிறேன், என்னை மட்டும் ஏன்டா நீட்ட லும? நீயும் குழந்தை, தானும் குழந்தைதானே!

பராமாய் உன்னைக் கணுபு, கணுபு என்று பரிசாகப் சொன்னாலும், நீ பரிசாகவிட்டப் புனர் பண்ணுவாயாய், அப்போ பரிசாகத் பராமாயித் திட்டினான், இப்படி குரதான் எழுதி வைத்திருக்கிறேர்! அன தப்

படித்தபிறகாவது என்எய்யாவுக்குத் தெரிய வேண்டாமா? என்என்னு தயாராய் என்னைப் பரிசாகப் பண்ணும், என்எய்யா என்னுப் பரிசுக் கொடுவான் மாட்டாடா, ஏன்டா, என்னு! உன்எய்யா உனக்கும் பரிசுக் கொடுப்பான் நீ என்னடா மத்திரம் கொட்டாய்?

என்னக் குழந்தையா விருக்கும் பொழுது ஒரு தான் தான் படுத்தக் கொண்டிருந்தேன், அப்பொழுது என்ன ஆக, தெரியுமா?, ஒரு பெயிலைக் வந்தான், அனக்கு கொண்டையும், குழங்கியும் இயை, பாக்கக் கிண்கியை! அவன் என்னைத் தாக்கிக் கொண்டான், என்னை சொப்பாயும் பையாயும் போய்விட்டது, அய்யாவோ என்எய்யாவையே இருந்தான், என்னை ஒரு சந்திரைக் வந்து விட்டது, ஒருபெயை இவனும் ஒரு புதலியோ? அய்யாவை தான், 'மட்டென்று அவன் மார்கியே ஒரு கை விட்டேன், பார்க்! அவன் 'துயேர், அய்யா!' என்றுமார்வாய் பிடித்துக்கொண்டு உட்கார்த்து விட்டான், அவன் சத்தத்தக் கேட்டு அய்யா ஓடி வந்தான், இத்தப் புதலி வந்து என்எய்யாத்ரு, அய்யா என்னைத் தாக்கிக் கொஞ்சித் திருக்கடி கழிப்பான் என்று சந்திரையோ அய்யாவைப் பார்த்தேன், அய்யா என்ன செய்தான், தெரியுமா? 'மட்டபார்க்' என்று நுதுகியே ஒரு அடிவந்து

எவ்வ.ராங்கநாயகி

நாக்: அப்பதம்
"எங்கே இருந்த
நாக் இப்படி ஒரு
தூக்கமூலம் பிறந்
தாயோ? என்னெவர்
விட்டு மாமி வந்து
ஆகையோடு தங்கி
னும் இப்படி பா
க உதத்தி தது?"
என்று இன்னொரு
அடி கொடுக்க எந்
தாக், என்னெவர்
விட்டு மாமிவய

உதத்திக்கட்டாது என்று நாக் கண்
டுக்கு? நாக்: "ஆகா... பெரியாக
அடி ஆரம்பித்த விட்டேன். அம்மா
பயந்துவிட்டாக். ஏன்னென்று நாக்
அடி ஆரம்பித்தாக் சேகிரமாய்
எனவயலுடமாட்டேன் என்று அம்மா
வுக்கு தெரியும். என்னவந்துமே
நடக்கிற அநியாயத்தைப் பார்த்துக்
கொள். நீ பூதநியை உதத்தத்தத்
காத என்னொரும உங்கிப் பழுகி
னாக். என்னை மட்டும் அக்கி
னாக். நாகம் மாதிப் போகும்.
என்னு, நாகம் மாதிப் போகும்!

உன் உதத்தைக் கேட்டுக் கேட்டு
உங்கிப் போவ இருக்க வேண்டும்
என்று எனக்கு சொல்ப ஆகை. நீ
பெரும்பெரும் திருநெல்வாயோடு?
தஞ்சாவூர் கோபால பாகவதர் இருக்
கிறாரே. தெரியுமா? அதுநாளைட்டா
என்னை விட்டுக்கு எடுத்த விட்டோ
மூலத்தை குட்டி போகப் பெத்தி
யோடு இருக்கிறாரே. உங்கிப்பத்தி
ஏமாநியாக உபயோகம் பண்ணு
வாரே, அவந்தாக்!

உபயோகம் கேட்டுக் கொண்டு
என்னைமே சில சிவன்களையும் தவிர,
மற்றவர்களைக்கூட ராஜ்யம் அடி
ஆடி விடுத்த தாக்குதலாகியே, அது
போல் தாக்கி விட்ட ஆரம்பித்த
விடுவார்களாக். சிலர் தஞ்சாவூர்
பொய்கை மாதிர் ஆகுவார்கள்.
பாகவதர் என்ன சொல்வார், தெரி
யுமா? என்னொரும விழித்துக்
கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக நடு
நடுக்கியே 'கோவித்த நாம சங்கீரத்
தனம்' போடுவார். என்னொரும
'கோவித்தா, கோ-வித்தா' என்று
சொல்லுவார்கள். ஆனால் முதல்
கோவித்தாவினே விழித்துக்கொண்டு
விட்டு, இரண்டாவது கோவித்தா
வினே தாக்கிப் போய் விடுவார்கள்.

இரு...என்னயோ எழுத வந்து
என்னயோ எழுதிக்கொண்டு போகி
தேனே! என்னை பாட்டி. அம்மா

பென் ஆர்டன் (Pens. Arden) கோவை

★

கோவை

அன்முதா இயேட்டரில்

11-3-58 முதல் 15-3-58 வரைய

தொடர் இரவு 10 மணிக்கு

டி. கே. எஸ். சேனாதரர்களின்

இராஜராஜசோழன்

ஒப்பந்த சந்திர நாடகம்

★

16-3-58 மாலை 6-30 மணிக்கு

ஒளையயார்

திரை கட்டணம்: ரூ. 6, 4, 2, 1

சொல் செய் போல் நெ. 582
(தொடரம் தொடர் 2 கட்டிதல்)

படை சிரங்கு

RECIPE

முதலிய சர்க்கரிப்பொருள்கள்

லிச்சென்ஸா

உபயோகப்படுத்தல்

RECIPE

அடிக்கடி தடவிக்கொள்ளுங்கள்
எல்லாம் வலிக்கு

விசை உருவாக்கப்பட்டது

மகாராஜா உருவாக்கப்பட்டது விசை
54, பெருங்குடி தெரு, கோலம்பு

இவ்வாறு உபயோகப்படுத்தினால் சொல்
வந்த விஷயத்தை உடனே சொல்லு
வழக்கம் எனக்குப் போய்விட்டது. வளவ
வென்று வந்தி விட்டதுப் பேசின பழக்
கம் வந்து விட்டது... வந்து... அந்த பா
வதர், தீவிரமாக குழந்தையிலே செய்த வி
காரம் பற்றிவெல்லாம் வர்ணிப்பார். நான்க
ளும் வளவல்லவாகக் கேட்போம். நல்ல
விஷயமாகவும் பலபடா நீ! வெண்ணெய்
நிறும் படவந்ததைப் பற்றி ஒருநாள் அவர்
வர்ணித்ததும், என் நாகிலே தலம் வந்தி
விட்டது. வெண்ணெய் வாயிலே போட்டுக்
கொள்வதுபோல என் மனம் கற்பனை பண்ணி
யது; என் மனம் பக்கத்திலிருந்து ஒரு பிடி
மண்ணை வெண்ணெயாக என்னை அள்ளி
வாயில் போட்டுக் கொண்டது.

'இவ்விடம் மண்ணை நிரப்புவே, மண்ணைத்
நிரப்புவே' என்று அம்மா கொடுத்த பூசை
இருக்கிறதே. இதைக்கு நிரைத்தாலும்
பயமா இருக்கிறது. நீ நிரைப்போவது. உன்
அம்மா பார்த்துவிட்டு உன்னை தெய்வமாக
எண்ணிப் பூசை செய்தாளாம். ஆனால் என்
அம்மா... ஆமாம், இரண்டு பேரும் பண்ணிய
தாலும் பூசைதானே?

இவ்வேறு நான் என்ன ஆச்சு. தெரியுமா?
என் பாய் தவிர கடைத்து கொண்டிருந்
தான். 'மொழி மொழி' என்று வெறுப்பான
மேலே வெண்ணெய் மிதந்துகொண்டு வந்
தது. அதை அப்படியே எடுத்து என் பாய்
உதிரிலே வைத்ததைப்பார்த்தேன். எனக்கு
நாகிலிருந்து நீர், வெண்ணெய் மாநிலி
உருகிக் கொட்டியது. பாய்மே அதை
இடத்தை விட்டு நகரவில்லை.

கொஞ்சமே கழித்துப் பாய்மேலிருந்து
'கரிபு' என்று சத்தம் வந்தது. பாய்
தனக்கு அரம்பித்து விட்டான். அம்மாவும்
மாதர் சங்கத்துக்குப் போய் விட்டான்.
அப்பா தனக்குவந்தது ஆயிஸ்-க்குப் போய்
விட்டான். இதைதான் எல்லாம் என்று உதிரிலே
நிரைத்த வெண்ணெயைக் கவனிக்கச் செய்வத்
நீர்மணித்து. வெண்ணெய் எல்லாவற்றைக்குப்
போனேன். எட்டி எட்டிய பார்த்தேன்!
எட்டவில்லை. நீ ஏறினப்போல் ஒரு வய
லாக் குளிய வைத்து ஏறலாம் என்று பார்த்
தனம். அடுத்த விட்டு வாரதர்கள்—, எதிரி
விட்டுக் குருகுளம் இவை ரொம்ப ரொம்பப்
பொங்காதவை. உதவிக்கு வராதவை.
'மாமி! உன் விட்டுக் கண்ணை வெண்
னெய் நிரைக்கும்' என்று சொல் சொல்லி
எனக்கு அடி வாரி வைத்து விடுவார்கள்.
அதோடு, இருக்கிற வெண்ணெயோ எனக்குத்
தான் சரியாக இருக்கும். உன்னுடைய
காவத்தைப்போல் எட்டி எட்டியாக இப்
போது வெண்ணெய்க்கு என்னை போலி
தது? என்மாம் பவுடர் மாணவிறதே?

அதனால்தான் நான் ஏதாவது நத்திரம்செய்வத்
நீர்மணித்தேன். எனக்குப் பாய்மே முதல்
நாள் சில கொடுத்திருந்தான். என் உடைத்
தாலும் உடையும். ரொட் இன்னிச் சிறு
போட்டாக் கூட. அந்தச் சில உடையாது.
அத்தனை வெட்டியப் பண்டம். அதை எடுத்து
உதிரைக் குறி வைத்தேன். 'என்', 'விக்'
சத்தம்நான் கேட்டது. பார்த்திரம் பொத்த
வாணவில்லை. மேலும் வெண்ணெய் எட்டிய

பார்ச்சுவிலியை. அப்பிறந்தால் எனக்கு என் டுடத்தனம் புரிந்தது. மோர் பாத்நிரம் எவரவிலியர் பாத்நிரம். நீ கல்வாவே தகக்கி ணுக்கட நகக்காது; உடையாது. அம்மாவும் பாட்டியும் சண்டை போடும்போதுகூட அது உடையாவும் தகக்காமல் இருக்கிறதென்றால் பார்த்துக் கொள்.

அட கடவுளே! நான் நின்றுகொண்டு இருக் தும்போதே, 'என் னிலி' சத்தத்தைக் கேட்டுப் பாட்டி எழுந்த வந்துவிட்டாள். எனக்கு ஒரே பயமாகப் போய்விட்டது. கீழே சேடை உருண்டு விடத்தது. உறி ஆடித் தொண்டு இருத்தது. 'ஏன்டா பயலே, இப்பொழுதே பீடித்துத் திருட்டு புத்தி வந்துவிட்டதா?' என்று கையை ஒங்கினேன். 'ஐயோ, அடிக்காதே, பாட்டி! மோர் பாத் நிரத்துக்கு மேலே எழும்புமாநி இருத்தது. அதற்காகச் சேடையைப் போட்டு விட்டே யேன்' என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு ஓட்டம் பிடித்தேன். பார்! வாசலில் வெளிக்கம்பியிலே போய் முட்டிக்கொண்டபயிந்தான் 'நித்தேன்'.

இந்த வெண்ணெய் சாப்பிடுவதற்கு எனக்கு இன்னொரு யோசனை தோன்றியது. நேராக அத்தத் தஞ்சாவூர் பாகவதர் வீட் டுக்குப் போனேன். புத்தகம் படித்துக்கொண் டிருந்தார் அவர். ராத்திரி உபவ்யாசத்திலே எல்லா விஷயங்களையும் சொல்லுமே! 'மாமா, அத்த மாமா கண்ணியப் பத்தி நீக்கசொல்கிறதெல்லாம் ரொம்ப நல்லபுக்கு கிறது' என்றேன். அடவுளே முகத்துக்கு மயங்கும் பொழுது அவர் எம்மாத்திரம்? அத்த மாமா உன்னைப் பத்தி இன்னும் கதை வெக்காம் அளந்தார். அது மட்டுமில்லை, நான் இத்தப் புத்தகம் படித்திருக்கிறேன், அத்தப் புத்தகம் படித்திருக்கிறேன் என்று தன்னைப் பற்றியும் கதைவெக்காம் அளந் தார். இதுதான் சமயம் என்று 'மாமா, என்னை விட்டியே மருத்துக்கு வெண்ணெய் வேணுமாம். வாங்கிக்கொண்டு வரச்சொல் னார்கள்' என்றேன். அக்களவுதான், மூக்குக் கண்ணாடிக்கு மேலே அவருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. 'தடி ராக்கல், உக்க விட் டியே நிரம் வெண்ணெய்எடுக்கிறது எனக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறாயா?' என்று கொம்பைத் தூக்கிக் கொண்டார். ரெக் வெகத்திலே வீட்டுக்கு ஓடி வந்து, சமர்த்தப் பின்னியாகப் பாட்டியின் அருகில் படுத்துக் கொண்டு விட்டேன்.

என்மோர் விட்டியும் நீ வெண்ணெய் திருடி னாய். அப்படியும் அதைப் பாம்பு வில்லு என்று என்னொரும் சொக்கினார்கள். நான் நியாய மாகக் கேட்டால் கூட என்மோரும் என்னை அடிக்க வந்துவிடுகிறார்கள். யேன் கண்ணா! ஏன்டா இந்த ஓரவாழ்ச்சி?

கண்ணா! அன்றைக்கு ஒரு நான் வேடிக்கை நடத்தினேன். அம்மாவின் என்னைப் பத்தி எம் மோரும் புறம் பண்ணினார்கள். 'இத்தச் சனியன் ஆயின் அகறாலை எதற்கு விடு கிறது? மேனனுமே இருக்கிற காதெத்தை வெல்லாம் பிழிக்கிறது!' என்றார் அப்பா. 'ஏ அம்மா, உன் செவ்வக் குற்றத்தை உன் விட்டுமே கவர்க்கினா. நான் பார்த்ததைப் படிக்க வேணும். பெருமை எடுக்கிறேன்'

ராம் மோஷன் பிரதர்ஸ்

1/11, ஆர்ம்ஸ் ரோடு

மும்பை - சென்னை - 10

★

பர்மா ரெஸ்

பெட்ரோல், கிரோஸின் லைட் உசல், ஐஸ்ரீட் உசல் பலவின்கண்ணை, மோட்டார்ஆயில் இண்டஸ்ட்ரியல் ஹாபிரிகண்ட்ஸ் ஓயிலைகளுக்கு சிறப்பான எஜெக்டர்கள்

★

காரர்கள், டிரக்குகள் ஆகியவையனைத் துரிதமாகவும் நிர்ணயமாகவும் சர்வீஸ் செய்யப்படும். சகலவித வசதிகளுடன் இருக்கும் எமது நெட்க் காணும் சர்வீஸ் க்டேஷனுக்குத் தயவு செய்து போன் தெ. 84981 மூலம் ஏற்பாடு செய்துகொள்ளவும்.

டெலிபோன்: 84981

3/16, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை-2

(செருகுவைப் பிடித்தருக்கு அடுத்தது)

புளோரோஸோன்

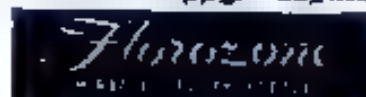
கருமைவான சர்வத்தை வெண்மையாக்குகிறது

புளோரோஸோன் உக்கன்சுமத்தை இந்நெய் வெண்மையாக்கி, முகப் பருக்கன் முகவிய் எழும்பக் கொண்டா துள் அறிக, போக்கி, மேனிக்ஞ மன்கிபோன் ந மேன்மையையும், தீடித்த அழகையும் அளிகும்.

புளோரோஸோன் கைக்கு ஒரு பாட்டிக் கில் ரூ. 4.25, சத்தித்த புளோரோ ஸோன் 81க் ஒரு பாட்டிக் ரூ. 5.50, வி. பி. எர்த் நில்

கெய்க்குகிடமும் கறாஜ் வி க் கைச் இன்ஸ்டிடியூட்ட், 8, பெ. 1192 பம்பாய்-1 கிணத்திதும் பெறலாம்

Distributors for Madras: S. L. SUNDAR & Co., 10, Mount St., Madras

ஸ்ரீ ஐயங்கர பிரணாத என்பவர் தந்தி மொழிக் கவிதையில் பிரபலமானவர்களில் ஒருவர். வரலும் மொழிவியை ஒன்றாகத் தந்தியில் 'காமாவணி' என்ற தலைப்பில் ஸ்ரீ ஐயங்கர பிரணாத எழுதிய கவிதையின் தலைத்தொடராகப் போற்றப்படுகிறது.

அடக்கம் என்பதையே அறிவாத ஆண்மை, பெண்மையிடம் அடக்கி, மானிட குத்தகை வளர்ந்து எப்படி ஒரு பொருளான பரம் பொருளில் ஒன்றில் பரமாதந்தகை அடைய ஒத்திருக்கிற என்பதை இக்காவியம் நெரு அருமையாகச் செறிவிக்கிறது.

இக்காவியத்திலே வரும் பாத்திரங்கள் எல்லாக்களிலும் அநியம் இல்லை; எல்லாக்களிலும் சிறந்தவர்கள். மனா, சிறந்ததை இடமே இல்லை ஒன்றை பாத்திரங்களையும் அதே இயற்கை, இயல்பு, பண்பு ஆகியவற்றை அழகாகப் பின்னி மானிட இயற்கை மேலமைவுடன் செப்பிறது.

செந்திலின் எட்டுத் திருநெல்லைச் செல்வங்கள் வரவும் கொண்டுத்திருந்து செப்பினே

அமரன் பாரதியை அருங்காக்கைப் பின்பற்றி ஆசிரியர் ஐயங்கரன் அளிக்கும் 'காமாவணி' என்றும் முதல் துறாக்கு வழி துறாக 'காமன் மன்' என்றும் இக் காவியத்தைப் புனைந்துள்ளார்.

காவியத்தைக் காவியமாகவே தமிழாக்கம் செய்வது என்பது எளிதான காரியம் அல்ல, ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு உரை தடைவாகக் கொண்டு வருகிற கடினம், கவிதையாக உருவாக்கும் தென்றும் வெட்டி வேண்டியா?

இத்தகைய அரும் பெரும் காவியத்தில் இறங்கிய ஐயங்கரன் அவர்கள் எங்கெங்கு தாரம் பெற்ற கண்டுக்கொள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம்:

"படவெந்த நீதுவிறென் மனமெனும் புத்த உட்கிள்

கிடமாட்டென் கையெனும் கிழிப்பதின் கிழிப்பிடுவென்

மடங்குக வுழிப்படத்தில் வெட்டக்கிழும் வரக்கிறதென்?

படத்தெனில் வக்கிழுக்கென் வக்கிழுக்கென் பரிதாபியாய்"

'காமன் மன்' என்றும் இச் சிறந்த துறுக்குப் பாசாட்டுரை வழங்கியுள்ள தமிழ்ப் பெராளியார் கு. வரதராசனார் உருவிரார்:

"பல, பாதுகா உதறதகைப் பயன் இல்லை. அது எருதி நீராய் ஒழுங்குதான் வாழ்வை வளப்படுத்த முடியும். இது புறம், உன்மை புறம்புதல் செங்காது ஒடுக்கி விடுதலாய் பயன் இல்லை. அது அன்பாகச் சென்று புறம் வழியே பாய்ந்து எதிராய் வளர்ந்து அருளாகச் செழித்தாகுதல், உலகம் இனிதாய் இயங்கும். இது அன்பு. இத்தோக்கம் உடைய வாழ்வே 'காமன் மன்' என்றும் காவியத் தலைப்பின் தக்கவாழ்வு."

ஸ்ரீ ஐயங்கரனின் இந்த முயற்சிக்குத் தமிழ் மக்களின் ஆதரவு அமோகமாகக் கிடைக்குமானால், கைச் செங்குத்துப் பரவும்

கொண்டுத்து இங்கு ரோக்க அவதாரப் போல் ரெஞ்சு உதராகம் ஏற்படக்கூடும்.

பிரணம்: சாத்திர தியேயம், 8, மெய்யம்மன் மொழிக் தெரு, சென்னை - 31, மின் ரு. 3-80.

சங்கமம்

"சூகசம் போன்று உகந்தகவியை அந்த 'மத்தா' மிக்தாக மெய்க்கவனார்த்து, மனார்த்து மடந்தையானது, தன் கவன பற்றி அவனாகக் கவனத்தாக்கித் தெரிவது. அனுகூலம் சிறந்த தந்தையின் திரைப்படி பக்கத்துப் 'படமா' ரொமத்தில் மெய்க் கொள்கையைய மூத்த மனனாக் குதம் மனதையாகப் பக எதற்குச் சென்று கொடுத்த பரிதர் கிழாக்கிப் பொருத்ததால் மிக்மிகை தாய் அவனைப் பெற்றெடுத்தா னாம். மெய்க் கொள்கைக் கெட்டால், அவர் சற்று போகிற சென்று விட்டு, 'நான் கவனார மனமில் புதிதாக உருவாக்கிழைத்து பரிசிட்ட ஆகியதொரு மூத்த மனனாக் குதம் 'பக' எதற்குப் பரிதர் கிழா' கொண்டாடினது" என்பார். ஆக, மிக்மிகை பிறந்த தானின் ரகசியம் கவனார மனமில், ஏதோ ஒரு உருவாக்கிழைத்து கவனம் மூத்த மனனாக் கிடைக்கிறது."

கவிமயம் மொழியிலே தனித்தனி ஆசிரியர் எனப் போற்றப்படும் ஸ்ரீ பொற்றெக்கைட் அவர்களது கைத்தொகுதியான 'காமன்'த்தில் தான் இத்தகைய சொக்காட்டிலையம் வளர்கிறோம்.

பாடகனாக் குதம் பக்கவாத்தியம் அனுகூலமாக அமைத்தாகுதானே, பாட்டு ரோக்கிதந்து தமிழாக்கம் செய்தால் ஸ்ரீ செனக் அப்பாக்கியத் திரையாளாக் செழித்திருக்கிறார்.

எழக்கிறேன் பனதிரப்பட்ட மனதாக்கிப் பார்த்திருக்கும், இயக்கியத்தில் அவர்களை அந்த உருவத்திலேயே படம் பிடித்துக் காட்டுவது என்பது அபூர்வமான கலை. 'குட்டம்' என்றும் கதைகளைப் படிக்கும்பொழுது தம் மனம் கங்குலமாக இட்டவாறாகவே ஒருவன் காட்டி பவிக்கிறான்.

இத்தொகுதியைப் பதினாறுவது கதைகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றில் சில மாதத்திலும் பதிந்து இடம் பெறக் கூடியவை.

பிரணம்:— தென்குறிப் பதிப்பகம், சென்னை-17, மின் ரு. 3.

கவனக் கவனக் கூண்டு மன்-1953

இந்த ஆண்டில் குடியரசு தின விசேஷ இதழாக வெளியாகியுள்ள கவனக் கவனக் கூண்டு மன் கவிதையும் எழுத்தையும் கவனம் சிறந்த கவனாக அமைத்திருக்கிறது. உயர்ந்த இராணுவ அறிவாளிகளாக எழுதப்பட்டுள்ள, சிப்பாய்களின் அறிவு வளர்க்கிக்கொள்ள ஏராளமான கட்டுரைகளும், கதைகளும், தாவரங்களும், பட்டங்களும் இதில் வெளியாகி விடுகின்றன. இவற்றைச் சிப்பாய்க்குக் காத்திரம்கள், பொதுமக்களும் படித்துப் பணம் அடைவதாய் என்பதில் தயையிலில்லை. மெதுவாக உயர்ந்த கவிதையில் சிறந்த முறையில் உருவாக்கம் பட்டிருக்கிறது.

கெட்டிருக்கிற: ஆசிரியர், "கவனக் கவனக்", 'பி' பிணாக், ரெய்னிகு ரோட், புது தில்லி, மின் ரு. 1.

அந்த மோர்ட்
கொண்டதில் கொண்
யிருந்தது. என் போட்
டால் கொண்டுப் போய்
வெடிக்கும். தூங்கக்
ஒருவரை பொருவர்
முத்திக் கொண்டு
மூன்றுக்கு வந்து
கொண் டிருந்தனர்.

நேரோட்டம்போக் மேலும் மேலும் வரும் தூங்க
கொத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் இரண்டிலும்
வட்டுப்படுத்த முடியாமல் தீயிதவ சேவகர்கள்
நினைவிற்கம்.

நிதிபதி உதவ வேண்டித் துன்பம் துன்பத்தார்.
தூங்குகிறவையே சகலாபு அடங்கத் தொடங்கி
வது. நிதிபதி அவர் ஆனத்திற் அமர்த்ததும்
மத்திரத்தால் எட்டுண்டவர்க்கு போய் தூங்கக்
அமைதியாக இருந்தனர். அந்நிக் கூண்டுக்
இரண்டு அந்நிக் எட்டுண்டு விடத்தனர். எட்டில்க்
அமரும் இடத்திற் ஒரு விழி அழுது அழுது
வதன்கு போக கண்ணால் நிதிபதியையும், உதவிக்
யும் பார்த்துப் பெருமூக்கு விட்டுக் கொண்டிருந்
தான். வெடிக்கை பார்த்த வந்த அத்தனை
தூங்குகளும் அகவிழுகியைப் பரிதாபமாய்ப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அருவத்திற் றிரேயாதிரி வீருத்தாறும்
வயதிக் வித்தியாசப்பட்ட அந்த இரு அந்நி
கிலையும் ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்துக் கொண்
யிருந்தனர் ஒரு சிலர்.

அரோங்க வக்கில் அமீருதானத்தர் எழுந்து,
"அவர் ஆனர்! குற்றவாளி வேலாயுதம் தம்
மனைகியைத் தாம் கொன்றதாகவும்புக்கொண்
கிறார். காரணம் தம் சத்தம் கொதிப்பேறித்
தம்மை வெறிபுலக்கி விட்டதென்ற கொண்
கிறார். அவர் சத்தம் கொடுத்த அவரை
வெறிபுலக்கும்படியான திகழ்ச்சி ஏதோ
ஒன்று நடத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்று
கிறது. குற்றவாளி நேர்மைபுக்கையராகத்
தொன்றிய பொழுதினும், கொண்குத்தும்
செய்தவர் அவரே!" என்று கொண்கிட்டிடு
அமர்த்தார்.

அதைக் கேட்ட விழி தன்னை யீறி
"ஐயோ!" என்று அவர் விட்டாக்.

அந்நிக் தர்ப்பு வக்கில் எழுந்து கம்பிர
மாய் தாற்புறமும் பார்த்து, தம் கழுத்துப்
பட்டையை இறகப் பிடித்துக் கொண்டு,
"மோர்ட்டாசும்கொண்! கொணியாளி வேலு
பொருத்தமாய்க் கொண செய்ததாகக் கொண்
தும்போதே இவர்க் ஏதோ மர்மம் இருப்ப
தாகத் தெரியவில்லையா? வேலாயுதமும்
தெய்வியும் வேலு அன்பாய் ஒருவரையே
ஒருவர் உயிரையே வைத்திருந்தனர் என்று
அக்கம்பக்கத்தார் கொண்குவிருந்து ஊர்ஜித
மாகிறது. குற்றவாளி யிவ் அக்கணக்
தண்டாயுதம் கொண்குதை தன்கு கவனிக்க
வேண்டுமென" என்று தண்டாயுதத்
தைக் கூண்டுக் ஏற்றி காக்குமுதைதைக்
கொடுக்கும்படி சொன்னார்.

இழையிற் வாய் "ஐயோ மகனே!
அப்படி இறந்த குழந்தைகளை இம்
மாநிலி பார்த்தலா வளர்த்ததென? கமந்த

நீதி
திருக்கத்தது!

எம்.எஸ்.கமலா

விஜயம்

வரிதும், கவர்ந்த கையம் பாராப் போக!" என்று குறுகுறுத்தார்.
தண்டாயுதம் சொக்கத் தொட்கிலும்!
"கோர்ட்டாரவர்களே! நே வானைப் கொன்றது நான்தான். அன்று மகாநாயகியேவென்று துறிக் கொண்டிருந்தது. அதை காற்றே 'கிரி, கிரி' என்று அடித்தது. நேவானை அதைவந்த எத்திலிட்டுப் படுத்திருந்தான். தம்பி தொட்டத்தில் காவல் படுத்திருந்தான். அவர் கையாகத் தெரியாத கை நான் என்பதாய் குறுகுறும் உறங்கித் கொண்டிருந்தான். நான் கயங்கவெளிக் கிடுத்து

கையம் கொண்டு செத்ததற்காக என் தம்பியைப் சிறை செய்திருத்ததைப் பார்த்தேன்.

"குடியா! கொடுவதற்கு அவன் அவன்; அது யாவதாக இதை வானிலிருந்து தண்டிப்பதற்குக்காகத்தான். கொண்டு செத்த என்னைத் தண்டித்து, என் தாயைப் பார்த்துக் கொண்டு அவளை விடுவியேன்!" என்று எதிர்போகும்.
"வெளியுதம் தன் பிதன்கு பூட்டிய கைகளை மரணியின்பில் படைநெருந்து அடித்து. "அவனுக்குக் கொடுவது முடியாதும் போய். நான்நான் எத்தெய்யப் பெய்க்கு அடிக்கையாதி, என் நேவானையை முகப்பில் போய்வாய்க் கொண்டு செத்து. எத்தெய்யத் தொட்டம் சிறைத் தருகில் கிரி எறித்தேன். அந்த உத்தமியைக் கொன்று கயிலுடன் எப்படி வார்ப்போம்? என்நான் 'என்வானைதையும் தடுத்த என் அன்வானுக்குத் தண்டிப்ப வேறு! கொண்டு செத்தவர் நான்தான். அத்தகு ஏதிற தண்டிப்பை ஏற்றிடுவன்" என்று எதிர்ப்பு மாய்க் கைக்காய்க் கொண்டு.

நீதிபதி தீவண்டன் கொளையத்தின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தார். தெளிந்த திரோகட போலிருந்தது. தண்டாயுதத்தையப் பார்த்தார். பங்கு போலிருந்தது. அவரைப் பட்டுத் தீர்ப்புக் கூற மனம் ஒப்பவில்கி. மறு தான் தீர்ப்பு கொள்ளப் போவதாகக் கொண்டு தம் இருக்கையை விட்டு எழுந்தார். கோர்ட்டுக் கடிமிருந்த கட்டம் கைத்தது.

நீதிபதி தீவண்டன் நீதி கூறவந்திருந்த விட்டுக்கு வந்தபோது அவர் மனம் பின்பு வரப் போவதாகத் தந்தி வந்திருந்தது.

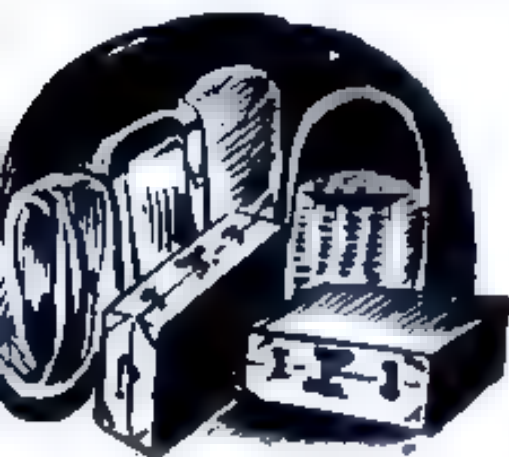
தது. அவர் மனம், கால்களில் அவர்கள் விட்டுக்கு விருத்தியை வந்திருந்ததன் அத்தாறுட்டம் அவனுக்கு வானைத் தெரிந்தாட்டுவதற்காகக் கொண்டு இருந்தார். அவன் இவ்வுதம் விட்டுக்கு வராததால் நீதிபதியை மாய்ப்பினால்

வந்து கொண்டிருந்தேன். நேவானை கயிற்று கயிற்று குடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அவன் மேல் எடுத்து என்மேல் எத்திரிக் கொண்டு எக்குத்தன்வீரர அவன் கயிற்று வந்திருவன். அச்சமாய் என் உணவும் சிறை இருந்தது. மெய்கிரித்தது. என்வானைப்பார்த்துப் பின்பு என் உணவையும் பிழித்தேற்றது.

ஆண்மையின் அடிருத்ததும்.....கவனித்தில்க் வெறி.....கவனி மயங்கியது. அவன் நேவானைப் பிடித்து அடித்திருந்தேன். அவன் கைக்கையைப் போல் சிறி எழுத்து என்னை எட்டி உறைத்தான். ஆண்மையே! பெண்மை அத்தகு அடக்கியிருக்கும் வகையில்கொண்டு போல் பின்பு எட்டி உறைப்பதா! என் ஆண்மைக்கு விழ்ச்சி ஏற்பட்ட அக்கவாததில், இடைபின்பு செருமிருந்த எத்தெய்ய எடுத்து என் மானம் போகாமல் தன்மாவைத் துடன் வார்ப்பென்று அவன் மார்பில் கயிற்றினான். என் மானம் வாய்பாற்றப்பட்ட தென்ற கயிற்றில் திருப்பிப் பாராமல் தொட்டத்திக்கு குடினேன். குவிந்த வந்து போய் பட்டிய அக்கவாததில் கை அவித்து. தான் செத்த தீர்ப்பெய் வந்தால் தீவறு கொண்டிருந்தது. என் தனி கயிற்று. கைக்காய்க் வந்தது. சிறை எய்து

விட்டு. அவ் விழித்தபோது போலிக் கயிலுக்கில் இருந்தேன். சிறிது நேரம் என்னை குறும் கைக்கயில்கி. என்னைத் தெரிந்தும்போலிக் கவான்கள் தீவறு கொண்டிருந்தனர். நேவானை

அவற்றை வருவதற்கு ரயிலிலே ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றார்.

மாப்பிள்ளை வரும் ரயிலும் வந்தது. மெழுகி பொங்கும் வதனத்தோடு ரயிலை விட்டு இறங்கிய மாப்பிள்ளைவின் மூகம் மாமனார் மட்டும் நிற்பலதக் கண்டதும் சிறுத்து விட்டது. "பாமா சொக்கியமாக இருக்கிறார் அல்லவா?" என்று கேட்டார். அவர் தம்மூல் "இக்காலத்துப் பிள்ளைகளுக்கு இது ஓர் அபத்தியம்" என்று சொல்லிக் கிசிக்தக் கொண்டார்.

மாமனாரும் மாப்பிள்ளையும் விட்டுக் கு வந்தனர். மாப்பிள்ளைவின் கண்கள் நூற்புறமும் பாமாவைத் தேடின. அச்சமயம் பாமா. "சித்தமெப்படியோ?" என்று வெகு இனிமையாய்

பாடிக்கொண்டே அத்தாளோடு சேர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தார். அவைப் பார்த்த மாப்பிள்ளைவின் கண்களில் பொருமையொங்கியது. அவனைப் பார்த்து ஆனந்த பரவசமூற்ற பாமா. முகத்தில் முறுவல் பூக்க. "மூல் உட்டியை நீக்கவருவதைத் தெரிவிக்கக் கூடாதா? எனக்கு என்னவெல்லாம்

வாக்கி வந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று வெள்ளைக்கு மேல் கேட்கவில்லை.

அருகிலேதோ மட்டும் நிறுத்திக்கொள்ளாமல், அவைப்பிடுத்து, சாவிக்கொத்தத யாங்கிப்

பெட்டியைத் திறந்தார். அந் திறந்த பையில்திரப் பொருள் களை எடுத்தார். அந்தவதையும் வாரி எடுத்துக் கொண்டு அத்தா விடப் போய், அவனுக்கு எண்ண

வந்ததையும் காட்டினார். அவன் மெழுகி வுடன் அவனைப் பார்த்தான். ஆனால் மாப்பிள்ளைவின் முகத்திலோ...? ஏதோ சொல்ல முடியாத வேறுப்பு நிழல் பூடி யது. திற்பதி அவதக் கண்கில்கத் தவறவில்லை.

இரவு திற்பதிலின் அவதக்குப் பக்கத்து அறையின் பாமாவும் அவன் கையையும் காலா வென்று போத் தொடகிய வர்க்கள் எலியும் பூனியுமாக சிற வானார்கள். திற்பதில்குத் தூக்கம் வர வில்லை. அக்கவறு கோர்ட் திற்பதிலி

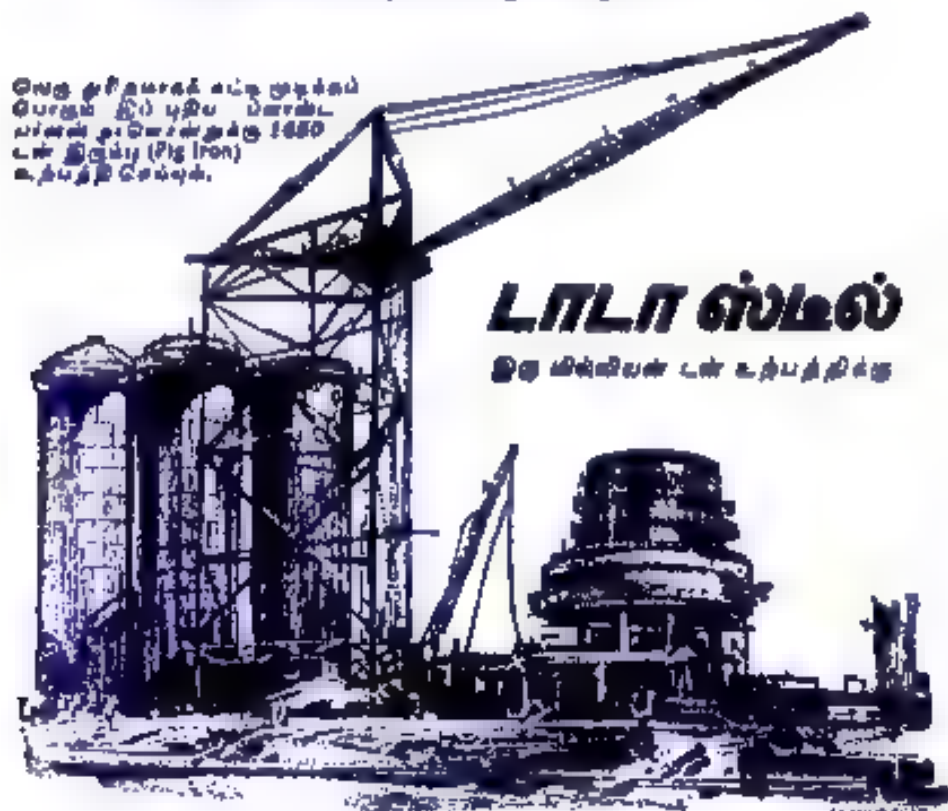
பூர்த்தியாகும் பெரு முயற்சி

டாடா ஸ்டீல் இரிவான் இரு மில்லியன் டன் உற்பத்தித் திட்டம் இப்பொழுது பூர்த்தியாகும் நிலை அடைந்திருக்கிறது. 1958-ம் ஆண்டு அடுவில் முடிவடைவ வேண்டிய இம் முயற்சி காலத்தோடு போட்டிபோடும் ஓர் சிகழ்ச்சி ஆகும்.

இன்று, ஹம்பெட்ட்பூரிச் எவ்ரு பார்த்தானும் தொழிலில் புதிபதேர் அவசரத்தைக் காணலாம்... குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் இவ் இரிவான் திட்டத்தைப் பூர்த்திசெய்ய வெவ்வேறு இடைவிடாமல் இரவு பகலாக தொழில் இயங்கி வருகிறது.

இரும்பத் தாதுப்பொருளையும் சிங்கச்சிகையையும் சேகரிப் பதிலிருந்து எஃகு தயாரிக்கப்படும் வகை, டாடா ஸ்டீல் இரிவான் முயற்சி, வருட உற்பத்தியை இருமடங்காக்கி இரு மில்லியன் டன்னை உற்பத்தி செய்ப்போகிறது. இது, 8ம் ராட்டன் இலட்சிய உற்பத்தி அளவிலே மூன்றில் ஒரு பங்காகும்.

பெரு தரிதமாகக் கட்டி முடிக்கப் போகும் இப் புதிய பீகாண்ட பின்ன டாடா ஸ்டீல் 1680 டன் இரும்பு (Pig Iron) உற்பத்தி செய்கும்.

டாடா ஸ்டீல்

இரு மில்லியன் டன் உற்பத்திக்கு

தி. டாடா ஆயன் அண்டு ஸ்டீல் கம்பெனி லிமிடெட்

TN 1763

நரஸ்

காபி

அருந்தி அதன்

பிரத்யேகமான

ருசியை

அனுபவிப்புகள்

நரஸ் மான்ஷுமச்சிம்
கோ. பிரெஸ்ட் லிட்.,
சேலம் & சென்னை

விஷ வெட்டுக் காயங்கள்

ஜாம்-பெக்
உபயோகித்து உடனேயே
குணமடையுங்கள்

எல் புண், கட்டிச் சிரங்கு, கொம்பு
எங்கள், தீப்புண் மற்றும் விஷப் புண்
களிலிருந்து ஏழே நாட்களில் குணம்
பெறுங்கள். வெட்டுக்கள், சிரம்ப்பு
கள், மற்றும் பூச்சிக் கடினை மூன்றே
நாட்களில் போக்குங்கள். எக்ஸீம
மற்றும் பொருடு, சொரிகளை உட
னேயே ஆகற்றுங்கள் . . . எவ்வித
சுகம் உபாதைகளுக்கும் ஜாம்-பெக்
மூலம் தீவரணம் பெறலாம் பிடுக்க
கொழுப்பு மற்றும் எண்ணெய்கள்
சேர்த்து எப்பதற்கு உத்திரவாதம்.

Zam-Buk

ஜாம்-பெக்
மூலிகைக் களிம்பு

எண்ணெய்ப் பசையற்ற
மெதுவான கீழான ஜாம்-பெக் உப
யோகியுங்கள் . . . சுகம் தேங்கு
திவரணமும், அழகுக்கும் தன்மையும்
வாய்ந்த ஒரே களிம்பு!

எங்கள் மூத்த விவரங்களிடமுல் கிடைக்கும்.
வி. இ. முல்லைன்ட் (இந்தியா) பிரெஸ்ட் லிட்.

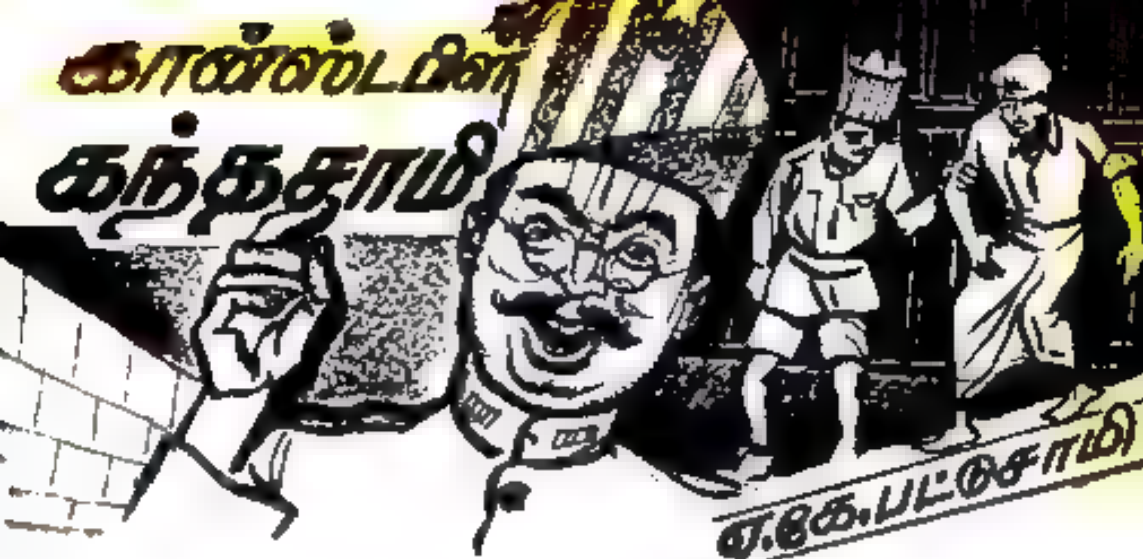
மோக் குஜென்முள் :

தரதர & கம்பெனி

86, கதளியப்ப நாயக் தெரு, சென்னை - 5

கான்ஸ்டபிள் கந்தசாமி

இருபத்தொராம் அந்நியாயம்
முருகேசன் செய்த உதவி

இரவு முழுவதும் கத்தலாயிக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. தூக்கம் எப்படி வரும்? மனம் 'திக்கு'கென்று அடித்துக் கொண்டது. முனியம்மாளை நினைக்கையில் வயிறு பரிரென்றது. அந்தக் கவித்

திரம் பிடித்த பெண் வீட்டுக்கு வந்த தான் முதல் அவனுடைய தூதிரிஷ்டம் என்பது கவித்து விட்டன. போயும் போயும் அவனைச் செவிமாவாக்கு அழைத்துப் போனது முட்டாள் தனம்!... உம், அதை நினைத்து வருத்தி என்ன பயன்? அவன் என்ன ஆவி யிருப்பான்? வழியை விசாரித்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போயிருப்பானா? அல்லது யார் கைவிடா வது சிக்குக்

கதைதைய இப்படி இழுத்துக்கிட்டு வான்! என்று தமது பரிபாஷையில் உத்தர விட்டார் நெடர்கான்ஸ்டபிள்.

இந்தக் குரலில் கத்தலாயி இதற்கு முன் எங்கே கேட்டிருக்கிறான்? தாழ் வாரத்தில் பூட்டு சத்தம் கேட்டது. கத்தலாயி எழுந்து தின்றுன்.

ஒரு போலீஸ் வீரன் அவனது அறை யின் கம்பிக் கதையைத் திறந்து அவனை இழுத்துக்கொண்டு போய் ரைட்டரின் முன்பாக நிறுத்தினான். கத்தலாயியின் கண்கள் ஆச்சரியத்திலும் மலர்ந்தன. அவனது மனத்தில் சந்தோஷம் கரை புரண்டு ஓடியது.

"ராமசாமி அண்ணா?..."

"யாரு?... கத்தலாயி?... நீயா?... நீ எப்படி இங்கே வந்து மாட்டிக்கிட்டே?"

கத்தலாயி அழமாட்டாக குறையாக முன்னிரவு நடத்த சம்பவங்களை அவ னிடம் விவரமாகக் கூறி எப்படியாவது தான் வாக்கப்படுவ அடைபட்டிருந்த விஷயம் வெளிக்கு வராமல் தனது மாண்பைத் காப்பாற்றும்படி கெஞ்சி

னான். ராமசாமியை அவனது கதைதையைக் கேட்க ஒருபுறம் இரக்கமாக இருந்த போதிலும் மற்றொருபுறம் சிரிப்பும் வந்தது.

"கத்தலாயி! இது என்ன முட்டாள் தனம்? நீயோ பூபூடியி யையும் இல்லை. உனது பேட்டை வீசையும் இல்லை. எப்படி யிருக்க என் இந்த மாதிரி முட்டாள் தனம் பண்ணலாம்?... உம்!... சேச்சேச்சே! நீ கிட்ட வருகிற போதே தாத்தமா யிருக்கு."

கொண்டிருப்பானா? போய்வராத பட்ட னம் ஆவிறதே இது.

காலம் கமார் ஏழரை மணிக் கெல்லாம் ஸ்டேஷன் முன் புறத்து ஹால் கைகலப்படைவத் தொடங்கியது. இரவு 'டிபூடி'க் காரர்கள் விடுவிக் பக்ஸ் 'டிபூடி' ஆசாமிகள் ஒவ்வொரு வராக வந்து கொண்டிருந்தனர்.

"ஓம், நீ நான் ஒன்! நானா வது நம்பர் அறையிலே இருக்கிற

“முட்டாசுதனம்தான். அங்கனோ! போதாத வேலை!.....எனக்கு இந்த உத்தியோகத்து மேலேயே வேறுத்துப் போச்சு! தானாகவே ராஜிநாமா செய்து விட நிச்சயம் பண்ணிட்டேனுங்க!”

“சரி, சரி! பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம். இப்போது இன்ஸ்பெக்டர் வர நேரமாச்சு! அதற்கு முந்தி போய்ச் சேர்!” என்றான் ராமசாமி.

சத்தசாமி தலைவைத் தொக்கப் போட்டுக் கொண்டு வெளியே வந்தான். ராமசாமியும் பரிவோடு சிறிது தூரம் அவன் கடனே நடந்து வந்தான்.

“அன் லே! தயவுபண்ணி இந்த கேட்டக் கேட்டை வெளியே யாரிடமும் சொல்லிப் பிடாதீங்க!”

“அதெவ்வா ம் பயப்படாதே, சத்தசாமி! இனிமேலாவது ஐக்கிரைதவாக நடத்துக்கோ! அநாவசியமாக வேலைவை விட வேண்டாம். கொஞ்சம் உஷாராவிடுத்து பல்பைக் கடித்துக் கொண்டு ஒரு வருஷம் சமாளிக்கட்டா அப்படித்தியே தாது பேருக்கு வாத்றியா ராவிடுவே” என்று புத்திமதி சொல்லி வலுப் பிழை அவர்.

அவன் விடுவத்து சேர்ந்த போது மணி சுமார் ஒன்பது இருக்கும். வெப்பில் தன்னை நனைத்தது. முதலில் குளித்து விட்டுத் தான் முனியம்மாளைத் தேடிவந்ததுப் போக வேண்டும். முத்தம்மாள் கேட்டால் “இரவு வேகு நேரமாகி விட்டது. முனியம்மாளை யழிவிக் முருகேசன் விட்டிக் விட்டிருக்கிறேன். முருகேசனின் தாயார் அவளைச் சாயத்திரம் தான் அனுப்புவேன்” என்று ஏதாவது புதுசு கேண்டும் கவந்தது. அவளுக்கு கண்டகாட்சி அவளைத் திணக்க வைத்தது. அவளுக்கு தனது கண்ணியே நம்ப முடியவில்லை.

அங்கு முனியம்மாள் தலை குனிந்த வண்ணம் துணிவாக்குச் சொப்புப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான். சத்தசாமியைக் கண்டதும் ஒருமுறை அவளை நிமிர்ந்து பார்த்துப் புன்னகை செய்து விட்டு மீண்டும் தலைவைத் குனிந்து கொண்டான்.

சத்தசாமி நேராகக் கிணற்றடிக்குச் சென்று தனது ஆடைகளைக் கழற்றி தனைத்துப் போட்டு விட்டு கந்தானம் செய்தான். அவனுக்கு ஒரே அதிர்ச்சியாக இருந்தது. முனியம்மாள் எப்படி வந்து சேர்ந்தாள்? முத்தம்மாளைடம் என்னவெய்வாம் சொல்லிவிட்டாளோ? மேற்கொண்டு என்ன ரகசிய நடக்கப் போகிறதோ? எந்தெவ்வாய் சிந்தித்துக் கொண்டே சட்டையை மாட்டிக் கொண்டான். ஆனால் முத்தம்மாளோ, முனியம்மாளோ ஒன்றுமே நடவாதது போக சாதாரணமாக இருந்ததைக் காண அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“முனியம்மா, அத்தானுக்குப் பக்காரம் கொண்டு போய்க் கொடு” என்றான் அவனது அருமை அக்கா.

அவர்களாக ஒன்றும் கேட்காத வகையில் அனுவசியமாக விஷயங்களைக் கிணறிக் கேட்டு விண் சுமையை வர யைத்துக் கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. “சரி, கொடுக்கிறது. எப்படியோ வந்து சேர்ந்து விட்டாள்! எப்படி என்பது மெதுவாகத் தெரிவிட்டும். இப்போது பேசாமல் வெளியே போய் விட வேண்டும்” என்று தீர்மானித்துக் கொண்டே முனியம்மாள் கொண்டு வந்த பக்காரத்தைத் தின்றுவிட்டு அவசரம் அவசரமாக வெளியே இறங்கினான்.

அவர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் கேட்காத வகையில் அனுவசியமாக விஷயங்களைக் கிணறிக் கேட்டு விண் சுமையை வர யைத்துக் கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. “சரி, கொடுக்கிறது. எப்படியோ வந்து சேர்ந்து விட்டாள்! எப்படி என்பது மெதுவாகத் தெரிவிட்டும். இப்போது பேசாமல் வெளியே போய் விட வேண்டும்” என்று தீர்மானித்துக் கொண்டே முனியம்மாள் கொண்டு வந்த பக்காரத்தைத் தின்றுவிட்டு அவசரம் அவசரமாக வெளியே இறங்கினான்.

தெருக்கோடியில் முருகேசன் நின்று
கொண்டிருந்தான்.

“காப்பா, கத்தாமி! சரியான
ஆஸ்பிரினாய்ப்பா நீ!”

கத்தாமி ஒரு விஷயமும் புரியாமல்
திணைத்து நின்றான்.

“ராத்நிரி அத்தப் பெண்டை அப்
படியா தன்னத்தலியா விட்டுவிட்டு
ஒருவாங்க?” என்றான் முருகேசன்.
கத்தாமிக்கு ஒரே குழப்பம். ஒன்று
போனும் ஒன்று; ஆச்சரியத்துக்கு மேல்
ஆச்சரியமாக அல்லவா இருக்கிறது!

“உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?”
என்று கேட்டான் கத்தாமி. முருகேசன்
கூதிய விவரங்கள் அவனது விவரம்பை
அறிவிக்கச் செய்தான்.

புதிய இன்ஸ்பெக்டர் பூவராகத்தில்
மைத்துனர் வீட்டில் அன்று ரதோ விசே
ஷம். அவர் முருகேசனையும் வேலப்பனையும்
அங்கு உதவிக்கு அனுப்பியிருந்தார்.
வேலப்பன் இரவு பத்து மணிக்கெல்லாம்
தழுவி விட்டான். முருகேசன் மாத்திரம்

கடைசி வரைவிக்
இருந்து தன்னை
கடவு சாய்பாட்
கடவும் முடித்துக்
கொண்டு புறப்பட்டான்.
அப்போது
இரவு மணி கமார்
பன்விரண்டார
இருக்கும்.

வழியில் ஒரு பெரு
நிலைப் பாக்குக்
கடைக் காரனிடம்
பெரிசு கொண்
டிருந்து விட்டு
மெதுவாக நடந்து
பெரிய ரஸ்தா
வுக்கு வந்த போது
மாதாகொலிக் கடி
காரத்தில் மணி
ஒன்று அடித்தது.
ஒருக்குச் சந்திங்
விட்டை நோக்கி
நடந்தான். திடீ
ரென்று பாரொ
தெம்பித் தெம்பி
அழுவுது போகிருத்
தது. அவன் திருக்
கிட்டு நின்றான்.
சந்து முனையில் ஒரு
பெண் நின்று
கொண்டு கற்றும்
முற்றும் பார்த்து,
“அத்தாங்க! அத்
தாங்க!” என்று

பரிதாபமாகக் கூப்பிட்டுக் கொண்
டிருந்ததைக் கேட்டு அவனது மனம்
கரைந்து விட்டது. அருகில் சென்று
பாக்கத்தான் முனியம்மாள் நின்றுகொண்
டிருப்பது தெரிந்தது.

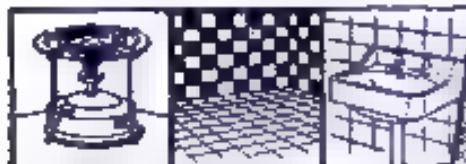
“கடவுக்தான் என்றை அந்த நேரத்
தில் அங்கே கொண்டுபோய்ச் செந்

**உங்கள் வீட்டுக்கு வேண்டியது விம்
அப்பழுக்கின்றி விரைவில் கத்தம் செய்யும்!**

உங்களுடைய சமையல் பாத்திரங்களை பிழைக்கச் செய்தால் மட்டும் போதாது—காநாடா தீபாச அளவு கத்தமாக வேண்டும்! விஞ்ஞான முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட, துலக்கும் பவுடராகவே விம் உபயோகப்படுகிறது; அழகு, பசை பாணியும் போஷப் பொருளும் வீரட்டிக்கிடமாகும்! ஒரு காத்தனியின் வீம் தாவி, தேய்த்தனையி, உலாவிட வேண்டியது தான் தரமம்... எக்காரம் ஒளி மயமாகக் காண் பீராகும்! எவ்வளவுவி, சாதாரண பிழைகள், கண்ணாடி, காய்க்காய், காயுடு போன்றவை, பாத்திரங்களைக் கழுவும் போன்றவை, தவிரவும், குடுவா, குழியை நன்றாகத் துலக்குவதற்கும் விம் பயன்படும். சாத செஞ்சுமாவைத் தரமத்தும் உங்களுக்குத் தந்த தெரிவாரும்—பித்தனவு விம் உபயோகித்தாலும் அந்நிலை அளவுபடுதல் தவறானதாம்.

இதுதான்
பாதிக்க
தவிர
கத்தம்

விம் - விஞ்ஞான முறையிலே தயாரிக்கப்பட்ட துலக்கும் பவுடர்

▼ BGA-50 TM
பம்பாயிலுள்ள விஞ்ஞானிகள் சிலர் சிமென்ட் கம்பெனின் தயாரிப்பு

தார். நான்மட்டும் போகவேண்டு அந்தக் கதி என்ன ஆகியிருக்குமோ! சேச்சே! நீ பண்ணிய உத்தரத் சொகிலி அது அழகுபோது என் மனக் கெட்டே போச்சு. தங்கமாவ போண்ணு! அதைச் சத்தியிலே தவிக்க விட்டுட்டு அப்படி லாசரத் துரத்திக்கிட்டுப் போனே!" என்று முடித்தான் ஒருகேசன்.

"அது ஒரு மதவிலக்கு கேள்யா!"
"நல்ல கேச! விட்டேனே பெண் பிள்ளைகளை அழைக்கப் போகிறப்பவா இந்த எழுவை பெக்காய் தவிரியே போட்டுக் கொள்ளுமாக்க! என்ன ஆச்ச உக் கேள்! அதையாவது பிடிச் சியா அல்லது..."

"ஹூம்! பிடிக்காமல் விடுவேனு! கனுகூலையைப் பிடித்துச் சாயபுரம் கிட்ட ஷலியே ஒப்புச் குடுத்துட்டு வந்தேன்... ஆமா, இந்த முனிவம்மா என்ன பச்சைக் குழந்தையா! ஆகிப் பிடிச் கட்டு வாரேன், ஒரு அஞ்ச நீயிலும் நின்றுயன்று சொன்னு நிதக் வேண்டி யதுதானே?...அதுக்குப் போய் அலுவா கேள். கேடு..."

"நல்ல கதைதான் இருக்குதே!...பாதி ராத்திரியிலே தன்னத்திலிவா ஒரு பெண் பிள்ளையை நடுச்சத்தியிலே..."

"அட நீ ஒண்ணு! கம்மா நடுச்சத்தி. நடுச் சத்திக்கறியே! மேல் நாட்டிலே போய்ப் பாரு, ஒங்கொரு பெண்பிள்ளை யும் எங்களைத் தைரியசாலியாக..."

"இப்ப நீ மேல் நாட்டிலே இருக் கிறாப் போலே என்னையோ!"

தன்மீது தவறு என்று கான்சித்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணத் துடன் கத்தசாமி ஒப்புக்குச் சமாதானம் கூறினியென்பொழிய உகிசுற அண்ணா

தவறு அவனை உறுத்திக் கொண்டுதான் இருந்தது. ஒருகால் இவனும் முனிவம் மாளும் சேர்த்து முத்தம்மாவிடம் குட்டை உடைத்து விட்டிருப்பார் களினா, என்னையோ!

"ஆமா! அப்புறம் என்ன ஆச்ச! முனிவம்மாவிடம் பேச்சுக் குடுத்தாயா? நான் உன்னைப்பற்றி அவனிடம் பக் மாகச் சொன்ன செய்திருக்கேனப்பா!"
முருகேசன் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான்: "சொல்லிச்சு! அதைச் சொன்ன பிறகுதான் எனக்கு உன்மேலே வந்த ஆத்திரம் தவிரிந்தது!"

"அப்புறம் என்ன பண்ணிவிச்சு!"
"என்ன பண்ணியாங்க, நேராகக் கொண்டுபோய் உங்க விட்டியே..."

"அட, அதைக் கேட்கவில்லையப்பா! எங்க அக்கா ஏதாக்கம் கெட்டிருப் பாக்களே! அதைச் சொல்லு!"

"பயப்படாதே, கத்தசாமி! அதெக் களம் சரிப்படுத்தி விட்டேன். 'கத்த சாமியை வழியில் பார்த்தேன். அவ சரமா ஒரு கேள் விஷயமாகப் போலிருக் கினும், முனிவம்மாளை அழைக்கக்கிட்டுப் போய் விட்டியே விட்டு விடு என்று என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டான்!' என்று ஒரு போடு போட்டு வைச்சேன்!"

"சபாஷ்! நீ பவே சாமர்த்தியக் காரன், முருகேசா! நீ செய்த உதவியை மறக்கவே மாட்டேன். அந்த முனி வம்மாளைக் கவனமும் பண்ணிக்கிட்டு நீ மகராசனாக இருக்கணும். இன்னும் இரண்டு தானிக் கனாக்குப் போகிறேன்.. அப்போ மாயாவிடம் தானே உன்னைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன்!" என்று அவனை வாயார வாழ்த்தி விடை பெற்றுக் கொண்டான் கத்தசாமி.

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம் சிங்காரக் கன்னி சேர்வாள்

பின்மழைப்பட்டியல் ஓசிரண்டு தினம் கல் வரை தங்கி மாயம் தருமலிக்கத் திடம் பேச்சுக் கொடுத்த முனிவம்மா பிரச்சிக்கு ஒரு முடிவு காண வேண் டும். அதன் பிறகு இந்தத் தங்கவேலுப் பவனை எப்படியாவது தேடிச் சென்று பிடிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவ் விஷயத்தில் ராமசாமி அண்ணனும், முருகேசனும் தனக்கு உதவி செய்யக் கூடும். அநேகமாக அவன் இந்தச் சென்னைப் பட்டணத்திலேயேதான் எங்கேயாவது கத்திக் கொண்டிருப்பான். கடவுள் அருளால் கண்ணம்மா லின் பணம் மட்டும் திரும்பக் கிடைத்து விட்டதென்றால் சிங்காரியை அவன்

தனக்குக் கொடுக்கத் துணிக்கட ஆட் சேயின் சொல்ல மாட்டான். இப் போதே அவனுக்குத் தன்னிடம் அள வற்ற மதிப்பு ஏற்பட்டு விட்டது.....

நேராக முத்துப்பிள்ளையின் வீட்டுக் குச்சென்றான். அவன் போன சமயத் தில் வீட்டு வராத்தானில் புயவர், கண்ணம்மாவ், சிங்காரி ஆகிய மூவருமே நின்று கொண்டிருந்தனர். குருவீசோதி டக்காரர் ஒருவர் ஒரு அட்டையைப் பார்த்து ஏதோ யடித்து ஆரூடம் சொல் லிக் கொண்டிருந்தார்.

அவனைக் கண்டதும் கண்ணம்மாவ், "ஒதுக்குக்க! போலீஸ் கத்தசாமி வகுது!" என்று அவனை வரவேற்றான்.

"வாங்க, வாங்க சரியான நேரத் துக்கு வந்தீங்க. இப்பத்தான் கையு பொண்ணைப் பற்றி ஜோல்யம் கேட்டுக் கிட்டிருக்கிறோம். இழுத்து போன பொருள் கூடிய சீக்கிரம் கிடைக்கும் என்கிறார் ஜோலியர். அதுவும் ஒரு தன்மையின் உதவியால்தான் கிடைக்கும் என்று ஆசுவம் சொன்னது" என்றார்.

நெற்றியில் பட்டை பட்டையான விழுப்பிடனும் அவையான குங்குமப் பொட்டுடனும் காட்சியளித்த அந்த வயோதிக சோதிடக்காரர், கத்தசாமியைப் பார்த்ததும் மரியாதையாக எழுந்து நின்று சலாம் போட்டார்.

அவரது குருவிக் கூண்டும் பச்சையும் மஞ்சளுமாக அவன் அதுவரையில் பார்த்திராத அழர்வ ஜாடிக் குருவிகள் இருக்கே இருந்தன.

"இது என்ன ஜோல்யமூங்க?" என்று கேட்டான் கத்தசாமி.

"பச்சோத்தி முனிவர் பஞ்சபட்டி சாந்திரமப்பா! புனிப்பாணி ஜோலியம், கைரேகை சாந்திரம் எல்லாம் கூடத் தெரியும், ஏதோ உன் கையை நீட்டு. பாரிக்கலாம்!" என்றார்.

கத்தசாமி கையை நீட்டினான். ஜோல்யர் அதைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தார். "இது ஆளப் பிறந்த கை! மக்களை அடக்கப் பொறந்த கை!" என்றார்.

"நல்லாப் பார்த்துச் சொல்லுங்க, கஷ்ட காலம் எப்போ தோலித்து போகும் என்று!"

ஜோல்யர் ஒரு பலகையை எடுத்துக் கொடுக்கச் செய்து ஒருவருக்கும் புரியாத விழியில் என்னென்னவோ எழுதினார்.

"உனக்கு இப்போது கொஞ்சம் போதாத காலம்!"

"ஆமா! காலம் எதுவும்....."

"ஆமா! எதுவும் திருப்பியாக திறையேருது! மனத்திலே கூடக் கவலை இருக்கணுமே!"

"கொஞ்சமா நஞ்சமா? எவ்வளவோ கவலை!"

"இரு இரு!... ஏதாவது குறை....."

"நல்லாச் சொன்னீங்க! பெரிய குறை ஒண்ணு இருக்குதுங்க!" என்று கூறிக் கொண்டு சிக்காரி இருந்த பக்கம் திரும்பினான்.

"அப்படியானால் இரு. அதுக்குப் பட்டி சாந்திரத்தினதான் பதில் கிடைக்கும் என்று குருவிக் கூண்டைத் திறத்தார். அதிலிருந்து பச்சைக் குருவி தத்தித் தத்திக் கொண்டு வெளியே வந்து, எதிரே வரிகையாக வைக்கப்பட்டிருந்த அட்டை கலிய ஒன்றை அவ்விதம் கொத்தி இழுத்தது. ஜோல்யக்காரர் அந்த அட்டையைக் கையில் எடுத்தார்.

அதில் ஏதோ சோதிடப் புத்தகத்திலிருந்து ஒருபக்கம் ஒட்டப்பட்டிருந்தது.

"சொக்க! எண்பத்தி எட்டாம் நம்பர் பாடம் வந்திருக்குது. படிக்கிறேன் சரியாக இருக்குதா பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ!"

"எண்பத்து எட்டெம்ப திரேட்டாகும், கண்டிமெம்ப டிரேடும் இனிதான்தாகும், கண்பத்தும் கர்பெட்டும் கோண்டானத்தக் காலியகக் கண்டிரெகும் கெண்டிங்மும் கெண்டெரத்தக் குடையுடையகெத்தி நக்கிங் கெடுமானம் பெத்திரெயர் கெத்திரெட்டும், கெப்பெற் கெத்திரெயம் கெட்டெ கெட்டக் கலிப்புண்டம் சீக்கரக் கெலி கோலாமி!"

கத்தசாமி ஒரு துள்ளுத் துள்ளினான்.

"என்ன என்ன!..."

"உனக்குப் பெரிய அதிர்ச்சியும் வரப் போகுது. அரசாங்க வெகுமானம் கிடைக்கும். அழகான மனைவருவான்!"

"கடைசி வரிவிலே என்னவோ சொன்னீங்கனா, அதை ஒரு நடவை திரும்பச் சொல்லுங்கனா!"

"கலிப்புண்டம், சிக்காரக் கெலி கோலாமி!" என்றார் ஜோல்யர்.

சிக்காரி வந்துதுபுடன் கையு இருக்கில் முனித்து கொண்டான். கத்தசாமி கண்ணம்மாஸின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தான்.

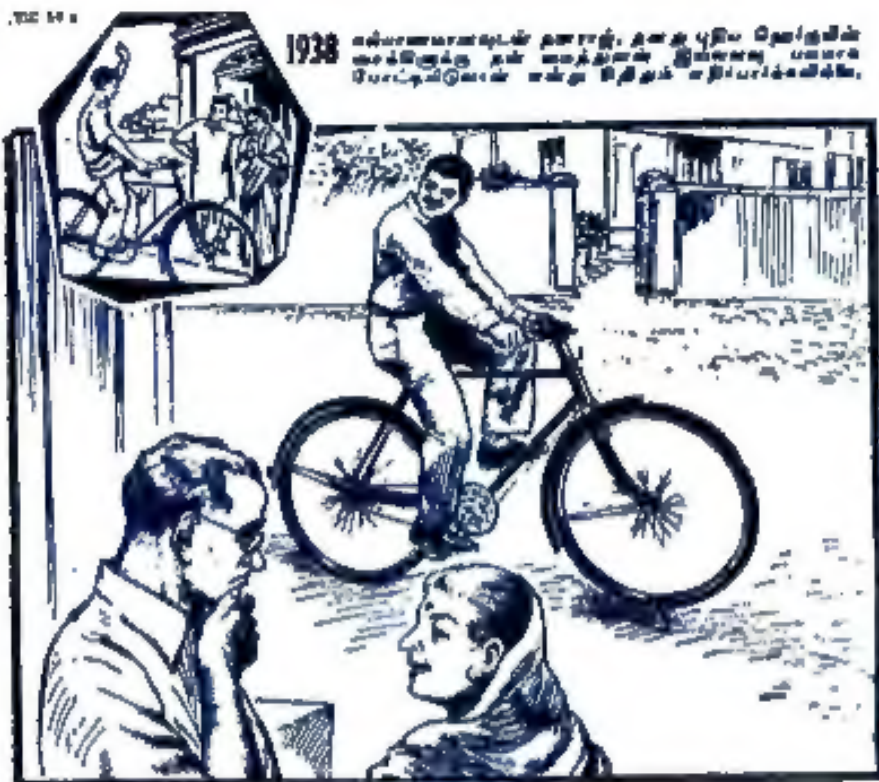
"ஹம்! அப்படித்தான் போட்டிருக்க குதோ என்னவோ!... நுதலிலே ஜோல்யக்காரரு சொன்னமாதிரி என் பணம் கிடைக்கப் போக்கென்று உடனே இதைவும் அவர் வாக்குப்பிரகாரமே நடத்தி விடலாம்!" என்றான் அவன்.

கத்தசாமி முழுசாக ஒரு ரூபாயை ஜோல்யக்காரர் கையில் மிதிச்சிவோடு கொடுத்து அனுப்பினான்.

சோதிடர் போன பிறகு கண்ணம்மாள் கத்தசாமியிடம் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து விசாரித்ததைப் பற்றியும் அவருக்குத் தாய்கள் கூறிய விவரங்களை யும் விவரித்தது கூறினாள். கத்தசாமி கண்ணமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து விட்டு, "அதெல்லாம் நான் இன்ஸ்பெக்டரின் 'சிகார்டை'ப் பார்த்து முன்னமேயே தெரிந்து கொண்டேன். நீங்க ஒண்ணுக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். இந்த விஷயமாக எனக்கு ஒரு முக்கியமான தடையம் கிடைத்திருக்குது. அது எப்பத்தமாக நானிக்கோ, மறுநாளோ நான் வெளியூருக்குப் போவேன். மறுபடியும் வருவதற்கு நானு நாட்கள் ஆகும். யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்" என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். (தொடரும்)

1938

சென்னைமாவட்டம் தனாஜி. தனது புதிய தொகுதியில் வாக்குகளுக்கு தன் வாக்குதான் இவ்வளவு மகாரம் போட்டிருவான் என்று நினைத்து எதிர்பார்க்கவில்லை.

இன்று

அந்த வாக்குகள் தனது வாங்கிக் கொடுத்த உபயோகம் மட்டுமல்லாமல் தனது வாக்குகளில் தொகுதியில் அவர் வாக்குகள் மீது உபயோகமாகவிருப்பதை இதன் மூலம்.

தொகுதியில் ஓர் வாக்கின் மட்டும் அல்ல.

வாழ்க்கை முழுதும் உவந்துகொள்ளும் ஓர் வாக்குகள்

கனம் 50 வாக்குகளாக உயர்ந்த வாக்கின்மீது தயாரித்துவரும் அனுபவ மிகுந்தவர்களால் இப்போது. இந்த துடயோகியப்பாட வாக்கை தொகுதியில் வாக்கின் டி. ஐ. வாக்கின்மீதுள்ள 74-வது தொகுதியில் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதன் உயர்ந்த அமைப்பு அபயம். அதிகப் பேரவாக்கின்மீதுள்ள ஓரம் தன்வாக்கையும் ஒன்று சேர்க்கும் ஆச்சரியமடைந்தனர். வாக்கின்மீதுள்ள மிகச்சிறந்தது தொகுதியில். ஆகவே 'மிதமான விவரின் விடைக்கிறது.

உங்கள் வாக்கின் ஒரு சிறந்த முறையில் **தொகுதியில்** உங்கள் வாக்கின் சிறந்தபெறுமானம்.

இந்தியாவின் தயாரிப்புகள்.

டி. ஐ. வாக்கின் மீது ஆப் இந்தியா மிமிடெட், மதராஸ்

சாகித்திரி கூறுஞர்:

“நறுமணத்திற்கும் மென்மைக்கும்
நான் தேர்ந்தெடுப்பது லக்ஸ்
டாய்ஸெட் சோப்”

பிரபல கிளியா நட்சத்திரமாயி
சாகித்திரி அன்றாடம் நமது
பொருள் மேலிக்கு மணங் கம
ளும், துய், மென்மையான லக்ஸ்
டாய்ஸெட் சோப்பையே உபயோ
கித்து வருகிறார். நீங்களும் அதை
ஏன் உபயோகிக்கக்கூடாது?

**லக்ஸ்
டாய்ஸெட் சோப்**

கிளியா நட்சத்திரங்களின்
அழகுசாநன சோப்